

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1977, சூலை 14.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் (திரு. முனு ஆதி) அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள். வினாக்கள் ஒன்றும் இல்லை. அடுத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

1. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) வடலூர் சேஷசாயி தொழிற்சங்கத்தில் நடந்த சம்பவத்தில் உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் கைதுசெய்யப்பட்டு கை விலங்கு பூட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஆர். உமாநாத் அவர்களும், திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களும் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதை முதலிலே நான் தள்ளிவிட்டேன். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வருவதற்கு அனுமதிக்கிறேன். “அண்மையில் 27-6-1977 அன்று வடலூரிலுள்ள சேஷசாயி தொழிற்சங்கத்தில் நடைபெற்ற சம்பவத்தில் இந்தச் சபையின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள திரு. சி. கோவிந்தராஜனை போலீசார் கைது செய்து அவர்மீது கொலை செய்ய முயற்சித்த வழக்கு போட்ட தோடல்லாமல் அவருக்கு கைவிலங்கு பூட்டிய அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைகுறித்து” என்று அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1977 ஜூலை 14]

இரண்டு பேர்கள் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசரமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி நான் மாண்புமிகு உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ள இரு உறுப்பினர்களும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் இதைப்பற்றி திரு. உமாநாத் அவர்களோ அல்லது திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களோ இருவரில் ஒருவர் மட்டும் விளக்கிச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தான் மசு.

திரு. ரா. உமாநாத்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. தொழிற் சங்கத் தலைவர் திரு. கோவிந்தராஜன் பிரச்சினையாக மட்டும் இதைக் கருதக் கூடாது. இதனுடைய விளைவு இந்த மாநிலத்திலேயுள்ள சகல பிரஜைகளுக்கும் ஏற்படும். தொழிற் சங்கப் பணிகளுக்குள் போலீஸ் தலையீடு, ஒருதலைப்பட்சமாக போலீஸ் நடந்து கொள்வது, ஒரு பொறுப்பு உள்ள பிரஜைக்கு கைவிலங்கு போடுவது, அவமானப்படுத்துவது இவைகளைக்குறித்த பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த சம்பவம், இந்த அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாகவே 3 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே நடைபெற்ற சம்பவம், ஆகவே ஒன்றை நான் முதலிலேயே தெளிவாகச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தை அந்த சம்பவத்திற்கு நான் குற்றப் படுத்த விரும்பவில்லை. இந்த அரசாங்கம் இப்போது வந்திருப்பதால் அதை செட்டரைட் பண்ணுவதற்காக நான் இதைக் கொண்டுவருகிறேன். கடந்த 15 ஆண்டுகளாக வடலூரிலுள்ள சேஷசாயி தொழிற்சாலையில், தோழர், என்னுடைய பார்டி ஆள் அவர், அதனால் தோழர், தோழர் என்று வருகிறது. அவர் பிரஸிடெண்ட்டாக இருந்து இருக்கிறார். இப்போதும் அதனுடைய தலைவராக அவர்தான் இருக்கிறார். சிதம்பரம் என்பவர் அதனுடைய காரியதரிசியாக இருக்கிறார். அவரும் அந்த சங்கத்திலே இருந்தவர், அவர் பிறகு இந்த ஒற்றுமையிலிருந்து பிரிந்து தனியாக நடத்திவருகிறார்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. ரா. உமாநாத்]

4-7-77 ஆம் தேதி தேர்தல் நடக்கும் என்று பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது. சிதம்பரம் ஜெனரல் செகரட்டரியாக இருப்பதால் அவர் களுக்கு எதிராக இருப்பவர்கள் வரக்கூடாது என்று நினைத்து அவர்களுடைய மனுக்களை நிராகரித்துவிட்டார்கள். இவர் அங்கே ஒரு கூட்டத்திலே பேசி பிறகு ஊருக்குப் போவதற்காக பஸ் ஸ்டாண்டிற்குப் போய் இருந்தபோது அவருக்குத் தகவல் வந்தது, மனு நிராகரிக்கப்பட்டதாகத் தகவல் வந்தது, உடனே அவர் பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து அங்கே சென்று அவர்களை சமாதானப்படுத்தி வைப்பதற்காகச் சென்றார். அப்போது அங்கே ஹபீஸ் என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் போலீஸாரும் இருந்தனர், அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தனர். இவர்கள் அடிக்கப்பட்ட போது அங்கே இருந்த போலீஸார் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை முதலிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர்கள் அங்கே போனவுடன், சிதம்பரம் நேராக இவர்களைப் பார்த்து கத்தியுடன் ஓடிவந்தார். கத்தியால் குத்தவந்தார். இன்னொருவர் பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் குறுக்கே வந்ததால் இவர்கள் பாதிக்கப் படவில்லை. இன்றைக்கு அந்த பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சம்பவத்திலே போலீஸ் அப்ஸர்வ் தான் பண்ணிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். பிறகு அந்தத் தொழிலாளர்களை மெல்லாம் ஆபீஸுக்குள்ளே கொண்டு போனார்கள். அந்தக் கும்பல் கல்லால் அடித்து அந்த ஆபீஸைத் தாள் தாளாக ஆக்கி விட்டார்கள். நெய்வேலியில் டி.எஸ்.பி.யாக இருந்தவர் பொன்னுசாமிதான். விருத்தாசலத்தில் இருந்தவர் கிருபால், அவர் அடிஷனலாக வந்திருந்தார். இதற்கு மெயின் ரெஸ்பான்ஸி பிலிட்டியாக இருந்தது பொன்னுசாமிதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகக்கூடிய வழக்காகக்கூட இருக்கலாம். ஆகவே, குறிப்பாக எப்படி இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான விதிகளின்கீழ் வரும் என்று சுருக்கமாகச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: நான் வழக்கிற்குள் போகவில்லை. நேற்று ஒரு வழக்கு சம்பந்தமான ரெஃபரென்ஸ் வந்தது, அப்பொழுது எப்படி பேசப்பட்டதோ அதை மனத்திற்கொண்டு பேசிக்கொண்

[திரு. ஆர். உமாநாத்] [1977 ஜூலை 14]

டிருக்கிறேன். முதலில் டி.எஸ்.பி., கோவிந்தராஜனைக் கைது செய்யவில்லை. கலகக்காரர்கள் டி.எஸ்.பி.-யிடம் அவரைக் கைது செய் என்று சொன்னவுடன் டி.எஸ்.பி. பொன்னுசாமி அவரைக் கைது செய்திருக்கிறார். பிறகு போலீஸ் லாக்கப்பிற்குக் கொண்டு போய் இருக்கிறார். அங்கே போய் கைவிலங்கு போட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி கலகக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். கலகக்காரர்களைக் கைது செய்வதற்குப் பதிலாக போலீஸ் கோவிந்தராஜனைக் கைது செய்திருக்கிறது. This is most irresponsible thing. It is serious. அந்தமாதிரி நடக்கிறது. ஒருவர் போலீஸ் கம்ப்ளெயின்ட் அந்தமாதிரி நடக்கிறது. ஒருவர் போலீஸ் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்த பிறகு, இன்வெஸ்டிகேட் செய்து போலீஸ் நடவடிக்கை வேண்டும். ஆனால் இங்கு எவ்வளவு சிக்கிரம் கோவிந்தராஜனைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்.

மேலும் கலகம் என்று சொன்னால் ஒரு கையைத் தட்டினால் சப்தம் வராது, இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துத் தட்டினால்தான் சப்தம் கேட்கும். ரயட்டிங் என்றால் இரண்டு சைடு இருக்க வேண்டும், ஒரு சைடு மாத்திரம் இருக்க முடியாது. ஆனால் இந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் கலகக்காரர்களோடு கூட்டு சேர்ந்து நின்றிருக்கிறார்கள்.

மறுபக்கத்தில் பார்ப்போமானால், 27-ஆம் தேதியே கோவிந்தராஜன் அவர்கள் ஒரு கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தச் சம்பவத்தில் கலகக்காரர்கள் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்த சாயந்தாமாகவே கைது செய்த போலீஸ்காரர்கள், கோவிந்தராஜன் 27-ஆம் தேதியே கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்திருந்தாலும் பொன்னுசாமி அவர்கள் அன்றைக்கே ஆக்ட் செய்யவில்லை. இரண்டு நாட்கள் கழித்து, ஜாமீன் கொடுக்க வழி செய்து கொள்ள டைம் கொடுத்து, அதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்து செய்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் 38 வருஷக் காலமாகத் தொழிற் சங்கத் தொடர்பு கொண்டவர்கள், சி.ஐ.டி.யூ., செகரட்டரி 67-ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தவர், இந்தச் சம்பவம் நடந்த பொழுது அவர்கள் டிக்ளேர்ட் எலக்டட் என்ற சர்டிபிகேட்டை வாங்கியவர். அப்படியிருக்கும்பொழுது இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள்

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஆர். உமாநாத்]

நடந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அவருக்கு மட்டுமல்ல, எந்தப் பிரஜைக்கும் ஏற்படக்கூடாது. வேண்டுமென்றே அவமானப்படுத்தும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நான் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அரசியல் கருத்துக்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை, அந்தக் கருத்து இருக்கலாம், ஏனென்றால் அவர்களும் பிரஜைகள், அவர்களும் ஒட்டுப் போடக் கூடியவர்கள். ஆனால் அவர்கள் டிஸ்சார்ஜ் ஆஃப் ட்யூட்டி என்று வருகின்ற பொழுது தங்களுடைய கருத்தை வைத்துக்கொண்டு நடந்தால் அது Will be dangerous. அதனால்தான் கலகத்தைத் தொடக்கியவர்களுக்கு ஆதரவாக பாரபட்சம் காட்டியதற்காக, கைவிலங்கு போட்டதற்காக இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, எல்லாப் போலீஸ் அஃபிஷியல்ஸ்க்கும் ஒரு ஜெனரல் வாரன்ட் அனுப்பி அரசியல் பாரபட்சமோ மற்ற பாரபட்சமோ காட்டக்கூடாது என்ற முறையில் விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால் அதை டிஸ்கஸ் செய்ய வேண்டும். அதோடு இன்னொரு விஷயம். Please bear with me for some minutes.

இன்றைக்கு முதலமைச்சரிடம் போலீஸ் துறை வந்திருக்கிறது. அவர்களைச் சரிப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் இலேசான காரியம் இல்லை. * *

To straighten out things is a difficult job. I do understand that. அந்த ஜாயை, அந்தக் கடமையை, எப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைச் சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களோ, அதைப்போல இந்தக் கடமையையும் நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்ற சவாலையும் ஏற்றுக்கொண்டு, இதில் இவ்வளவு பிரச்சனைகள் இருப்பதால் இதைப்பற்றி டிஸ்கஸ் செய்தால் எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் பாதுகாப்பு, அங்கத்தினர்களுக்கும் பாதுகாப்பு என்று வரும் என்பதால்தான் இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறியவற்றில் பல செய்திகள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை என்பதை இந்த

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 9-05—9-10-ல் சில பகுதிகள்)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 14]

மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மை என்னவென்றால் சுப்ரமணியம் என்ற நபர், சி.ஐ.டி.யு. தோழர்களால். . .

திரு. ரா. உமாநாத்: இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை. அவர்கள் வேண்டுமென்றால் இன்னொரு நோட்டீஸ் கொடுத்து மூவ் பண்ண வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும்பொழுது * * * என்று சொல்லியிருக்கின்ற காரணத்தால் நிச்சயமாக இது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக ஆகிவிட்டது. எனவே இதைப்பற்றி ஒத்திவைத்துப் பேசுவது தான் முறை என்று நானும் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-10)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம் வடலூரிலுள்ள சேஷசாயி தொழில் நிறுவனத்தில் 300 தற்காலிக ஊழியர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 1,170 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். எஸ்.ஐ.எல். எம்ப்ளாய்ஸ் யூனியன் மட்டும், மற்ற சங்கங்களைவிட வலிமை வாய்ந்தது. இந்த யூனியன், சி.ஐ.டி.யு.-வின் கீழ் இயங்கி வந்தது. அப்பொழுது, திரு. கோவிந்தராஜன், எம்.எல்.ஏ., எக்ஸ்-அபிஷியோ தலைவராகவும் திரு. சிதம்பரம் பொதுச் செயலாளராகவும் இருந்து வந்தனர்.

17-7-1976 ஆம் நாள் திரு. சிதம்பரம், யூனியன் எதிர்ப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்ததின் காரணமாக சி.ஐ.டி.யு. விலிருந்து, தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டார். இருந்த போதிலும், பெருவாரி

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 9-05—9-10-இல் சில பகுதிகள்)

1977 ஜூலை 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யான தொழிலாளர்களின் ஆதரவிற்பேரில், அவர் 3-9-1976 ஆம் நாளிலிருந்து கட்சி சார்பற்ற எஸ்.ஐ.எல். எம்ப்ளாயீஸ் யூனியன் என்ற பெயரில் ஒரு யூனியனை ஆரம்பித்து அதன் பொதுச் செயலாளராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறார். இந்த யூனியன்தான் போனஸ் மற்றும் தொழிலாளர் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சனைகளைப்பற்றி நிர்வாகத்தினருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வந்திருக்கிறது. இந்த யூனியனுக்காக நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க 4-7-1977 அன்று தேர்தல் நடத்துவதற்காக, யூனியன் செயலாளரான திரு. சுப்ரமணியம் மற்றும் இருவர் கொண்ட குழு ஒன்று வேட்பு மனுக்களை பரிசீலிக்க அமைக்கப் பட்டது. போட்டியிடுபவர்கள் யூனியனின் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும், பிரேரேப்பவர்களும், வழிமொழிபவர்களும் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும் விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன.

தாக்கல் செய்யப்பட்ட 29 வேட்பு மனுக்களில் 7 மனுக்கள் பரிசீலனைக் குழுவிலால் நிராகரிக்கப்பட்டன. இவைகளில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த இருவரின் மனுக்களும் உள்ளடங்கும்.

இந்நிலையில், 26-6-1977 அன்று வடலூரில் திரு. கி. கோவிந்தராஜன், எம்.எல்.ஏ. அவர்களுக்கு ஒரு பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் பேசும்போது அவர், எஸ்.ஐ.எல். எம்ப்ளாயீஸ் யூனியன் பொதுச் செயலாளர் திரு. சிதம்பரம், கையாடல் செய்ததாகக் கூறி அவருடைய தீய செயல்களை வெளிப்படுத்துவேன் என்று கூறினார்.

மறுநாள் (27-6-1977) காலை சுமார் 9 மணிக்கு திருவாளர்கள் சிதம்பரமும், செயலாளர் சுப்ரமணியமும், யூனியன் அலுவலகத்தில் சிலருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது திரு. கோவிந்தராஜன், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த பதினொன்றுக்கும் மேற்பட்ட நபர்களுடன் அங்கு சென்று தலைவரான தன்னைக் கலக்காமல் எப்படி யூனியன் தேர்தலை நடத்தலாமென்று வினவிவிட்டு, திரு. சுப்ரமணியத்தை, இரும்புத் தடியால் தாக்கியிருக்கிறார். அவருடன் சென்றிருந்தவர்கள் அங்கிருந்த மற்றவர்களைத் தாக்கியதால் அவர்களும், திருப்பித் தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் கைது செய்யப்பட்டு
கைவிலங்கு பூட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுவது குறித்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூன் 14]

இச்சம்பவம் பற்றிய செய்தி அறிந்தவுடன் வடலூர் உதவிக்காவல் ஆய்வாளர் காவல் நிலையத்திலிருந்து காவலர்களுடன் விரைந்தார். நிலைமையைத் தன்னால் சமாளிக்க இயலாது என அறிந்து, உயர் அதிகாரிகளுக்கு வானொலிச் செய்தி மூலம், உதவி கோரியிருக்கின்றார். செய்தி கிடைக்கப்பெற்று, நெய்வேலி மற்றும் விருத்தாசலம் துணைக் காவல் கண்காணிப்பாளர்கள் தேவையான ஆயுதக் காவல் படையுடன் வடலூர் சென்று நிலைமையைச் சமாளித்து அமைதியை நிலை நாட்டினர். இரு தரப்பிலும் காயமடைந்த 16 பேர்களுக்கு உடனடியாக சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. இவர்களில் 5 பேர்கள் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

திரு. சுப்ரமணியம் கொடுத்த புகாரின் பேரில் திரு. கோவிந்தராஜன் எம்.எல்.ஏ., மற்றும் 17 பேர்கள்மீது இ.பி.கோ. 147, 148, 324, 326 மற்றும் 307 பிரிவுகளின்படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. திரு. கோவிந்தராஜன் உட்பட 11 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். மற்ற 7 பேர்கள் கோர்ட்டில் சரணடைந்தனர். திரு. கோவிந்தராஜன், எம்.எல்.ஏ., உட்பட 10 பேர்கள் வடலூர் காவல்நிலைய எல்லைக்குள் மறு உத்தரவு வரை நுழையக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின்பேரில் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்ற 8 பேர்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. கோவிந்தராஜன், எம்.எல்.ஏ. கொடுத்த புகாரின் மீது திரு. சுப்ரமணியம் மற்றும் 10 பேர்கள்மீது இ.பி.கோ. 147, 148, 324, 326 மற்றும் 379 பிரிவுகளின்படி வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. 10 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒருவர் கோர்ட்டில் சரணடைந்தார். எல்லாரும் வடலூர் காவல் நிலைய எல்லைக்குள், மறு உத்தரவு வரை நுழையக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின்பேரில் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இரு வழக்குகளும் புலனாய்வில் உள்ளன. மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் வடலூர் சென்று வழக்குகளைத் தீவிரமாகப் புலனாய்வு செய்யும்படி நெய்வேலி துணைக் காவல் கண்காணிப்பாளரைப் பணித்துள்ளார்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மேற்சொன்ன விபரங்களிலிருந்து எஸ்.ஐ.எல். எம்ப்ளாயீஸ் யூனியனை, யார் கைப்பற்றுவது என்பதில் இரு கோஷ்டியினருக்கும் போட்டியேற்பட்டதின் விளைவாக இந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. காவல் துறையினர் இரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர்.

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையில் கூறியுள்ளபடி திரு. கோவிந்தராஜன், எம்.எல்.ஏ. அவர்களுக்குக் கைவிலங்கு பூட்டப்படவில்லை. அவர் காவல் துறையினரிடம் கொடுத்த வாக்குமூலத்தில் “வேளியே இருந்த போலீஸ் எடுத்துக் கொண்ட பாதுகாப்பு முயற்சியினால் நாங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

யூனியன் தேர்தலும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. நிலைமையும், அமைதியாக உள்ளது. எனவே, இச்சம்பவங்கள் குறித்து சட்டப் பேரவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். * * *

* * * என்று இந்தப் பேச்சிற்கு இடையிலே மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதை அவைத் குறிப்பிவிருந்து நீக்கும்படி உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டுமென்றால் பின்னால் பேசட்டும்—பதில் சொல்லிக் கொள்ளட்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்ஃபர்மேஷன்—கிளாரிபிகேஷன். போலீஸ் ரிப்போர்ட்டை முதலமைச்சர் படித்திருக்கிறார். ரொட்டன் ஆக இங்கே படித்தார். அது நிச்சயமாக ஒன்-சைட்டி. ஆனால் இங்கே சபையினுடைய அங்கத்தினர் தான் உங்கள் முன்னாலே இதை வைத்திருக்கிறார். அவர் இந்த சபையின் உறுப்பினர். சிரியஸ் ரெஸ்பான்சிபிலிடி இருக்கக் கூடிய இந்த சபையின் ஒரு பார்ட். கைவிலங்கு போடப்படவில்லை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 9-15—9-20-ல் சில பகுதிகள்)

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1977 ஜூலை 14]

என்று போலிஸ் சொல்லும்போது, சபையில் இருக்கிற அங்கத்தினர் கைவிலங்கு போட்டதாகச் சொல்லுகிறார். ஆக, இதை எப்படி சால்வ் பண்ணுவது என்பதற்குத் தாங்கள் ஒரு கைடன்ஸ் கொடுங்கள். நாளைக்கு எனக்கே கைவிலங்கு மாட்டி போலீஸ் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். அப்போது எங்கள் நிலைமை என்னவாகும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி மீண்டும் விசாரணை செய்ய உத்தரவிடப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு நிச்சயமாக உண்மை தெரிய வரும். சந்தேகம் இருந்தால் அப்போது அதை உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதித்து அதற்கேற்ப நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், இல்லாவிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமென்ற நிலைக்கு வருகிற சூழ்நிலைக்கு உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும், சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், போலீஸ் இலாகாவை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் தலைவர் சொன்ன தோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். அதற்கு மேல் ஒவ்வொருவரும் சொன்னால், விவாதம் ஆகிவிடும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இன்னொரு உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஆதாரத்தோடு. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் மேற்கொண்டு விசாரணை செய்ய இருப்பதாலே, இன்னும் பல உண்மைகள் வரலாம். அதுவரைக்கும் உறுப்பினர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளநேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய அருமையான யோசனை பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினராக இருக்கிற நீங்கள் பேசாமல் இருப்பது நல்லது.

1977 ஜூலை 14] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிற போது

என்ற கருத்தைச் சொன்னது அவ்வளவு உசிதமாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அந்தக் கருத்துக்களை அகற்றிவிடவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். இப்பொருள் குறித்து மேலும் விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்று கூறி இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) கேரள மாநிலம், கஜாநாப்பாறை மற்றும் ராஜாக்காடு பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திருவாளர்கள் ஏ. ரகுமான்கான், க. சுப்பு ஆகியோர் கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள். “கேரள மாநிலம், கஜாநாப்பாறை மற்றும் ராஜாக்காடு காவல் நிலையங்களுக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய உயிருக்கும், உடமைக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளதால் உருவாகியுள்ள கொந்தளிப்பு சூழ்நிலை குறித்து.”

அதே பொருள் குறித்து, திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள்:

“மதுரை மாவட்டம், கம்பம் வட்ட கூடலூரை அடுத்துள்ள கஜாநாப்பாறை, சாந்தாப்பாறை, ராஜாக்காடு முதலிய கேரள மாநிலப் பகுதிகளில் தமிழர்களுக்கு கணிசமான காப்பித் தோட்டங்களும் ஏலக்காய்த் தோட்டங்களும் உள்ளன. இத் தோட்டங்களில் ஏராளமான தமிழர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு வாரங்களாக தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும் தமிழக தொழிலாளர்களும் பலாத்காரமாக வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கம்பம் பகுதியில் அசாதாரணமான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இதன் விளைவுகளை விவாதிக்க மன்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென கோருகிறேன்.”

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அணைக்கணங்க அகற்றப் பட்டது. (முற்பகல் 9-15—9-20-ல் சில பகுதிகள்)

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1977 ஜூலை 14]

ஆகவே சுருக்கமாக நமது அண்டை மாநிலத்திற்கும், நம் மாநிலத்திற்கும் இடையூறு ஏற்படுத்தாதவாறு பேசுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-20)

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்டை மாநிலத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையில் எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிட்ட தற்கு நான் முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது நம் இரு மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இந்தப் பிரச்சினையில் மலையாளிகள், தமிழர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அணுக மாட்டேன் என்கிற உத்தரவாதத்தை நான் மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கேரள மாநில எல்லையோரத்தில், மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கம்பம், கோம்பை, தேவாரம் போன்ற பகுதிகளில் ஏலக்காய்த் தோட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஏலக்காய்த் தோட்டங்களில் அதன் உரிமையாளர்களாக மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய பலரும் தொழிலாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற பகுதிகளில் இருந்தும் கூட பல்வேறு மக்கள் காலம் காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக அந்தப் பகுதியில் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நாட்களாக, பல்லாண்டுகாலமாக அங்கு ஏதேனும் பிரச்சினை உண்டா என்று கேட்டால், மிக மிகச் சாதாரண பிரச்சினைகள் அங்கு இருந்தது உண்டு. அந்தச் சாதாரண பிரச்சினைகளையும் கூட அவ்வப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், முதலாளிமார்களும் கலந்துபேசி தீர்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள சூழ்நிலை என்னவென்று கேட்டால் கேரளாவில் இடுக்கி கோட்டாறு, சாத்தான்பாறை, ராஜங்கோடு, சதுரப்பாறை போன்ற பெரும்பான்மையான இடங்களில் உள்ள கேரளத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், அங்கு இருக்கக் கூடிய தமிழ்த் தொழிலாளர்கள், நீங்கள் உங்கள் பாண்டிய நாட்டுக்குப்போய்

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

விடுங்கள், தமிழகத்திற்கு போய்விடுங்கள் என்று பயமுறுத்தி வெளிப்படையாகக் கோஷங்கள் போடுகிறார்கள். இது ஒரு வகையான பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

இன்னொன்று, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இதை ஒரு தொழில் பிரச்சினையாக வைத்துப் பேசுகிறார்கள். மொத்தத்தில் இந்த இரண்டுவிதமான கண்ணோட்டம் இருக்கிறது. சிலரைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது. அவர்களை உங்கள் மாநிலத்திற்குப் போய் விடுங்கள் என்று கோஷிக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை முதலாளி, தொழிலாளி பிரச்சினையாக அணுகுகிறார்கள்.

இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று கேட்டால் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஏலக்காய்த் தோட்ட முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களும் அங்கு நிரந்தரமாக இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏராளமான ஆபத்து வர இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நமது அரசியல் சட்டம் இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் யார் வேண்டுமானாலும் தொழில் நடத்தலாம், சொத்துக்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற உரிமையைத் தந்திருக்கிறது. பண்டமண்டல் ரைட்ஸ் என்று அந்த உரிமை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் கேரளாவில் இன்று வாழக்கூடிய தமிழர்கள், சொத்துகள் வைத்திருக்கக்கூடிய தமிழர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்னவென்று கேட்டால், அவர்கள் அனைவரும் வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. இதை அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் கார்டமம் பிளாண்டேஷன் அலோசியேஷன் மூலமாகச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவை குறித்து எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

30-6-1977. அன்று ஓடினாப்பாறை போன்ற பகுதிகளில் உள்ள தமிழர்களை வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்லி ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அங்கிருந்த தமிழர்களின்

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்] [1977 ஜூலை 14]

விடுகளுக்குத் தீ வைத்திருக்கிறார்கள். சொத்துக்களைக் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். இரவுக்குள் இரவாக வெளியேறிவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் உங்களையே கொளுத்திவிடுவோம் என்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் சாத்தாம்பாறை, கஜாஓப்பாறை, சதுரங்கப்பாறை போன்ற இடங்களில் பதட்டமான நிலை உள்ளது. மூன்று பகுதியில் எனக்கே பர்சனல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் உண்டு. என்னுடைய உறவுக்காரருக்கு அந்தப் பகுதியில் சொந்த ஏலக்காய்த் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் மதுரை மாவட்டம் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் எனக்கும் சொந்தப் பிரச்சினை, அனுபவம் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்குக் கம்பம் பக்கத்தில் நிறைய தமிழர்கள் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருப்பவற்றை விட்டு விட்டு ஓடி வரவேண்டுமென்ற அளவுக்கு அங்கே நிலை இருக்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் கம்பம் என்ற மதுரை மாவட்டத் திலுள்ள ஊர் கேரளாவிலிருந்து 15 மைல் தொலைவில்தான் இருக்கிறது. கேரளாவிலிருந்து பலர் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு பதட்ட நிலை இருக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படலாம். அதனால் பிரச்சினை வேறு விதமாகப் போய் விடலாம். இதைச் சரிப்படுத்த தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை—தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு இப்போது வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தமிழ் மக்கள் பும் அவதியைப் போக்க, இதனை தமிழ்-மலையாளி பிரச்சினை யாக்காமல் நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஈடுபடுவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இந்தச் சம்பவம் 30--6--1977 அன்றைக்கு நடந்து இருக்கிறது. கஜாஓப்பாறை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் கூட செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சம்பவம் குறித்து விவாதிக்க, இது பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ் அண்டு அர்ஜன்ட் மேட்டராக இருப்பதால் இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பிரச்சனை குறித்து விவாதிக்க சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே நடைபெற்று இருக்கின்ற பிரச்சனைகளைப் பற்றி தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட கம்பத்திற்கு மேற்கே இருக்கும் குமுளி பகுதியில் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெற்று அன்று கூட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாவதற்கு உதவிகரமாக இருந்தது.

ஆனால், இப்போது மீண்டும் போடி பகுதிக்கு மேற்கே கஜானாபாறை, சாந்தம்பாறை, ராஜாபாறை போன்ற இடங்களில் மிகவும் பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். இது ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நன்றாக உணரவேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் நெளிவு சுளிவு இன்றி இரண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையாக இதை எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஏதோ கேரள மாநிலத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் தமிழர்களுக்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் என்றோ, தமிழ் நாட்டிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் கேரள மாநிலத்தவருக்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் என்றோ அல்ல. இது தொழிலாளர் களிடையே ஏற்பட்டு இருக்கிற ஒரு பிரச்சனை. அங்கே இருக்கும் தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் விரட்டப்படுவார்களானால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகப்படும் என்ற நிலைமையில் இது நடைபெற்று இருக்கலாம். அதே போல் கேரளாவிலிருந்து வந்தவர்களை தமிழ் நாட்டிலே இருந்து விரட்டினால் இங்கே வேலை வாய்ப்பு தமிழர்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று அந்த மாதிரி செய்யலாம். அந்த முறையில்தான் நாம் இதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வேறு எந்த அடிப்படையிலும் அவர்கள் செய்வதாக நான் நினைக்கவில்லை.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1977 ஜூலை 14]

ஆனால், இது எப்படியிருந்தபோதிலும் ஒரு பிரச்சனையாக உருவாகியிருக்கிறது. கேரள அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையில் தலையிட்டு அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசு கேரள அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளோடு தொடர்பு கொண்டு பேசுவது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏனெனில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூடலூர் பகுதியில்—நீலகிரி கூடலூர் பகுதியில்—மலையாளிகளுக்கு விரோதமாக மலையாளத் தொழிலாளர்களை விரட்டுகிறார்கள் என்று கேரள சட்டமன்றத்தில் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தது. அதன் அடிப்படையில் கேரள மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக திரு. ஈ. அகமது என்ற உறுப்பினர் இங்கே தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை சந்தித்துப் பேசி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டி இங்கே அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் இங்கே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அங்கே சுமுக சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கு தமிழக அரசும் உதவி புரிந்தது.

அதே அடிப்படையில் இது ஒரு இன்டர்-ஸ்டேட் பிராப்பிளமாக இருக்கிறது. இங்கே ஏற்பட்டால் அங்கே ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டால் இங்கே ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. இதனால் தொழிலாளர்களின் நலன் பாதிக்கப் படுகிறது. தொழிலாளர்களுடைய உரிமை, உடமை பாதிக்கப் படுகிறது. மேலும் அவர்கள் மேற்கொண்டு விரட்டப்படுவது தடுக்கப்படவேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம் உடனடியாக கேரள அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்குக் கூட கேரள அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சரோடு தொடர்பு உண்டு. இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலருக்கு அந்த அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குக் கவனமூட்டுகிறேன். இந்தப் பிரச்சனை குறித்து விவாதிக்க ஏன் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பது தான் பேசப்படவேண்டும்.

1977 ஜூலை 14]

(முற்பகல் 9-30)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதை அடிக்கடி சொல்கிறீர்கள். நானும் கூட விளக்கம் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். சரி, இருக்கட்டும், பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காக எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்வீர்கள்? உறுப்பினர் மிகவும் சாமர்த்தியமாக, சுருக்கமாகச் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இது ஒரு மரபு. இதற்காக அவையை ஒத்தி வைக்கப் போவதில்லை. (சிரிப்பு) என்ன பதில் வரும் என்பதும் தெரியும். இது எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பொறுப்போடு பேச வேண்டும். முடிவு எப்படி இருக்கும் என்பது உறுப்பினருக்கு எப்படித் தெரியும்? அப்படித் தெரியும் என்றால், உறுப்பினர் ஏன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்ப வேண்டும்? (ஆரவாரம்)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே தான், கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அரசாங்கம் பெரிய மனது வைத்து விவகாரத்தை விவாதித்தால் நன்றி உடையவனாக இருப்பேன். இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அக்கறை எடுத்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

இது இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையேயான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. வேறு உணர்வுகளுக்கு இடமில்லை. இது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினை. ஆகவே இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வு காண்பதற்கு கேரள அரசோடு முறையாகத் தொடர்பு கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இதில் மன்ற உறுப்பினர்கள்—மற்றவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தால் கூட அவர்களோடு பேசுவதற்கு முதலமைச்சருக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. இதைத் தெரிந்து கொள்வது மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உதவியாக, வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற அளவிலே, மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக கேரள அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற செய்தியின் சாராம்சம் :

உடுமஞ்சோலை வட்டம், கஜானாப்பாறையில், வி. ஆர். எஸ்டேட் என்ற பெயரில் 22 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஒரு ஏலக்காய் எஸ்டேட் திரு. ரெங்கசாமி செட்டியார் என்பவருக்குச் சொந்தமானது. இதில் 18 தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 9 பேர் சி.ஐ.டி.யு.-வைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒன்பது பேர் ஐ.என்.டி.யு.சி.-யைச் சேர்ந்தவர்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு போனஸ் தரப்படவில்லை.

சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்டனர். நிர்வாகிகள் கொடுக்கவில்லை. எனவே, சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்கள் ஜூன் மாதத்திலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஆனால் ஐ.என்.டி.யு.சி.-யைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தை ஆதரித்து வேலை செய்யத் தயாராயிருந்தனர்.

29-6-1977 அன்று தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்கள், சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்களால் தடுக்கப்பட்டனர். இதனால் இரண்டு தரப்பினருக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்பட்டது. தோட்ட நிர்வாகியும் அவருடைய இரண்டு மகன்களும் காயமடைந்தனர். காவல் துறையினர் சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக வழக்குப் பதிவு செய்தனர். சில சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்களும் காயமடைந்ததால் நிர்வாகம் மற்றும் ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக மற்றொரு வழக்கையும் காவல் துறையினர் பதிவு செய்தனர்.

அடுத்த நாள், அதாவது 30-6-1977 அன்று கஜானாப்பாறையிலுள்ள சி.ஐ.டி.யு. அலுவலகத்தை, ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்கள் தாக்கினர். அலுவலகம் பாதிக்கப்பட்டது. அலுவலக நிர்வாகிகளும் சொற்ப காயமடைந்தனர். காவல் துறையினர் இதன் தொடர்பாகவும், ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்கள் மீது ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மறுபடியும், 1-7-1977 அன்று கஜானாப்பாறையின் அருகிலுள்ள பகுதிகளிலிருந்து சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்கள் கஜானாப்பாறைக்கு வந்து போராட்டம் நடத்தினர். நிர்வாகத்

1977 ஜூலை 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தினரின் ஒரு கிடங்கையும் தாக்கினர். காவல் துறையினர், சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்கள் மீது இதன் தொடர்பாக ஒரு வழக்கு தொடர்ந்தனர். காவல் துறை உயர் அதிகாரிகள் சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டனர். தொழிலாளர் தலைவர்களையும், தோட்டச் சொந்தக்காரர்களையும் சந்தித்துப் பேசினர். அமைதிக்குக் குந்தகம் வராமலிருக்கும் வழிமுறைகளை வகுத்தனர்.

3-7-1977 அன்று சமரசப் பேச்சு நடந்தது. சிக்கலை சுமுகமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டது. நிர்வாகம் இரண்டு தவணைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான போனசாக, ரூ. 420 தர ஒப்புக்கொண்டது. 4-7-1977 அன்று எஸ்டேட்டில் மறுபடியும் வேலைகள் தொடங்கிவிட்டன. சிக்கலேதுமில்லை.

இது சி.ஐ.டி.யு. தொழிலாளர்களுக்கும், ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நடந்த சண்டையெய்ன்றி தமிழர்கள்—மலையாளிகள் போராட்டமில்லை.

மதுரை கலெக்டர், இந்த நிகழ்ச்சிகளில் தாக்கப்பட்ட, தேனிக்கருகேயுள்ள பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்த இருவரை விசாரித்தும், வீரபாண்டி கிராம அதிகாரியை விசாரித்தும் ஒரு அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார். பிரச்சினை போனஸ் தருவதில்தான் ஏற்பட்டது என்றும், இது தொழிலாளர் பிரச்சினையேதான் என்றும் மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார்.

பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து கஜானாப் பாறையில் போலீஸ் காவல் உள்ளது என்றும், நிலைமை சாதாரண நிலைக்குத் திரும்பிவிட்டது என்றும், பழனிச்செட்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீண்டும் கஜானாப்பாறைப் பகுதிகளுக்குத் திரும்புகின்றனர் என்றும் அறியப்படுகிறது.

இது இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினை யாதலாலும், இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள சுமுகமான உறவை எண்ணி இந்தப் பிரச்சினையை எச்சரிக்கையுடன் அணுகவேண்டியுள்ளது என்பதைக் கருதியும், இந்தப் பிரச்சினையை மேற்கொண்டு சட்டமன்றத்தில் விவாதிப்பது உசிதமில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 14]

கோள அரசைக் கலந்துகொண்டு உரிய நடவடிக்கை, உரிய நேரத்தில் அரசு எடுக்கும் என்ற உத்தரவாதத்துடன் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை நீங்கள் வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக அவையை ஒத்திவைத்து சபையினுடைய நிகழ்ச்சிகளை தள்ளி வைக்கவேண்டாம் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்ற காரணத்தால் இத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(இ) சென்னை புதுவண்ணாரப்பேட்டையில் ஒருவர் போலீஸ் காவலில் இருந்தபோது இறந்தது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, இப்போது கொண்டு வருகிற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் நான் அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மறுபடியும் இதை எடுத்துக் கொள்கிறேன். சென்னையில் புதுவண்ணாரப் பேட்டையில் இருபான் என்பவர் போலீஸ் காவலில் இருக்கும் போது இறந்து விட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைபற்றி விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சி. கோவிந்தராசன், திரு. க. சுப்பு, திரு. என். சுந்தரராஜ், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. எம். அம்பிகாபதி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிறையப் பேர்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதால் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களும், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்மட்டும் பேசினால் போதும் என்று கூறி இப்போது திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவம் 8-ம் தேதி நடைபெற்றது. பகல் சுமார் 1 மணி அளவில் புதுவண்ணாரப்பேட்டையில் உள்ள பூங்காவன குப்பத்தைச் சேர்ந்த இருபான் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டார். கைது செய்யப்பட்ட இரண்டு மணி நேரத்தில் சுமார் 3 மணி அளவில் அவர் லாக்கப்பில் மரணம் அடைந்து விட்டார் என்ற செய்தி அந்தப் பிராந்தியம் பூராவும் பரவியது. அதனால் மக்களிடத்தில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. அதைக்கண்ட போலீஸார் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான வர்கள் யாரையும் அவர் இறந்தது உண்மைதான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்குக் கூட உள்ளே அனுமதிக்காமல் காவல் நிலையத்தின் உள்வாசலில் தாழ்ப்பாள் இடப்பட்டது.

அதற்கு முன்னதாக ஏற்கனவே லாக்கப்பில் இருந்த கைதிகளுக்கு அன்று விடுதலை கொடுக்கப்பட்டு தூரத்திவிடப்பட்டார்கள். காரணம் அவர்கள்மூலம் செய்தி வெளிவந்து விடுமோ என்று.

பிறகு அந்தச் சடலம் ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையிலிருந்து 9-ம் தேதி காசிமேடு இடுகாட்டிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு அது அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அவரது உறவினர்களுக்குக் கூட பிரேதத்தைக் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால், கிரஸினை தன்மீது அவர் ஊற்றிக்கொண்டு, கொளுத்திக் கொண்டு, தற்கொலை செய்து கொண்டதாக போலீஸாரால் கொடுக்கப்பட்ட தகவல் வந்திருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்டதொரு கைதிக்கு லாக்கப்பிற்குள் எப்படி கிரஸின் கிடைக்கும் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய பிரச்சனை. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அது அவருக்கு கிடைப்பதற்கு இல்லை. கைது செய்யப்பட்டபோது அவர் தன் கையில் கிரஸின் டின்னை அல்லது கிரஸின் பாட்டிலை கொண்டு வந்தாரா? அல்லது லாக்கப்பிற்குள் கிரஸின் இருந்ததா? என்பது ஒரு விஷயம்.

போலீஸார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட்டு அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள பலவிதமான உபாயங்களைக் கையாண்டு, பல கற்பனை, கட்டுக்கதைகளை

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1977 ஜூலை 14]

ஜோடிக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. வடலூர் சம்பவமும் அப்படித்தான். உண்மையில் அந்தச் சம்பவத்திற்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை. நான்கூட போலீஸாரைக் கேட்டேன், ஏன் என் பெயரில் 307-வது செக்ஷன்படி வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள், இப்போது நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காகப் போட்டிருக்கிறோம், பின்னர் அதை ரெபர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதைப்பற்றி ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உங்கள் பிரச்சனைக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தாங்கள் செய்த காரியம் உண்மை, சரியானது என்பதை நிரூபிப்பதற்காக பல்வேறு விதத்தில் கேஸ் ஜோடனை செய்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 9.40)

எனவே அங்கு கெரொலின் ஆயில் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. ஆகவே, இருபான் போலீஸ் லாக்அப்பில்தான் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறான் என்பதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான காரணமும் இருக்கமுடியாது.

பொதுவாக குற்றம் செய்யப்பட்டு சிறை பிடிக்கப்பட்டாலும் குற்றம் செய்யாமல் சிறை பிடிக்கப்பட்டாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. போலீசாருடைய கையில் சிக்கினால் அவர்களுடைய உயிர் போலீசாருடைய கையில் தான் அடங்கியிருக்கிறது என்ற அபாயகரமான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இது போன்ற நிலைமை நாடெங்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்குப் பல சம்பவங்களைக் கூற முடியும். ஆகவே இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். இப்படிப்பட்ட போலீசாருடைய நடவடிக்கையைப் பற்றி புதுவண்ணையில் மக்களிடையே பரபரப்பும், பதட்ட நிலையும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கான காரணங்களையும் இது சம்பந்தமான விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்வதற்காக பொதுவாக இந்த நிலைமையிருப்பதால், இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய உரிமைக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்து, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் காப்பாற்ற வேண்டிய போலீசார் நேர்மாறாக நடந்து கொண்டிருப்பதின் காரணமாக அங்கு பதட்டமான நிலை மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் என்னுடைய தீர்மானத்தில் . . .

“the serious situation arising out of the mysterious death of Iruban, aged 27 years in the Police lock up at New Washermanpet Police Station on 9th July 1977 and the obvious failure of the Government to ensure safety to the lives of the people at the hands of the arrogant and irresponsible police officials”

என்று கொடுத்திருக்கிறேன்.

எல்லா போலீஸ் அபிஷியல்ஸ்-ம் இப்படித்தான் என்று நான் சொல்லவில்லை. பல இடங்களிலும் இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் இன்னொரு இடத்தில்கூட போலீசார் நடத்தை காரணமாக ஒருவர் இறந்து போனதற்காக விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது போன்று ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் கான்ஸ்டபிள் ஒருவரின் நடத்தைபற்றியும் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மேட்டூரில் லாக்அப்பில் இருந்த ஒருவர் இறந்து போயிருக்கிறார் என்றும் செய்தி வந்திருக்கிறது.

போலீஸ் நிலையத்திற்கு ஒருவன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டால் அவனுடைய உயிருக்கு ஆபத்து என்கின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு தர வேண்டிய போலீசார் அதற்கு நேர்மாறாக நடந்து கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமைதான் இப்போது உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இதை போலீஸ்துறை மிகவும் கவனிக்க வேண்டும். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : போலீஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று இப்போது அறிவுரை கூற வேண்டிய தேவையில்லை. எதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி மட்டும் இப்போது பேச வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் நடந்ததை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் இன்னும் இரண்டு மணி நேரம் ஆகும்.

[1977 ஜூலை 14]

திரு. க. சுப்பா: இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் லாக்கப்பில் இந்த மரணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக லாக்கப்பில் போகும்போது அரணாகயிறுகூட இருக்க விடுவதில்லை. இப்படியிருக்கும்போது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நீ வைத்துக்கொண்டு செத்துப்போனான் என்று சொல்வது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதல்ல. இதுபற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து ஒன்று கூடி இதில் என்ன நடந்தது, செத்துப் போகின்ற அளவிற்கு என்ன நடந்தது, அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் வேறுவிதமாக பேசுகிறார்கள், எந்தவிதத்தில் இந்த மரணம் ஏற்பட்டது என்பதை பகிரங்கமாக நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம்தான் நிலைமை என்ன என்று புரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர, சட்டசபையில் இதுபற்றி தெளிவாக விவாதிக்கவேண்டும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உடைமைக்கும் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாத் தரப்பினரும் சேர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு நீதி விசாரணை தேவையில்லை, பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்தப் பிரச்னையை ஒதுக்கிவிடாமல் நீதிவிசாரணை செய்வதற்கு முதலமைச்சர் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையைப் பற்றி விவாதிக்காமல் வேறு எந்தப் பிரச்னையை விவாதிப்பதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆகவே பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், பல விவரங்களையும் இதற்கான விவாதம் வரும்போது விவாதிக்கலாம், அதைப்பற்றி எல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லலாம்; அதுமட்டுமல்ல, எதிர்காலத்தில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு, அதைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விஷயம் பற்றி உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு, கைது

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

யாக போன இடத்தில் போலீஸ் லாக்கப்பில் இறந்துவிட்டிருக்கிறார். மண்ணெண்ணெய் விட்டு எரித்துக்கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. மண்ணெண்ணெய் அங்கு எப்படிக்கிடைத்தது? அவர் எப்படி இறந்திருக்க முடியும்?

பொதுவாக போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பல இடங்களில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்கிற செய்தி வந்து கொண்டிருப்பதை நாம் அறிகிறோம். துன்புறுத்தல் மிக அதிகமாக நடந்துதான் இதில் இறந்திருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று நாம் எண்ண முடிகிறது.

இதற்கு ஏதோ ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அவன் லாக்கப்பில் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டு இறந்துவிட்டான் என்பது நம்பத் தகுந்த ஒன்றல்ல. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நாட்டிலே நடந்தால், பின்பு யாருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க முடியாது. ஆகவே, இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகவே, இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கு, விவாதிப்பதற்கு இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 8 ஆம் தேதி பகல் 1¼ மணிக்கு இருபான் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறான். அப்படி அழைத்துச் செல்லப்பட்டான் அடிக்கப்பட்டு சப்-ஜெயிலிலே போடப்பட்டிருக்கிறான். சப்-ஜெயிலில் போடப்பட்டிருந்தவன், மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டு லாக்கப்பில் இறந்துவிட்டான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இறந்தவன் உடலை 9 ஆம் தேதி போஸ்ட்மார்ட்ரத்திற்கு கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அவனை போலீஸ் லாக்கப்பிலே போடுவதற்கு முன்னாலே மண்ணெண்ணெய் வாங்கிக் கொள்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டதா?

போலீசார் ஒரு சாதாரண மனிதனை அழைத்துச் சென்று விசாரிப்பதற்குப் பதில், அவனை சித்திரவதை செய்து, அடித்து கொன்று விட்டு, அதற்குப் பிறகு கொளுத்தி விட்டு, தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப்படுகின்றது. இதிலே எது உண்மை? உண்மை என்ன என்பதை

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஜூலை 14]

விவாதிக்க நாம் தயங்கக் கூடாது. ஒரு சாதாரண மனிதனை இழுத்துச் செல்லலாம், உதைக்கலாம், அடிக்கலாம், லாக்கப்பில் போடலாம், கொளுத்தலாம் அல்லது ஒரு துணியால் அவன் கழுத்தை இறுக்கி தூக்குப் போட்டுக் கொண்டான், தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று கூறலாம் என்ற நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடாது.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி நடக்கின்றபோது, தலைநகரிலேயே இந்த அவல நிலை இருக்கக் கூடாது. இப்படி ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டு இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க நாம் தயங்கக் கூடாது என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் சார்பிலே நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதிக்கப் படுகின்ற நிகழ்ச்சியானது, சென்னை நகரில், அதிலும் மக்கள் ஆட்சி நடைபெறும் இந்த மாநிலத்தின் தலைநகரமான சென்னையில், அதிலும் குறிப்பாக 14 அமைச்சர்கள் வீற்றிருக்கின்ற இந்தப் பட்டணத்தில் நடைபெறுகின்றது என்று சொன்னால், இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் கிராமப்புறங்களில், நமக்கு செய்திகள் வந்து சேருவதற்கே நேரம் ஆகக்கூடிய பகுதிகளில் எவ்வளவு நிலைமை இருக்கும் என்பதை ஊகித்து அறிந்துகொள்வதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்குமென்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, லாக்கப்பில் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் சில வேளைகளில் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் சில வேளைகளில் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி கொள்வதற்குப் பதிலாக, துணியைக் கழுத்தில் இறுக்கி தூக்கிட்டு செத்து விட்டதாகவும் காரணங்கள் காட்டி, போலீஸ் தரப்பிலே தப்பித்துக் கொள்வது சகஜமாக இருக்கிறது. ஆக, இந்த அளவுக்கு மக்களாட்சி நடைபெறுவது இன்றைக்கு உண்மையாக இருக்குமானால், மக்களுக்கு நாம் அளித்த வாக்குறுதி அதாவது சட்டம், ஒழுங்கு அல்லது உரிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு என்று சொன்னது எந்த அளவுக்கு முடியுமென்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றபோது, அந்த லாக்கப்பில் இருந்த மற்றக் கைதிகளையெல்லாம் அங்குள்ள போலீசார்கள் அந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி கூட வந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் எந்த அளவுக்கு கலக்கம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காரணம், இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி போய் மக்களாட்சி நடைபெறுகின்றது.

நமது அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் ராஜன் என்ற மாணவன் சிறையில், லாக்கப்பில் செத்திருக்கும் செய்தி சாதாரணமாக இருந்தாலும், அதற்குப் பின் நமக்குக் கிடைத்த செய்தி களிலிருந்து, லாக்கப்பில் எந்த அளவுக்கு சித்திரவதை செய்யப் பட்டுச் செத்தான் என்பதை நாம் கேள்விப்படுகிறோம்.

(முற்பகல் 9.50)

ஆக, இதுபோல் லாக்கப்பில் நடைபெறும் மரணம் மட்டுமல்ல, அங்கே நடைபெறக்கூடிய மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப்பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்க இம் மன்றத்தின் மற்ற அனுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 8-7-1977 ஆம் நாளன்று காலை சுமார் 11-30 மணிக்கு பூங்காவனம் குப்பத்தைச் சேர்ந்த அநூர் சயது பாஷா என்பவர் புதுவண்ணாரப்பேட்டை காவல் நிலையத் திற்கு வந்து ஹாபீஸ் என்பவரின் மகன் இருபான் அவர் திருடிய சைக்கிளுடன் செரியன் நகரில் பிடிபட்டுள்ளதாகக் கூறினார்.

அத்தகவலின் பேரில் காவலர்கள் வித்யாதரன், கோபால், ஆகியோர் செரியன் நகருக்குச் சென்று இருபானை அவர் திருடிய சைக்கிளுடன் சுமார் 12.00 மணிக்கு அழைத்து வந்தனர். அப்போது துப்பறியும் துணை ஆய்வாளர் அரிகோபண்ணாவும் காவல் நிலையத்தில் இருந்தார். இருபான், துணை ஆய்வாளர் அந்நியில் மேற்கொண்டு விசாரணை செய்வதற்காக காவலில் வைக்கப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.] [1977 ஜூலை 14]

பட்டார். துணை ஆய்வாளர் 11-30 மணிக்கு, நீதிமன்ற வேலை நிமித்தம் செல்வதாகப் பதிவு செய்திருந்தார். ஆனால் அவர் 12-15 மணி வரை காவல் நிலையத்தில் இருந்துவிட்டு அதன்பிறகு நீதிமன்ற வேலையைக் கவனிப்பதற்காகச் சென்றார்.

பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு இருபான், உடையில் தீப்பற்றி எரியும் நிலையில் கூக்குரலிட்டு அறையைவிட்டு வெளியே ஓடிவந்தார். அதைப்பார்த்து தலைமைக் காவலர் செல்வராஜ் மற்றும் காவலர்கள் பலராமன், சுந்தரம், கண்ணன், குப்பை கூட்டும் பணியாளராகிய ராணி ஆகியோர் இருபான் மீதுள்ள உடைகளைக் களைந்து அவருக்குக் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் அளித்தனர். இதற்குள் காவல் நிலையத்திற்கு திரும்பி வந்த துப்பறியும் துணை ஆய்வாளர், தீக் காயமடைந்த இருபானை அவசர நோயாளி வண்டியில் (ஆம்புலன்ஸ்) ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்றார். தீவிர சிகிச்சை அளித்த பிறகு மாலை 6-50 மணி அளவில் இருபான் காலமானார்.

இருபான் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த துணை ஆய்வாளர் அறையில் ஒரு மண்ணெண்ணெய் விளக்கு மின்சாரம் இல்லாது போகின்ற நேரத்தில் உபயோகத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த விளக்கிலிருந்து மண்ணெண்ணெய்யை இருபான் ஊற்றிக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் தீ வைத்துக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. செய்தி அறிந்ததும், மாநகர வடக்கு துணைக் காவல் துறை ஆணையர், புது வண்ணாரப் பேட்டைக் காவல் நிலையத்திற்கு விரைந்து சென்று அசம்பாவிதம் எதுவும் நடக்காமல் இருக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளருக்கு செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் 9-7-1977 அன்று பிரேத விசாரணையை பஞ்சாயத்தார் முன்னிலையில் நடத்தினார். பஞ்சாயத்தார், உடலில் தீப்பிடித்ததினால் இறந்திருக்கலாம் என்றும் சந்தேகத்துக்குரிய நிலைகள் எதுவுமில்லை என்றும் கூறினார்கள். அதன் பின்பு பிரேதம் பரிசோதனைக்காக அரசு ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதன் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர், இந்த மரணத்தின் காரணம் குறித்து விசாரணையைத் துவக்கியுள்ளார்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.]

இச்சம்பவத்திற்கு முன்னதாக இருபான், முனுசாமி என்பவருக்கு வேலை வாங்கித் தருவதாகக் கூறி முனுசாமியையும், அவர் மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு சூலை 5 ஆம் நாளன்று தாம்பரத்தில் உள்ள ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்தார். சூலை 6 ஆம் நாள் முனுசாமியை சென்னைக்கு அனுப்பிட்டு அவர் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு டாண்டிச்சேரிக்குச் சென்றார். முனுசாமி யின் மனைவி, இருபானின் நடத்தையில் சந்தேகம் கொண்டு சூலை 7 ஆம் நாள் சென்னை திரும்பி பின்பு திருவள்ளூர் சென்று விட்டார். இச்சம்பவத்திற்குப் பின்பு சூலை 8 ஆம் நாள் இருபான் சென்னையில் போலீசாரால் பிடிக்கப்பட்டார்.

துப்பறியும் துணை ஆய்வாளர் திரு. அரிகோபண்ணை, இருபான் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து பதிவேட்டில் குறிப்பு எழுதா ந்மக்காகவும், இருபானை சோதனை செய்யாமலும் தகுந்த பாது காப்பில்லாமலும் காவலில் வைத்திருந்தமைக்காகவும் தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

தலைமைக் காவலர் செல்வராஜ், காவலர்கள் பலராமன், கண்ணன் மற்றும் சுந்தரம் ஆகியோரும் கடமையைச் சரிவர செய்யவில்லை என்ற காரணத்தின்பேரில் தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் விசாரணை அறிக்கை அரசுக்குக் கிடைத்தவுடன் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எனவே, இந் நிகழ்ச்சி குறித்து விவாதிக்க, பேரவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன்--அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிற நிலையில் ஒரு உறுதிமொழியைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை மிகவும் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையைப் படித்து அதோடு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டிய நிகழ்ச்சி என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கருத வில்லை என்பதையும், இதுபோன்றவைகள் மிக மோசமான நிலைமை கள் என்பதையும், இப்படிப்பட்டவர்கள் நாட்டிலே இருக்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.] [1977 ஜூலை 14]

படியான அளவிற்கு விட்டு வைக்கக்கூடாது என்பதிலும் மிக அக்கறையுள்ளவன் என்ற வகையில் கண்டிப்பாக, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாத வண்ணம், தடுக்க வேறு குறிப்பிட்ட வகையில் இதற்கென்று நடவடிக்கைகள் எடுக்க, திட்டம் தீட்ட நாங்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கமே போதும், நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு விட்டுவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, விதி 42-ன் கீழ் கிளாரிபிகேஷன் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு பின் அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற நிலைமையிலே இதற்கு என்னுடைய அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

2. கவன ஈர்ப்பு.

சென்னை நகரில் காலரா நோய் பரவி வருவது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 41-வது விதியின் கீழ் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியினைக் குறித்து கவன ஈர்ப்பு கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, “சென்னை நகரத்தில் காலரா நோய் பரவி வருவதன் காரணமாக மக்களிடையே மிகுந்த பீதி ஏற்பட்டுள்ளதால் அதைத் தடுக்க அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் குறித்து” என்ற பொருள்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

மாண்மிபுகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

சென்னை மாநகரில், கடந்த இரண்டாண்டுகளில் காலரா நோயால் பாதிக்கப்பட்டோர், இறந்தோர் எண்ணிக்கை பின் வருமாறு :—

பாதிக்கப்பட்டோர். இறந்தோர்.

1975	1,389	27
1976	302	11
1977 (சூன் முடிய)	166	4

1975 ஆம் ஆண்டில் காலரா நோயால் பாதிக்கப்பட்டோர், மற்றும் இறந்தோர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்பொழுது 1976 ஆம் ஆண்டிலும், 1977 ஆம் ஆண்டிலும் (சூன் திங்கள் முடிய) பாதிக்கப்பட்டோர், மற்றும் இறந்தோர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பது புலப்படும். சென்னை மாநகரின் 30 இலட்சம் மக்கள் தொகையுடன் கணக்கிடும்போது, 1977 ஆம் ஆண்டில் பாதிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு என்பதும் நன்கு விளங்கும். மேற்படி நோய் பரவாமல் இருப்பதற்கு மாநகராட்சி மேற்கொண்டுள்ள கடும் தடுப்பு நடவடிக்கைகளாவன : (1) பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் காலராத் தடுப்பு ஊசி குத்துதல், (2) குடி தண்ணீரில் குளோரின் செலுத்தி சுத்தப்படுத்துதல், (3) கிணறுகளில் குளோரின் மருந்து கலத்தல், (4) வழங்கப்படும் குடிநீரில் தங்கியுள்ள குளோரின் பொருளின் அளவைச் சோதித்தல், (5) ஈக்களை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகள், (6) சுற்றுப்புறச் சுகாதாரத் தூய்மையைக் காத்தல், முதலியன 1977-ம் ஆண்டு தொடக்கத்திலிருந்து சூன் மாதம் முடிய, 37,053 தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலே சொன்ன நடவடிக்கைகளின் விளைவால்தான், காலரா நோய் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டும் ஏற்படவில்லை; மாறாக, மாநகரின் ஒரு சில பகுதிகளில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகத்தான் சுண்டுள்ளது. ஆகவே, சென்னை நகர மக்கள் இந்நோயைப்பற்றி பிதியடையத் தேவையில்லை.

திரு. துரை முருகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கத்தை நான் கேட்டேன். இந்த மாநகராட்சியின் ஒரு பிரிவுதான் இந்த காலரா நோய்த் தடுப்பதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதாக அறிகிறேன்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1977 ஜூலை 14]

அந்தப் பிரிவில் போதிய பணம் இல்லை என்ற காரணத்தாலே அவர்கள் சரிவர இந்தத் தடுப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இந்த காலரா நோய் ஓரிருவருக்கு வந்தால் உடனடியாக வேகமாகப் பரவக் கூடியதாகும். ஆகவே பணம் இல்லாத நிலையில் அந்தப் பிரிவு சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அதிகமான பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். எந்த வகையில் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அதற்கு ஏற்ப நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

(3) ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

வினா நேரம் இல்லாதிருப்பது குறித்தும் பல வினாக்கள் திருப்பி மனுப்பப்பட்டமை குறித்தும்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதைப்பற்றிக் கேட்கிறீர்கள்?

திரு. என். கிட்டப்பா: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, இந்தப் பேரவையில் வழக்கமாக கால 9 மணி முதல் 10 மணி வரையில் கேள்வி நேரம் ஒதுக்கப்படுவது உண்டு. ஆனால் பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேள்விகளைத் தந்திருந்தும், குறிப்பாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் 300 கேள்விகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைத் தலைவர் முதல் நாளே அதைப்பற்றிச் சொல்லியாகிவிட்டது. நீங்கள் சொல்லப் போவதைச் சொல்லுங்கள். அதைத்தான் சொல்கிறீர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம், ஒன்றுகூட வரவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா: இந்தக் கேள்விகள் வராதது மட்டுமல்ல, பல கேள்விகள் வேண்டுமென்றே திருப்பி அனுப்பப் படுகின்றன என்பதை . . .

1977 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். நான் சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. கேள்விகளில் எதை அனுமதிக்க வேண்டும், எதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பது பேரவைத் தலைவரின் விருப்பம். காரணம் காட்டித்தான் மறுக்கப்பட்டு பதில் வந்திருக்கும். அதை அவையிலே சொல்லக் கூடாது. அந்தப் பிரச்சனக்கே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு, நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரியை நியமித்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரியை நியமித்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) 1977 ஆம் ஆண்டு, கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் (தனி அதிகாரியை நியமித்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, 1977 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் (தனி அதிகாரியை நியமித்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்.

(5) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு 20 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே 30 நிமிடங்கள் தான் நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, எனக்கு அரை மணி நேரம் பேச உரிமையிருக்கிறது. அதையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேரவைத் தலைவரைப்பற்றித் தவறாக நினைத்து விடக்கூடாது. உங்களுக்கு 11 நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. நானாகப் பார்த்து 9 நிமிடங்களை அதிகரித்து 20 நிமிடங்கள் கொடுத்துள்ளேன். ஆகவே, 20 நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நடந்து முடிந்த சட்ட மன்றத் தேர்தலில் பெருவாரியான வெற்றியைப் பெற்று இங்கே ஒரு மக்களாட்சி நடைபெறுகின்றதை நினைக்கும்பொழுது உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்த அவையில் கடந்த சட்டசபையில் என்னோடு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்த பல நண்பர்கள் இந்த மக்களாட்சியில் அமைச்சர்களாகப் பார்க்கின்றபொழுதும் அதைவிட நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்பதை முதற்கண் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடந்த 21 மாத காலத்தில் இந்த நாட்டில் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் பொழுது மீண்டும் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் பிழைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு என் போன்றவர்கள் மனத்திலெல்லாம் தோன்றாமல் இல்லை. அதற்குக் காரணம், தேவையற்ற ஒரு நெருக்கடி நிலைமையை அன்றையதினம் இந்த நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரசுடனம் செய்து, தனது சொந்த தற்காப்புக்காக எம்ர்ஜென்சி நிலை இங்கே அறிவிக்கப்பட்டு, மிசா சட்டத்தின்கீழ் இந்தத் தேசத்திலிருந்த தேசியத் தலைவர்கள், இன்றையதினம் பாரதப் பிரதமராக இருக்கின்ற மொரார்ஜி தேசாய் முதல், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் முதல், பல தேசியத் தலைவர்களையும், பல தொண்டர்களையும், என் அருமைத் தாய்க்குலத்தவர்களையும் சிறையில் அடைத்து இந்த நாட்டில் எங்கனவே நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த சுதந்திரத்தைக்கூடப் பறித்தெடுத்த சூழ்நிலையில் மீண்டும் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் பிழைக்காது என்றுதான் நாங்கள் எண்ணியிருந்தோம். அப்பொழுதெல்லாம் நமக்கிருந்த பேச்சுரிமை பத்திரிகையுரிமை போன்ற சுதந்திரம் அத்தனையும் பறிக்கப்பட்டு ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டது என்பதனை நாம் எண்ணுகின்றபொழுது இந்த நாட்டில் ஜனநாயக முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட அரசுகள் கூட கலைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியை எண்ணுகின்றபொழுது நிச்சயமாக இது போன்ற அரசு மீண்டும் இங்கே அமைகின்ற வாய்ப்பு இருக்காது என்றுதான் நாங்கள் எண்ணியிருந்தோம்.

ஆனால், அதற்கு மாறாக, தெய்வாதினமாக, பாராளுமன்ற தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டு, தேர்தல் நடந்தது. விடைத்த வாய்ப்பினை, நல்ல முறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் பயன்படுத்தியதை, சுதந்திரம் தேவை, ஜனநாயகம் படுகொலை செய்வதை நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்ற உணர்ச்சியோடு செயல்பட்டதை நாம் மட்டுமல்ல, அகில உலக மக்களும் பாராட்டினார்கள் என்பதனை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள்.

அந்தச் சூழ்நிலையில் ஜனதா கட்சியானது சிறையில் உருவாகி, இந்த நாட்டு மக்களையும், இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தையும் காப்பாற்றி, சுதந்திரத்தை மீண்டும் நமக்கு அளித்திருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது இந்த அரசை அமைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்து, வழி வகுத்துத் தந்த, மத்தியில் இன்று ஆட்சி புரிகின்ற ஜனதா கட்சி அரசுக்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நன்றி கூறி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 14]

ஆரம்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அது அவர்களுடைய உரையில் இல்லையென்று காணும்போது தான் நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்கள்—

‘No Government is a substitute for People’s Government’

என்று. ஆக ஜனநாயகத்தைக் காப்பற்றி இங்கே அமைந்திருக்கிற, அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களாட்சியை உருவாக்குவதற்கு ஜனதா கட்சி அரசு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் எனது நன்றியை மத்தியில் அமைந்துள்ள ஜனதா அரசுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த மாமன்றத்தில், அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் நமது முதலமைச்சரவர்கள், தேசத்திற்காகத் தன்னே அர்ப்பணித்து, இந்த மாநிலத்தில் 9 ஆண்டுக்காலம் பொற்காலம் எனச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு முதலமைச்சராக இருந்து பணியாற்றிய மறைந்த தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தை இங்கே திறந்து வைப்பதற்கு இசைந்துள்ளமைக்கு, நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் படத்தைத் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்பது யார் என்று கூட எண்ணிப் பார்க்காமல், கேட்க அவர்களுக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறது என்று கூடச் சிந்திக்காமல், தலைவர் காமராஜரிடம் நமது முதலமைச்சருக்கு இருக்கிற பாசத்தால், பரிவால், அக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டமைக்காக அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மறந்து, செய்த பாவத்தை தீர்த்துக்கொள்ள, அதற்காகப் பரிகாரம் தேடிக் கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணியோ என்னவோ எனது அருமை நண்பர், காங்கிரஸ் உறுப்பினர், இந்த மன்றத்தில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் படத்தை திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழுப்பியமைக்காக, அவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தலைவர் காமராஜர் உயிரோடு இருந்தபோழுது, அன்றைய தினம் ஆட்சிப் பீடத்திலே இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள், காமராஜருக்கு இழைத்த இன்னல்களைக் காணுகிற போழுது, செய்த பாவத்தைத் தீர்ப்பதற்கு, இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் காமராஜர் அவர்களுக்கு பெரிய தீமைகள் எல்லாம் செய்ததாகச் சொன்னார்கள். என்ன தீமைகளை அவருக்குச் செய்தார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : என்னுடைய அருமைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன். நான் ஒவ்வொன்றாகக் கூறி வருகிறேன். அதற்கு முன்னதாகவே அவர் கேட்டதற்காக அவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

எம்ர்ஜன்ஸி அறிவிக்கப்பட்டவுடன், எம்ர்ஜன்ஸி தேவையில்லை, சிறையில் அடைத்த தலைவர்களைப்பெல்லாம் உடனே விடுவிக்க வேண்டும் என்றும், தான் நியமித்த தலைவர் இப்படி ஜனநாயக விரோதமாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்றும், பாரதப் பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையாரைத் தலைவர் காமராஜர் கேட்டுக் கொண்டார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இவர் யார் கேட்பது என்று அவரைப் பார்த்துத் திருப்பிக் கேட்டு, எம்ர்ஜன்ஸி அறிவித்த 100-வது நாள் மனம் நொந்து பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இறந்தார். இதுபற்றி இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதுமட்டும் போதாது.

(முற்பகல் 10-10)

அடுத்து மறைந்த தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு நினைவாலயம் கட்ட நாங்கள் எண்ணினோம். அவர் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்ததால், தேனாம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் ஒரு நினைவாலயம் கட்டுவதற்காக, அன்றிருந்த காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. அசோக்மேத்தாவை வரவழைத்து கல்நாட்டுவிழா நடத்த முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஒருவேளை இங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு அதிக பொறுப்பு இல்லை என்று சொன்னாலும், இவர் யார் அவருக்கு நினைவாலயம் கட்ட என்ற கேள்வி எழுப்பி அவர்கள் தடுத்தால் நன்றாக இருக்காது என்று எண்ணி, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் முறையிட்டு தடை செய்யக்கூடிய பெரிய காரியத்தை செய்தார்கள் இந்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

காமராஜ் அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள். அவர் இந்த நாட்டுக்குச் செய்த பெரிய சேவையை, அன்றிருந்த தி.மு.க. அரசு அவருடைய சமாதியில் ஒரு மண்டபத்தை எழுப்பி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1977 ஜூலை 14]

அங்கே ராட்டைச் சின்னத்தைப் பொருத்தி இருந்தார்கள். எம்ஜென்சி காலத்தில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சென்னை வந்தபோது காமராஜ் மண்டபத்தில் ராட்டைச் சின்னம் எழுப்புவதற்கு அவர் அவ்வளவு பெரியவரா? என்ற கேள்வி எழுப்பி அந்த ராட்டைச் சின்னத்தை மறைத்த நிகழ்ச்சியை இந்த நாட்டுமக்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆகவே, இந்த அளவுக்கு பெரிய கைங்கர்யம் செய்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள், செய்த பாவம் தீர இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பினார்கள் என்றால், இதிலே நிச்சயமாக ஆச்சரியப்பட ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நன்றி கூற கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையைப் பார்க்கிறபோது இங்கே புதிதாக வந்திருக்கிற அரசு எதுவும் பெரிய அளவுக்குத் திட்டங்களைக் குறித்து வரிசையாக காட்டவில்லை என்று சொன்னாலும் தனது கொள்கை என்ன என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

தேர்தல் காலங்களில் மேடைகளில் எல்லாம் மலிவான வாக்குறுதிகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் இந்த மன்றம் கூடிய முதல் கூட்டத்தில் கவர்னர் உரையின் வாயிலாக அரசுத் திட்டங்களை மக்களுக்கு அளிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் காணவில்லை. ஆகவே மக்கள் எமாற்றம் அடைந்து விட்டார்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தேர்தலைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் நன்றாக நடந்து முடிந்தது உண்மைதான். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒன்றை கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். கேரளத்தோடு ஒட்டி இருக்கிற நமது பிரதேசம், கேரளத்தைச் சார்ந்த மக்கள் அதிகமான அளவில் தேர்தல் நேரங்களில் கள்ள ஓட்டுக்கள் அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அந்த மாதிரி சூழ்நிலையை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக, லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க பல திட்டங்கள் பின்னாலே தருவோம் என்று எல்லாம் இங்கே கூறப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு முன்னதாக இருந்த அரசு பற்றிய லஞ்ச ஊழல் நிறைந்த அரசு என்று பல பட்டியல்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் கூட முன்னாலே இருந்த அரசும் இந்த அரசும் எங்களைப் பார்வைக்கு ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த 2 குழந்தைகள் என்று நான் கருதுகிறேன். இரண்டு கட்சித் தலைவர்களும் ஒரே மாதிரிதான் உரை ஆற்றுகிறார்கள். ஆகவே முன்னால் இருந்த அரசு எந்த வழியில் சென்றதோ அந்த வழியில் இந்த அரசும் செல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறை கூற விரும்பவில்லை. அவற்றை தவிர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய மாநில அரசு உறவு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றையதினம் பார்க்கிறபோது, ஏற்கனவே மத்திய அரசுக்கும் இந்த மாநில அரசுக்கும் நல்ல உறவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மத்திய அரசானது—ஒரு வேளை மாற்றுக் கட்சியின் தலைமையில் அரசு இங்கே அமைந்து இருந்தாலும் இந்த அரசைப் பற்றியும் இந்த மாநிலத்தைப்பற்றியும் அனுதாபத்தோடு கவனித்து பல திட்டங்களுக்கு ஏராளமாக பணம் ஒதுக்கி இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக ஏற்கனவே மத்தியில் ஆண்டு கொண்டு இருந்த அரசு புறக்கணித்த பல திட்டங்களுக்கு, குறிப்பாக குமரி-நெல்லை-திருவனந்தபுரம் ரயில் பாதை, துத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டம், கல்பாக்கம் அணு மின் திட்டம், நெய்வேலி போன்ற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அதிகப்பணம் ஒதுக்கி இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். ஆக இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் நல்ல உறவைப் பயன்படுத்தி மேலும் மக்களுக்கு அதிக வாய்ப்பையும் வளத்தையும் தமிழக மக்களுக்குப் பெருக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொழிப் பிரச்சனை பற்றி கூறி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து போய்விட்டது. இனிமேல் அரசியல் லாபத்திற்காக இந்தியை யாரோ திணிக்கிறார்கள், அதை உயிரைக் கொடுத்தும் தடுப்போம் என்று அரசியல் லாபத்திற்காக வீண்வம்பை இழுக்க வேண்டாம் என்று இந்த அரசை நான்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 14]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது. பாரதப் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் பல முறை உறுதி மொழி அளித்து இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் கூட பத்திரிக்கையில் பார்க்கிறபோது மீண்டும் மீண்டும் மத்திய அரசும், அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்களும் உறுதியாகக் கூறுகிறபோது, இங்கே இருந்து அந்தப் பிரச்சனையை நாம் கிளப்புவது முறையாகாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகசன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணாவின் காலத்திலிருந்து இரு மொழித் திட்டத்தை இந்த சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டது என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. கனம் உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது இது முடிந்து போன பிரச்சனை, ஆகவே இதை அரசியல் லாபத்திற்காக இழுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நன்றி, நாம் எடுத்துக் கொண்ட எகோபித்த இரு மொழித் திட்டத்திற்கு மாறாக மும்மொழித் திட்டத்தை ஒரு வேளை—நடக்காது என்று நம்புகிறேன்—மத்திய சர்க்கார் திணிக்குமானால் அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு ஜேம்ஸ் அவர்கள் தயாராக இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நடக்காது என்று நம்புகிறார்கள். இருந்தாலும் என் அந்தச் சந்தேகம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாவதற்கு முன்னதாகவே இதற்கு ஆதரவு தந்து, இந்தி மொழியை இங்கே திணிக்கக் கூடாது என்ற வாதத்தை எங்கள் கட்சி முன்னவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகசன் : நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, மீறி மும்மொழித் திட்டம் பலாத்காரமாக அமல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று தாக்கீது வருமானால், அதை எதிர்த்து நிற்பதற்கு ஜேம்ஸ் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை தெளிவாக சபைக்கு தெரிவிக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, வலுக்கட்டாயமாகத் திணிக்கும் பிரச்சனை இல்லை. இருந்தாலும் கூட திணித்தால், அந்த நிலை ஏற்படும் என்று சொன்னால் நான் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஜனதா கட்சி நிச்சயமாக ஆதற்காக அனைத்து சக்தியுடன் போராடும் என்பதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே இந்த அரசு மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணிவர்கள் என்றால், முதன் முதலில் அரசியல் தலைவர்களும், அரசில் இருக்கிற ஊழியர்களும் அந்தத் திட்டத்தை உறுதியாக நம்பி கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அரசியல் தலைவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறபோது அல்லது அரசு நிர்வாகத்தில் இருக்கிற ஊழியர்கள் அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறபோது, ஏழை பாட்டாளி மக்கள் மீது வழக்குகளைப் போட்டு அல்லது அவர்கள்தான் இந்த மதுவிலக்கை கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுவது நிச்சயமாக முறையாகாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக இப்போது நிர்வாகத்தில் இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளை வைத்து மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நாம் அமல்படுத்த முடியாது என்பது தான் என்னுடைய நம்பிக்கை. ஏனெனில் மதுவிலக்குக் கொள்கையை நம்புகின்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருப்பார்கள். மதுவை அருந்திவிட்டுத்தான் பலரும் இப்போது மது ரெய்ட் செய்யச் செல்கிறார்கள். வேண்டாதவர்கள் மீது பொய் வழக்குப் போடுகின்ற நிகழ்ச்சி சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது. ஏழை மக்களை மதுவிலக்கு வழக்குகளில் கைது செப்து அவர்களை ஜாமீனில், பெயிலில் விட வேண்டுமானால் பணம் வசூல் செய்கின்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஏழை மக்கள் வழக்குகளில் மாட்டிக் கொள்வதோடு, லஞ்சமும் கொடுக்கின்ற கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். நூறு ரூபாய் கொடுத்தால் தான் பெயில் என்ற

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 14]

நிலைமை எல்லாம் காணப்படுகிறது. இந்த அரசு மதுவிலக்கை ஆதரிக்கின்றது. வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இருக்குமானால், அரசில் இருக்கின்ற தலைவர்களும், அரசு உத்யோகஸ்தர்களும் இத்திட்டம் வெற்றி பெற நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

உணவுத் துறையில் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஊருக்குச் சென்று அரிசி விலையைக் குறைத்திருப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அங்கே சென்றிருந்தபோது அரிசி விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டு தான் வருகிறதே தவிர விலையைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, எங்கள் பகுதியில் வழங்கப்படும் அரிசி மற்றும் ரேஷன் பொருட்களின் தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கே கொடுக்கப்படுகின்ற தரக் குறைவான அரிசி, கோதுமை ஆகியவற்றை பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற அமைச்சரிடம் காட்டினேன். நிச்சயமாக இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும், இப்போது இரண்டு தினசரி அரிசி ரேஷன் கடைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒன்று, ரூ. 1.80 ரகம், மற்றொன்று ரூ. 1.60 ரகம். இந்த 1.60 ரகத்தை ஏழை மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் வழங்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், இப்போது ஆங்காங்கே பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் நன்கொடை வசூலிப்பதைக் கட்டாயம் நிறுத்தியாக வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் 2 ஆயிரத்திலிருந்து 5 ஆயிரம் வரை கொடுத்தால் தான் அட்மிஷன் என்ற நிலை காணப்படுகிறது என்பதையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, தனியார் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்களுக்கு முறையான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. 4, 5 மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலையெல்லாம் இருக்கிறது. உதாரணமாக, எங்கள் மாவட்டத்தில், லட்சுமிபுரம் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களுக்கு 13 மாத காலமாக அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி முறைகேடுகளைத் தவிர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பாழடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு, குலசேகரப்பட்டினம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கட்டிடம் விழுந்து ஒரு சிறுமி காயமடைந்தாள் என்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளியானது. எனவே, இங்கே அமர்ந்திருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்கள், எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் பெருமை அடைகிறேன். அமைச்சர் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராக மட்டும் இருந்தால் போதாது, நிதியும் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும், எங்கள் மாவட்டத்திற்கு நியாயமான பங்கு கிடைக்க வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெசவாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நெசவாளர்கள் படும் துயரைப் பற்றி ஆங்காங்கே இருக்கின்ற நண்பர்கள் எழுதி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது முதலவரைத் தேர்ந்தெடுத்த தொகுதியிலிருந்தும் எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. 20 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பிழைக்க வழியில்லை என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரத்தியேகக் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் உரையில் மகளிரைப் பற்றி அதிகம் கூறியிருக்கிறார்கள். “விடோ பென்ஷன்” கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை இருக்கிறதே தவிர பென்ஷனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பென்ஷன் வழங்கப்பட

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 14]

வில்லை. என்ற நிலை தான் காணப்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, விதவைகளுக்குத் தாராளமாக பென்ஷன் வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விதவைகள் பென்ஷன் பெறுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வயதை—அதாவது 45 வயது என்ற வயதை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வயது வாய்ப்பைத் தளர்த்தி, விதவைகள் எல்லோருக்கும் விடோ பென்ஷன் அளிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் உரையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கராய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஆளுநர் உரை மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியின் சார்பில் ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை யொட்டி, இன்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி சார்பில், அதனுடைய தலைவர் என்ற முறையில், இந்தக் கொள்கை அறிக்கை பற்றி, எங்கள் கருத்துக்களை நான் மீண்டும் ஒருமித்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்த அரசு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமைக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியும், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், ஏனைய தோழமைக் கட்சிகளும் செய்து கொண்ட தேர்தல் உடன்பாடுதான் என்பதைத் தமிழகம் நன்றாக அறியும். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட நட்புறவு முறையில் இந்த அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை நாங்கள் பார்க்கிறோம். இந்தக் கொள்கை விளக்க அறிக்கையை நாங்கள் பார்க்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறோம். வேறு எந்தக் காரணங்களையும் ஒட்டிய கண்ணோட்டம் இல்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்த மாநில அரசு இப்படி அமைவது தான் தமிழகத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற அரசியல் அடிப்படையில் எங்கள் கட்சி எடுத்த நடவடிக்கையொட்டிய கொள்கை இது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி பார்த்தால் இந்த அரசு தின்னும் தங்கள் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அவகாசம் வேண்டும் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அதே நேரத்தில் இந்தக் கொள்கை அறிக்கையில் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற பிரச்சினைகளை நாங்கள் ஆதரிக்க விரும்புகிறோம். அதாவது லஞ்ச ஊழலற்ற ஆட்சியை ஏற்படுத்த இருப்பதையும், கொள்கையாக 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த இருப்பதையும், அதேபோல பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு, நகராட்சிகளுக்கான தலைவர் தேர்தலை நேரிடையாக நடத்த இருப்பதையும், கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியினைச் செய்து தரும் திட்டத் திற்கு முதலிடம் தரப்படும் என்று கூறப்பட்டிருப்பதையும் மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பாக மனமாற வரவேற்கிறோம். அவற்றை நடைமுறையில் நிறைவேற்ற அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஆளுநர் அறிக்கையின் மீது, சிலவற்றைக் கொள்கைப் பிரச்சினையாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே கடந்த 18 மாத காலமாக ஜனாதிபதி ஆட்சி நடந்து வந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஜனாதிபதி ஆட்சி அமலுக்கு வந்தவுடன் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது, ஜனாதிபதி ஆட்சியை அறிவித்த அந்த நாளே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான பேர்கள் இரவோடு இரவாகக் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் இரண்டு மாத காலம் எவ்விதமான விசாரணையும் இன்றி சிறைச்சாலைகளில் வைக்கப்பட்டார்கள்.

அந்தக் கட்சியின் தலைவர்கள் 60 பேர்கள் மிசாக் கைதிகளாக பிடிக்கப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். பல பேர்கள் மீது பிடி வாரண்டுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு சிறைச்சாலைகளில் தண்டனை அனுபவித்தவர்களும், கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களும் அனுபவித்த துன்பங்களுக்குக் காரணம் அவசர நிலைமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டதுதான். ஜனநாயகம் குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு, நமது அரசியல் சட்ட உணர்வுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்கு போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் பல பேர்கள் பிடி வாரண்டுகளுக்கு அகப்படாமல் தலைமறைவாக

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1977 ஜூலை 14]

இருந்து, மக்கள் மத்தியிலே அந்தக் காலத்திலும் சேவை செய்தோம் என்பதை நான் முற்றிலும் பெருமையோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மக்கள் நடத்திய மாபெரும் போராட்டத்தின் விளைவாக இன்றைக்கு அந்த அவசர கால நிலைமை நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாக வேறு ஒரு ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சி முன்பு இருந்த அரசோடு மற்றக் கொள்கைகளில் அதிகம் வேறுபடவில்லை என்றாலும் ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அரசியல் சட்டம் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற தன்மையில் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் நாங்கள் அவர்களுள் நடவடிக்கையை வரவேற்கிறோம்.

உதாரணமாக, நேற்றையதினம் மத்திய அரசாங்கத்தின் உள்துறை அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட்ட 35-வது பிரிவினை நீக்க வேண்டும் என்பது குறித்துப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் அதை வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த ஒரு பிரச்சனையில் நமது இந்திய ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், நமது அரசியல் சட்ட உணர்வுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு நமது மாநில அரசும் அந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தினை நீக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து, இதுபோல மற்ற மாநில அரசாங்கங்களும் சிபார்சு செய்வதற்கு நாம் முன்னணியில் இருந்து உதவி செய்து பெருமையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல மிசாச் சட்டம். இங்கே உள்ள கட்சிகளில் மிசாச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அடுத்து மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் கைது செய்யப்பட்டார் என்பது நான் அறிந்த உண்மை.

1977 ஜூலை 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

(முற்பகல் 10.30)

எந்தக் கட்சி பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும்—காவல் சட்டம் என்பது இந்திய ஜனநாயகத்திற்கு விசேஷமானது. ஒரு மனிதன் குற்றம் செய்திருந்தால், விசாரணை செய்து அவனுக்குச் சிறை தண்டனை அளிக்கலாம். எவ்வித விசாரணையும் இல்லாத சிறையில் வைப்பது முற்றிலும் பாதகமானது.

ஆகவே மிசா சட்டம், தடுப்புக் காவல் சட்டம் இவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த உரையில் இந்த அரசாங்கம் சிபார்சுகளை மேற்கொண்டிருந்தால் நாங்கள் அதிகப்படியாக சந்தோஷப்பட்டிருப்போம்.

இதேபோல் இன்று இந்தியாவிலுள்ள மக்களை அதிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கிற பிரச்னை, குறைந்தபட்ச போனஸ் சட்டத்தை முந்திய மத்திய அரசு ரத்து செய்திருப்பது. 8.33% போனஸ் என்பது இந்தியாவிலுள்ள உழைப்பாளி மக்கள் யோராடிப் பெற்ற உரிமை. அந்தச் சட்டம் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் அல்லது ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக மாநில அரசு ஆளுநர் உரை வாயிலாக மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்திருக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் அபிப்பிராயமாகும். இன்னும்கூட, இந்த உரையின் மூலம் முடியாவிட்டாலும் அடுத்து வரும் காலத்தில் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவையில் கொண்டு வர இந்த அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்று அரசாங்க அதிகாரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்கூடிய கட்சியும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவும், அப்படி அதிகாரங்கள் அதிகப்படி இருந்தால்தான் தமிழகத்தில் உள்ள நாலரைக் கோடி மக்களுக்கு உருப்படியான சேவை செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறது. ஆகவே மாநில அரசுகளுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் இன்றியமையாத தேவையாகிறது. ஆகவே அதற்காக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக இந்த மாநில அவையில் அதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரப்பா] [1977 ஜூலை 14]

அடுத்து, கட்டாய சேமிப்பு என்பது இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை. இந்த நாட்டிலுள்ள வேறு சில மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்திருப்பதைப்போல் கட்டாய சேமிப்புத் திட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் இரண்டாவது தவணையை ரொக்கமாக உழைப்பாளி மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மொழிப் பிரச்சனையில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தெள்ளத்தெளிவாக ஒரு கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நாட்டிலுள்ள அவ்வளவு மொழிகளுக்கும், மொழிகள் அனைத்திற்கும் சமமான உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். எந்த ஒரு மொழிக்கும் இந்தியாவில் தனி உரிமை இருத்தல் கூடாது.

இந்த நாட்டில் மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் அத்தனையும் இந்த நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய மொழிகள் அவ்வளவிலும் வெளிவர வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. இந்தியாவில் உள்ள அத்தனை மொழிகளுக்கும் சமமான உரிமை இருத்தல் வேண்டும். அது இந்திய மொழியாக இருந்தாலும் சரி பிற மொழியாக இருந்தாலும் சரி, தென் மாநிலங்களுக்கு, அதாவது இந்தி பேசாத மாநிலங்களுக்கு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழி, இந்தி பேசாத மாநில மக்கள் விரும்புகிற காலம் வரையில் ஆங்கிலம் நிர்வாக மொழியாக இருக்கும் என்பதற்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்தால் அதற்கு எங்களுக்கு பூர்ண ஆதரவைத் தர நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம்.

எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, நம் மாநிலத்தில் நக்ஸலைட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அரசியல் கைதிகள் விஷயத்தில் அரசு கவனம் செலுத்தி அவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு இயக்கமும் ஏற்படும் போது அல்லது மக்கள் இயக்கம் ஒன்று ஏற்படும்போது சில சம்பவங்கள் ஏற்படுவது உண்டு. 1965-ல் அன்று இந்தி மொழித் திணிப்பை எதிர்த்து தமிழகத்தில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது பல வழக்குகள் போடப்பட்டன. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக்

1977 ஜூலை 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கழகம் நிர்வாகத்திற்கு வந்தவுடன் இந்தி மொழி கிளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட எந்தவிதமான வழக்குகளாக இருந்தாலும் எந்தவிதமான குற்றங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வழக்குகள் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் அவை அத்தனையும் ஒரே அடியாக ரத்து செய்யப்படவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அன்று நாங்கள் அதை ஆதரித்தோம்.

அதேபோல் இன்று பல்வேறு மாநிலங்களில் நக்ஸலைட்ஸ் என்ற அரசியல்வாதிகளை கைது செய்திருக்கிறார்கள், மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நக்ஸலைட்ஸின் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரையே அவர்கள் தாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு மனிதன் என்ற முறையில் ஒரு அரசியல் கட்சி உழைப்பாளன் என்ற முறையில் பார்க்கவேண்டும்.

கோதண்டராமன் என்ற வக்கீலும் அவர்களது நண்பர்களும் பல்வேறு வழக்குகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் மிஸா சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும், அவர்கள் மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் கொள்கைகளைச் சொல்லட்டும், மக்கள் அதை நிராகரித்துவிட்டால் அவர்கள் நிலைமை தெளிவுபடும். ஆகவே இப்பிரச்சினையில் அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியதற்காக 50 பேர்களுக்குள்ளாக என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு பல்வேறுவிதமான தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல பேர்களுக்கு இன்கிரிமென்ட் கட் என்ற தண்டனை சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஊழியர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனித்து இந்த அரசு இந்த சிறு தண்டனைகளை ரத்து செய்ய முன்வந்தால், அதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என்று சொன்னால், ஏழு லட்சம் ஊழியர்களின் நல்லெண்ணம் இந்த அரசுக்கு கிடைக்கும்.

அதேபோல் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்க மேலும் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, சட்டசபை விதிகளின்கீழ் ஸ்பீக்கர் அவர்களிடம் பெட்டிஷன் கொடுக்க மக்க

[திரு. என். சங்கரப்பா] [1977 ஜூலை 14]

ளுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந் நிலையில் இன்று சட்டசபை நடக்கிற காலங்களில் மக்கள் வந்து தங்களுடைய கோரிக்கைகளை ஸ்பீக்கரிடம் கொடுத்து அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களுக்கு அந்த பிரஜா உரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஒரேயடியாக யாரும் பெட்டிஷன் கொடுக்க வரக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்படுமானால், அது சாதாரண மக்களின் உரிமையை தடுக்கக்கூடிய நிலை தான் ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நடைமுறைக்கு சாதகமாக, இந்த மாநிலத்தில் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இந்த மன்றத்திற்கு வந்து, சபாநாயகர் மூலமாக தனது குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதற்கு உரிமை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிரதானமாக நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புவது, ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது, ஒன்று வேலையின்மையை தீர்ப்பது, இன்னொன்று வறுமையை ஒழிப்பது, இந்த இரண்டு நோக்கங்களையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் எப்படி இதைச் செய்ய முடியும்?

ஐம்பத்தொன்பது சதவிகித மக்கள் வறுமைக் கோட்டின்கீழ் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் 70 சதவீத மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு ஏற்படுத்தியும் பெரிய நில பிரபுக்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலங்களை அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்காமல் பிரித்து வைத்துக்கொண்டார்கள். இந்த நிலையில் கிராம மக்களுக்கு எங்கிருந்து வேலை கொடுக்க முடியும்? உலகிலுள்ள எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், வேலையில்லாத நிலைமையை மாற்றுவதற்கு வேலையில்லாத கிராம மக்களை தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுத்து, வேலையின்மையை தீர்த்ததாக எந்த அரசாங்கமும் கூறவில்லை. நாம் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று நிர்ணயித்தபோது பெரிய நிலபிரபுக்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் பிரித்து வேறு பெயர்களில் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு, 15 ஏக்கர்களுக்கு குறைவாக கணக்கை காட்டி விட்டார்கள். உபரியாக எந்த நிலமும் அரசாங்கத்திற்கு வரவேயில்லை. ஆகவே பிணியிகளின் பெயரில் இருக்கின்ற நிலத்தை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து எடுத்து ஏழை மக்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அனுமட்டுமல்ல, கோயில் சொத்து பப்ளிக் டிரஸ்ட் என்றும், பிரைவேட் டிரஸ்ட் என்றும் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டும். இதைப்பற்றி பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதை அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயில்கள் பக்திக்காக இருக்கவேண்டியதுதான். அதே நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட டிரஸ்டிகளிடம் இருக்கும் நிலங்களை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஏற்கனவே சொல்லி வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலங்களை எடுத்து அதிலிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், இடைத்தரகர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. உண்மையான விவசாயிகள் யார் என்று பார்த்து, நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கேரளாவில், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தபோது, பொது டிரஸ்டிகளின் சொத்தை அரசாங்கமே எடுத்து டிரஸ்டிகளின் பராமரிப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கின்ற ஏற்பாட்டை செய்து கொண்டது. இதன் மூலமாக உண்மையான விவசாயிகள் நிலங்கள் பெறவும் டிரஸ்டிகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவும் வகை செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமாக இருக்கின்ற பிரச்சனை காவேரி பிரச்சினை. தமிழக மக்கள் காவிரி பிரச்சனையில் மிகவும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் இந்திய அரசாங்கம் இரண்டு கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறது. இந்த மாதத்திலேயே இந்தக் கமிட்டிகளின் கூட்டம் நடைபெறுவதாக கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டிகளின் முடிவுகளை அறிவிக்கின்ற நேரத்தில், சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசாங்கங்களை கலந்து கொண்டு முடிவுகளை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, 16 ஆயிரம் கிராமப்புறக் கடைகளை திறக்கப் போவதாக சொல்லியிருப்பதை மிகவும் வரவேற்கிறோம். இந்த கடைகளுக்கெல்லாம் மலிவுப் பொருட்களை அரசாங்கம் ஸ்டேட் டிரேடிங் மூலமாகத்தான் கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1977 ஜூலை 14]

ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த விதத்தில் நியாயமான விலையில் பொருட்களை கொள்முதல் செய்து தேவைக்குத் தகுந்தபடி தேக்கி வைத்திருந்தால், தேவைப்படும் நேரத்தில் இந்தக் கிராமக் கடைகளுக்கு பொருட்களை வழங்க முடியும். இதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றிரண்டு பிரச்சினைகளை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு குடியிருப்பு மனைகளை ஏழை மக்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். மதுரையில் என்.எம்.ஆர். நகர், காமராஜ் நகர் போன்ற இடங்களில், ஏழை மக்கள் பல இடங்களில் குடிசைகளை அமைத்து அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இந்த இடங்களுக்காக இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. இதுபோன்ற பல இடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் இந்த இடங்களுக்கான பட்டா கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக மதுரையில் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள், காமராஜ் நகர், என்.எம்.ஆர். நகர் போன்ற இடங்களில், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடியிருக்கும் இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

வேலையில்லாத நிலைமையை போக்குகின்ற அளவில், முக்கியமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில குறிப்பிட்ட ரகங்களை ஒதுக்கித் தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மிகவும் தேவை. இன்றைக்கு இந்த செயற்கைப் பட்டு, நூல், சாயம் போன்றவற்றிற்கு எல்லாம் ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து, நெசவாளர்களுக்கு அடையாள கார்டுகள் மூலம் கொடுத்தால், அவர்கள் பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ இந்த அரசாங்கம் ஊழல்களையெல்லாம் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே,

1977 ஜூலை 14] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தெற்கு வாசலிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்றது. அதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை ரூ. 27,000-ஐ தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறிய ஆசிரியர் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்த ஆசிரியர் பெயர் அழகுராஜ். அவருக்கு மூன்று குழந்தைகள். அவர் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

அதேபோல், மற்றொருவர் தமிழ்ப் பெரும் புலவர். பெயர் சாஜா மொய்தீன். அவரை வேலையிலிருந்து ஏன் நீக்கம் செய்யக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், அங்குள்ள அதிகாரிகளும், டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் அதிகாரிகளும் அந்தப் பள்ளிக்கூட மாணேஜ்மென்டார்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பது. இந்த நிலையை எதிர்த்து பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்த அபிப்பிராயத்தில், நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநில அரசு ஊழல்களை ஒழிக்கப் போவதாகச் சொல்வதால், உதாரணத்திற்கு இந்த ஒன்றை இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன். உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். எனவே, அவர்களைக் காரணம் இல்லாமல் ஏன் வேலைநீக்கம் செய்தார்கள் என்பதற்கு விசாரணை செய்யவேண்டும். அதற்கு உடந்தையாக இருந்த இந்த டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் அதிகாரிகள். மற்ற அதிகாரிகள் மீது விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயங்கக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சபையிலே இன்றைக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. எச். பாண்டியன்:— சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது வரவேற்றுப் பாராட்டுவதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்காகவும், தொழிலாளிகளுக்காகவும் அவர்களுடைய உரையில் நல்லதொரு திட்டங்களையும், அவர்களுக்கான

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 14]

கோட்பாடுகளையும் உரையிலே ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய உரையை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஏழை எளிய விவசாய மக்களை மனதிலே கொண்டு, அவர்கள் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் செய்ய இருக்கின்ற கொள்கைகளை விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஏழைகளுக்கு இலவசமாக சட்ட உதவி என்பதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு, கான்ஸ்டிடியூட் செய்யப்பட்ட லீகல் எய்ட் போர்டு இலவச சட்ட இப்படி இலவசமாக சட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று, அதன் பேரில் ஒரு லீகல் எய்ட் போர்டு கான்ஸ்டிடியூட் செய்தது. இப்படி உதவியை ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செய்ததா என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த ஆறு மாத காலமாக இந்த இலவச சட்ட உதவி போர்டு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு மக்களுக்கு எந்த உதவியும் செய்ய முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசு உச்ச நீதி மன்ற நீதிபதி திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் ஒரு இலவச சட்ட உதவி போர்டு நியமிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட அந்த போர்டில், தலைவரும் உறுப்பினர்களும் தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, மக்களுக்கு எந்தவிதமான உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், அந்த போர்டு மூலம் எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை.

அதேபோல், முன்னாள் மாநில உயர்நீதி மன்றத் தலைவரும், தற்போது உச்சநீதி மன்றத்திலே நீதிபதியாக இருக்கும் திரு கைலாசம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு இலவச சட்ட உதவி போர்டு நியமிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட போர்டிலும், தலைவர், உப தலைவர், உறுப்பினர்கள் என்று பெயரளவிற்கு இருக்கிறார்களே தவிர, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அவர்களால் எந்த விதமான உதவியும் செய்யவில்லை.

சும்மா அவர்கள் விளம்பரத்திற்காகத்தான் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள், ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி செய்ய வேண்டுமென்கின்ற காரணத்தினாலே, இந்த நேரத்திலாவது இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நேரடி

1977 ஜூலை 14] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

யாக உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சொல்லப்போனால் பெண்களுக்கான ஜீவனம்ச வழக்குகளில் இந்தச் சூழ்நிலையில் குற்ற நீதிமன்றங்களில் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் விபத்துக்குள்ளானால் அவர்கள் பினத்தைப் பெறுவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏழை எளிய மக்கள் வழக்குகளுக்காக உண்டான ஸ்டாம்ப் கட்டணத்தைச் செலுத்த முடியாமலும், வழக்கறிஞர்களை அமர்த்த முடியாமலும் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் இந்த அரசு கவனித்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேரவேண்டிய முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலைத் தள்ளி போட்டது அதைக் காலதாமதப்படுத்துவதற்காகத்தான் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அந்த மாநகராட்சி வழக்கை தனி வழக்குமன்றம் இப்போது விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சுமார் பாதிக்குமேல் சாட்சியங்களை விசாரித்து விட்டார்கள். அதிலே குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் பல பேர்களில் சிலருக்கு நான் ஆஜராகிற காரணத்தால் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநகராட்சி வழக்கு எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்குள் முடிந்து விடும் என்று நீதிபதியும், அரசாங்கத் தரப்பில் ஆஜராகும் பப்ளிக் பிராசிக் யூட்டரும் கூறினார்கள். ஆகவே, இந்த மாநகராட்சித் தேர்தலை எந்த உள்நோக்கோடும் தள்ளிப்போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வழக்கு மன்றங்களில் நாலேந்து ஆண்டு காலம் வழக்குகளை நடத்த முடியாமல் ஏழை எளிய மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஊர்களில் நீதிமன்றங்கள் கிடையாது. அப்படியே இருந்தாலும் ஒரே ஒரு வழக்குமன்றம் அத்தனை வழக்குகளையும் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும். ஆகவே, நீதி மன்றங்கள் இல்லாத ஊர்களிலே நீதிமன்றங்களை அமைத்து

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] 1977 ஜூலை 14]

இருக்கின்ற நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் வகையில் நீதிமன்றங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் சேரன்மாதேவி தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். அது பிற்பட்ட தொகுதி ஆகும். இதற்கு முன்னால் அந்தத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் 1962 வந்தவர் சபாநாயகராகவிட்டார். அதனால் மக்களால் அணுகவோ அல்லது அவர் தன்னுடைய கருத்தை அப்போது இருந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறவோ, அந்தத் தொகுதியின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடவோ அவரால் முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பின்னாலே வந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல.

ஆக, இந்தச் சூழ்நிலையில் கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக பிற்படுத்தப்பட்ட அந்தச் சேரன்மாதேவி தொகுதியில் விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் எந்தச் சூழ்நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அங்கு சாலைகளாலும் ஏரிகளாலும் பழுதுபார்க்கப் படாமலே இருக்கின்றன. அந்த நிலை கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் பிறந்தது முதல் அதே நிலையில்தான் அது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பிற்பட்ட தொகுதியின் மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நன்மைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் நடந்து முடிந்த சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் சுமுகமாக நடைபெற்றன என்று கூறியுள்ளார்கள். அதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். வாக்காளர்கள் தங்களுடைய வாக்குகளைப் பயமின்றி அளித்தார்கள். அந்த நேரத்தில் மக்களுக்கு எந்தவித அசம்பாவிதமோ, கஷ்டநஷ்டங்களோ இல்லாமல் நடந்தது என்று ஆளுநர் அவர்கள் கூறியதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

(முற்பகல் 10-50)

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நெசவாளர்கள் தங்களுக்கென பாவுகள் கிடைக்காமல் அவைகள் நேரடியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நெசவாளர்களுக்கு என, தேர்தல் நேரத்தில் நாம் மக்களுக்குச் சொன்னதுபோல் நெசவாளர் கழகம் போல் இந்த அரசு ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு எல்லாம் நேரடியாகப் பாவுகளை விநியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் 20-வது பத்தியிலே, நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் ஏற்பட்ட வெப்பங்களிலிருந்தும் சர்ச்சைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு பணியாற்ற வேண்டுமென்று இந்த உரையிலே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது இங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்களுக்கென நன்மைகளைச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்காக வாதிடுவதற்காக நாம் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறோம். இங்கே நாம் சொந்த காழ்ப்புணர்ச்சியையும் அரசியல் சர்ச்சையையும் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பணியாற்றாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யக்கூடிய முறையிலே அதைக் கருப்பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டு விவாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்காக ஆற்றவேண்டிய பணியைக் குறித்து ஆளுநர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் அவைகளுடைய தொகுதிகளுக்கும், குறிப்பாக நாட்டு மக்களுக்கும் ஆற்றவேண்டிய பணியை ஆளுநர் அவர்கள் உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் நாட்டில் உள்ள புல பிரச்னைகளை நாம் அணுகியாகவேண்டும், இருக்கின்ற பிரச்னைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டு போகவேண்டுமெய்யொழிய பிரச்னைகளை வளர்த்துக்கொண்டு போகிற சூழ்நிலையை விட்டு, மக்களுடைய நன்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய கஷ்டநஷ்டங்களைப் போக்கக்கூடிய வழிமுறைகளைக் காலுவதிலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் பணியாற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 14]

விவசாயிகளுக்கு நன்மைசெய்யக்கூடிய முறையில் அவர்கள் பெறக்கூடிய கடன்களுக்கு நல்ல வழிவகை செய்யக்கூடிய முறையில் நல்ல பல கருத்துக்கள் இந்த ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயிகள் ஒரு பம்புசெட் வாங்குவதற்கு கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் 6 மாத காலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்திற்கு அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அலைந்த பிறகு கிடைத்த பணத்தில் அவர்கள் பம்புசெட் வாங்க முடியவில்லை. காரணம் பம்புசெட்டின் விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வாங்குகிற பணத்தைப் பெறுவதற்கு பல இடைத் தரகர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் போய்விடுகிறது.

இந்த நிலைமையைப் போக்க, பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபிசரே நேரடியாகக் கடன் விறியோகம் செய்து, ரெட் டேப்பிஸம் என்று சொல்வார்களே, இது இல்லாமல் அவர்களுக்கு கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தால் விவசாயிகள் நம்முடைய அரசின் மீது நல்ல ஆதரவையும் நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள், இந்த அரசை எப்போதும் ஆதரிப்பார்கள்.

விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் உயிர்நாடி என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்கள் தான் இந்த நாட்டின் போஷகர்கள் அவர்களுக்கு இந்த அரசு நன்மைகளைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்த்து ஆளுநர் உரையிலே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த உரையிலே குறிப்பிடப்பெற்ற நல்ல திட்டங்களைத் துரிதப்படுத்தி ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்சிவாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட நேரப்படி, பேச விருப்பம் தெரிவித்திருக்கின்ற உறுப்பினர் அனைவரும் பேச வேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலே, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடம் வீதமும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் 5 நிமிடம் வீதமும் எடுத்துக்கொண்டு உரையாற்றுமாறு கேட்டுக் கொண்டு, உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. மு. செல்வராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக பேரவையிலே எதிர்க்கட்சிகளுக்குத்தான் அதிக வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஆளும்கட்சியிலே உறுப்பினர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள். ஆகவே எங்களுக்கு கொஞ்சம் நேரத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த ஆளுநர் உரையின்மீது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எவ்வளவு நேரம் என்று அலாட் செய்யப்பட்டு டிசைட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது, அந்த அடிப்படையிலேதான் நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. செல்வராஜ் : இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதி வாக்காளர் பேரமன்றத்திற்கும் எங்களுடைய துணைத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, இங்கே எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரம் மிகக் குறுகிய காலமாக இருக்கிறது. இந்த அவையிலே நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் கொடுத்திருக்கின்ற உரையிலே குறிப்பாக பாராட்டுதற்குரிய அம்சங்கள் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த உரை இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரை. எனவே, பொதுவாக இந்த நாட்டில் நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி, அந்த நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்ட தொல்லைகள், சங்கடங்களைப்பற்றியெல்லாம் இந்த உரையிலே குறிக்கப்படவில்லை. நெருக்கடி காலத்திலே ஓராண்டுக்காலம் மிசாக் கைதியாக இருந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். நெருக்கடி காலத்தில் அந்த மிசாக் கைதிகள் துன்புறுத்தப்பட்டதைப்பற்றி யெல்லாம் கமிஷன் என்ற பெயராலே அறிவித்திருக்கின்ற காரணத்தாலே நான் அதற்குள்ளே போகாமல் இங்கே நெருக்கடி காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளை உங்கள் முன்பு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

[1977 ஜூலை 14]

10—12—76-ஆம் தேதியன்று 'இந்து' பத்திரிகையிலே ஒரு விளம்பரம் வந்திருக்கிறது.

In continuation of the Commission's Notification, dated 30th January 1976 inviting applications for direct recruitment to 204 appointments of Assistant Professors and 257 appointments of Tutors and Demonstrators in Government Arts Colleges as mentioned in the Table below, applications are invited up to 5 p.m. on 4th January 1977 for such appointments from Candidates (Not belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes).

Note IV :

Candidates belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes are not eligible to apply with reference to this Notification.

நெருக்கடிநிலை காலத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு அக்கிரமம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், இந்த அரசு பின்தங்கியவர்களுக்காக, ஏழை எளியவர்களுக்காக நாங்களெல்லாம் இருக்கின்றோம் என்று சொல்பவர்கள். இங்கே இப்படிப் பின்தங்கியவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள். இது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் அறிவிக்கப்பட்டு, இதற்குப்பிறகு அப்பாயிண்ட்மெண்ட் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தபொழுது ஒரு பைசா மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியதற்காக தமிழ்நாட்டில் பெரிய போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. நெருக்கடிநிலைக் காலத்தில் 4 பைசா உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளில் இந்த அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி. ஓக்களுக்கு முன்னராவது பே கமிஷன் அறிவிக்க வேண்டும். அதை இங்கே இல்லாவிட்டாலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலாவது அறிவிக்க வேண்டும். என். ஜி. ஓக்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அரசு . . .

1977 ஜூலை 14]

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப்பற்றி அப்பொழுது வந்த விளம்பரத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது இந்த ஆட்சி அமையவில்லை. எனவே, அதற்கு இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஆகாது.

திரு. மு. செல்வராஜ் : திரு. ஜெயவேலு அவர்கள் வழக்கறிஞர். நெருக்கடிநிலைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அக்கிரமம் என்று சொன்னேனே தவிர, இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்று சொல்லவில்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் நெருக்கடி நிலைக் காலத்தில் நடந்த தவறுகளைச் சொல்லி, வந்திருக்கின்ற, புதிதாக வந்திருக்கின்ற அரசு அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர வேறென்று மில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. மு. செல்வராஜ் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் குறுக்கீடுகளையெல்லாம் எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் தயவு செய்து சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓக்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அரசு, சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் திடீரென்று இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வழங்கியது. அவர்கள் ரிடையராசிச் செல்கின்ற காலத்தில், இருக்கின்ற பணத்தை பெல்லாம் கடனாகப் பெற்றுவிட்டு, நடைப்பிணமாகச் செல்கிறார்கள். எனவே, இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் ரிடையராகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் ரிடையராசிச் செல்கின்ற நேரத்தில் 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

[1977 ஜூலை 14]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாகச் சொல்லி ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். குறிஞ்சிப்பாடியில் ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அது ஒன்றரை ஆண்டிக்காலமாக இடிந்திருக்கிறது. அதை அரசாங்க மருத்துவமனையாக எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து நெய்வேலியிலே சிலோனிலிருந்து வந்திருக்கின்ற தமிழ் அகதிகள் 1,500 குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பல செளகரியங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி அங்கே இருக்கின்ற நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கியிலிருந்து சுமார் 80 இலட்சம் ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கின்ற விவசாயிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று இங்கேயிருக்கின்ற விவசாய அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

ஒரே ஒரு பிரச்சனையை மாத்திரம் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆலப்பாக்கம் ரயில்வே கேட்டிலிருந்து திருச்சாபுரம் வழியாக, பெரியகுப்பம் வரை, அங்குள்ள மினவர்களுக்குப் பாலம் கட்ட ரூபாய் 12 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது கிடப்பிலே யிருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டுகின்ற முயற்சியில் இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியிலே சயனைட் தொழிலாளர்கள் கடந்த 10 நாட்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். பெண்கள் கூட அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி தொழிலாளர் அமைச்சரிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, இது சம்பந்தமாக அரசு உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

* திரு. ஐசரி வேலன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநருடைய உரையின்மீது, அவர் ஏறக்குறைய 17 நிமிடங்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது, கடந்த 7 தினங்களாக நாம் விவாதம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விவாதத்தை இத்தனை தினங்களாக உற்று நோக்கி வரும்போது, ஆளுங்கட்சியினருக்கும் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் நடைபெறுகின்ற விவாதமா அல்லது வாக்குவாதமா என்கின்ற ஐயப்பாடு எனக்கே தோன்றுகிறது. இந்த கவர்னர் உரையிலே தமிழகத்

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஐசரி வேலன்]

தினுடைய வளர்ச்சிக்காக, ஆக்கப் பணிகளுக்காக, அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் இந்த ஆட்சியின் சார்பாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மது விலக்கை இந்த ஆட்சி தீவிரமாக அமுல்படுத்தும் என்பதை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே நேரத்திலே ஏழை மக்களுடைய துயரைத் துடைக்கவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிடவும் ஏழை மக்களுக்கு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களையும் கவர்னர் அறிக்கையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த அறிக்கையிலே புரட்சியில்லை, புதுமை இல்லையென்று வாதாபுபவர்களை நான் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், ஆளுநருடைய உரையிலே உண்மையிலே புரட்சி இல்லை, புதுமை இல்லை, என்று. அது எப்படிப்பட்ட புரட்சியாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார் என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரு சின்ன குட்டிக் கதையையும் சொன்னார். அந்தக் குட்டிக் கதையிலே ஏதோ ஒரு கதாநாயகியை வரவழைத்தார். அந்தப் பெரிய கதாநாயகியோடு, ஒரு சிறு கதாநாயகியை உருவகம் செய்து கொண்டார். ஒரு தாயாரையும் உருவகப் படுத்தி, அந்தத் தாயார் இறந்து விட்டார், கதாநாயகன் கையிலே இருந்த துப்பாக்கி வெடிக்காமலே இறந்து விட்டார், இதுவல்லவா புரட்சி, புதுமை என்று சொன்னார்.

அதைவிட புரட்சிகரமான கதைகள் எல்லாம் தமிழகத்திலே இருந்திருக்கின்றன; நானும் படித்திருக்கிறேன். அந்த உறுப்பினருக்கு ஒரு புரட்சிகரமான கதையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் தேடித் தருவிப் பார்த்ததிலே, மிகப் பெரிய எழுத்தாளர் கதையில், இலக்கிய சர்ச்சையில் வல்லவர் எழுதிய அந்த கதையில், ஒரு கதாநாயகன் வருகிறார். வாழ முடியாத அந்தக் கதாநாயகன் ஒரு போலீஸ்காரர். அந்தப் போலீஸ்காரர் மனைவியை இழந்தவர். மனைவியை இழந்த அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு ஒரு அழகிய மகள் உண்டு. அவர் வறுமையிலே வாடிக் கொண்டிருந்த காவல்காரராக இருந்த காரணத்தாலே, பெண்ணை நல்ல இடத்திலே திருமணம் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை, அவரும் மறுமணம் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. முடிவிலே புரட்சி செய்து தான் பெற்ற மகளை, அவரே, மணந்து கொண்டதாக, இலக்கிய சர்ச்சையிலே வல்லவரான, மிகப் பெரிய எழுத்தாளர், அந்த கதையை முடித்திருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. ஐசரி வேலன்]

1977 ஜூலை 14

புரட்சிக் கதையைச் சொல்லியபொழுது, இந்தக் கதையைச் சொல்லி இருக்கலாமே என்று கூடச் சிந்தனை செய்து பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட புரட்சியைத்தான் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் போலும்.

மதுவிலக்கை இந்த அரசு தீவிரமாக அமுல்படுத்தும் என்று சொன்னதை அந்தக் கட்சியிலே இருப்பவர்களும் ஆதரித்தார்கள். அப்படி ஆதரித்தவர்களை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மது விலக்கு ஒத்தி வைக்கப்படும் என்று சொன்ன நேரத்திலே ஆதரித்தவர்கள் அவர்கள் தான். மதுவிலக்கு தீவிரமாக அமுல் படுத்தப்படும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் அதற்கு நன்றி தெரிவிப்பவர்களும் அவர்களாகத்தானிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்திலே, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவைப் பொதுக் குழுவிலே—திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக் குழு விலே, மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படுவதை ஆதரித்தார் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட இங்கே குறிப் பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். மதுவிலக்கை அன்றைய ஆளுநர் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, தன்னுடைய ஆயிரக்கணக்கான நண்பர்களோடு, உடன் பிறப்புக்களோடு உயிர்த் துடிப்புகளோடு, அண்ணா சிலையிலேயிருந்து நடந்தே போய் அண்ணாவின் சமாதியின் முன்பாக, ஆயிரக்கணக்கான தோழர்களையும் ரத்தத்தின் ரத்தங்களையும் அழைத்துச் சென்று “தாயின் மீது ஆணை, தமிழின் மீது ஆணை, பேரறிஞர் அண்ணாவின் மீது ஆணை, இனிமேல் மதுவைத் தொடமாட்டோம், மது குடிக்கின்ற வழக்கத் திற்கு நாங்கள் அடிமையாக மாட்டோம், மற்றவர்களையும் மதுவைத் தொடவிடமாட்டோம்” என்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்த உத்தமத் தலைவர், சத்தியத் தலைவர்தான் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். என்பதை நான் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படு கிறேன்.

இந்த ஆட்சி கொண்டு வருகிற நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் ஆதரிக்கும்போது நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதே நேரத்தில் எதிர்க்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், நியாயமான வழி முறைகளைச் சொல்லுங்கள். அது நேர்மையானதாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஐசரி வேலன்]

அடுத்து, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த போது அவசர கால சட்டத்தை அவர்கள் தமிழகத்திலே பிறப்பித்தபோது, இங்கே 17 மாத கால நீண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சியிலே நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றி எல்லாம் விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்பதற்கு முன்னாலே, ஏறக்குறைய 7½ ஆண்டு காலம், குறிப்பாக 5 ஆண்டுக் காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நீண்ட ஆட்சி—அது நீண்ட, நீண்ட ஆட்சி. 17 மாத காலம் ஏதோ நீண்ட ஆட்சி என்று சொன்னார்கள். இந்த 7½ ஆண்டு நீண்ட, நீண்ட நீண்ட கால ஆட்சியிலே நடைபெற்ற கொடுமைகளுக்கு எல்லாம் விசாரணை வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டவில்லை.

கவர்னர் உரை என்பது இது ஒரு ரூட். இந்த ரூட்டிலே இந்த அரசு போகிறது என்பதைத்தான் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த ரூட் எந்தெந்த பாதையிலே போகும் என்பதை அரசு பின்னாலே அறிவிக்கும். அது மண் ரோடா, கல் ரோடா, தார் ரோடா, சிமெண்ட் ரோடா—அது என்பதை கொஞ்சம் பொறுத் திருந்து பார்த்துத் தீர்வு காண வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நீங்கள் மிக மிக அவசரப்பட்டு இந்தச் சபையின் காலத்தை வீணாக்குகிறீர்கள் என்ற எண்ணம் மற்றவர்களைப்போல எனக்கும் இருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தினுடைய முன்னாள் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப் பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த ஆட்சியின்பால் மிக மிக அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை அவர் பேச்சிலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அவர் மிக மிக வருத்தப்பட்டார்கள். அந்த 17 மாத ஜனாதிபதி ஆட்சியின் காரணமாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைத்தார்கள. அதேபோல இந்த ஆட்சியையும் கலைக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் என்று கேட்டார். அப்படி அவர் கேட்டதிலிருந்து எனக்கு ஒரு சந்தேகம். அவர் தி.மு.க. ஆட்சியைக் கலைத்தது பற்றி சங்கடப்படுகிறாரா, அல்லது இந்த ஆட்சியையும் கலைக்க வேண்டுமென்று சாபம் கொடுக்கிறாரா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

நான் உறுதியாக அவருக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். இது அண்ணாவின் கொள்கைத் திட்டங்களைக் கட்டிக் காக்கின்ற அரசு. தமிழக மக்களின் இதயக்கனியாம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆரை

[திரு. ஐசரி வேலன்]

[1977 ஜூலை 14]

முதலமைச்சராகக் கொண்ட அரசு. இந்த அரசை யாரும் கவிழ்க்க முடியாது, அசைக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அரசு பதவி ஏற்ற சில தினங்களுக்கு உள்ளாகவே, அது ஆற்றி வருகிற சேவைகளை பணிகளை நாங்கள் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். நீங்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் வாழ்கிற டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் நகர் பகுதியில் ஒரு அரசாங்க அச்சகத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அங்கே 52 தொழிலாளர்களை கட்டாய வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள்—கம்பல்சரி ரிட்டையர்மெண்டு என்று ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அது எங்கே போடப்பட்டது? எப்போது போடப்பட்டது? 1975-ம் ஆண்டு ஆக்ட் நம்பர் 56 (டி). அந்த 56-டி சட்டத்தை ஜனாதிபதி ஆட்சியில் போடப்பட்ட—அந்தச் சட்டத்தை வைத்து என்றைக்கு 52 பேர்களை வேலை நீக்கம் செய்தார்கள் என்றால் சென்ற மாதம் 28 ஆம் தேதி.

(முற்பகல் 11-10)

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பதவி ஏற்றது 30-ம் தேதி. அவர்கள் கம்பல்சரி ரிட்டையர்மெண்டு என்று சொல்லி 52 தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்து 28-ம் தேதி. ஆக இந்த ஆட்சிக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் இன்னமும் இங்கே வேலை செய்கிறார்கள். இதற்கு எல்லாம் மக்கள் மத்தியில் பதில் சொல்லக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

அந்தச் செய்தி கிடைத்த உடனே எங்களுடைய அரிசன அமைச்சர் மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய அருமை அண்ணன் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் என்னோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தத் தொழிற் கூடத்திற்குச் சென்று குறைந்தது 5 முதல் 5½ மணி நேரம் அந்தத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிப் பார்த்து அங்கே பணிசெய்து வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களை சுந்தித்து அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த அரசின் மீது களங்கம் கற்பிக்க யார் முயற்சி செய்தாலும் அந்தக் களங்கத்தை மக்கள் முன் வைத்து மக்கள் தீர்ப்பு வழங்கு

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஐசரி வேலன்]

வதற்கான வகையில் இந்த அரசு நல்லாட்சி நடத்தும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் இந்த அரசு நல்லாட்சி நடத்தும் என்பதை கவர்னர் உரையில் மிக நன்றாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

வடசென்னை என்பது ஒரு தொழிற்பேட்டை என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அனைத்து உறுப்பினர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். அந்த வடசென்னைப் பகுதியிலே தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக நிறைந்து இருக்கும் என்பதும் தெரியும். அந்தப் பகுதியிலே 21-வது வட்டத்தில் 36 நகர்கள் இருக்கின்றன. அந்த 36 நகர்களும் 30 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு தோன்றியது.

இந்த சென்னை 'ஏ' சிடி என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி 'ஏ' சிடி என்று சொல்லப்படுகிற இந்த மாநகராட்சியில் 36 நகர்களில் இன்று வரையில் மின்சாரம் கிடையாது. குடிநீர் வசதி கிடையாது. மின்சாரத்தை அவர்கள் வசிக்கிற பகுதியில் பார்த்தது கூட கிடையாது. 30 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்தின் தலைநகரமாகவும், 'ஏ' சிட்யாகவும் உள்ள சென்னை மாநகரத்தில் 36 நகர்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள 50,000 மக்கள் மின்சாரத்தைப் பார்த்தது கூட இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு முன்னால் ஆட்சி செய்தவர்கள் ஆட்சி செய்துவிட்டு எங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் இந்த கவர்னர் அறிக்கையில் அதைச் சொல்லவில்லை, இதைச் சொல்லவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் செய்தது எல்லாம் அப்படி இருக்க, நாங்கள் ஏன் அதைச் செய்யவில்லை என்று கேட்பது என்ன நியாயம்?

பல்லுக்கும் நாக்குக்கும் ஒரு தடவை சண்டை வந்ததாம். பல் சொல்லியதாம், நாக்கே, நாக்கே, நான் தான் உனக்கு வேண்டியதை எல்லாம் மென்று, மென்று அனுப்புகிறேன் என்று. நாக்கு சொல்லியதாம், நான்தான் நன்றாக ருசித்து வேண்டியதை எல்லாம் உள்ளே தள்ளுகிறேன், என்று. அதற்குப் பல் சொல்லியதாம், நாக்கே, நீ சும்மா இல்லாமல் எதையாவது சொல்லி வைக்கிறாய் கண்டபடி தவறாக பேசுகிறான் அதற்கு எல்லோரும் என்னை உடைப்பேன் என்கிறார்களே—பல்லை உடைப்பேன், பல்லை உடைப்பேன் என்று என்னை உடைப்பதாக ஏன் சொல்கிறார்கள்? ஆகவே, நீ உன் நாக்கை வைத்துக் கொண்டு சும்மா இரு. எதையாவது தப்பும் தவறுமாய் பேசி வைக்காதே என்று சொல்லியதாம்.

[திரு. ஐசரி வேலன்]

[1977 ஜூலை 14]

அதைப்போல், நீங்கள் செய்துவிட்டுச் சென்ற, முன்னுவிருந்த ஆட்சி செய்துவிட்ட தவறுகளுக்கெல்லாம், எங்களைப் பார்த்துக் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தயவுசெய்து குறைகள் கூறுவதை நிறுத்திக்கொண்டு இந்த ஆட்சியிலே நாங்கள் நடத்திக் காட்டுகிற நிறைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மனதார வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி மக்களாட்சி; மக்களாட்சித் தத்துவத்தின் சமுதாய சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஆட்சி. ஜாதி வேறுபாடற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க பாடுபடுகிறது இந்த ஆட்சி—அப்படிப்பட்ட இந்த ஆட்சியின் பல நல்ல திட்டங்களை கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்று முடிக்கிறேன். நன்றி.

திரு. எஸ். வி. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே மேதகு ஆளுநர் அவர்களாலே வைக்கப்பட்ட உரையைப் பற்றி, அதற்கு நன்றி கூறிப் பேசுவதில் நான் உவப்புக் கொள்கின்றேன்.

இந்த ஆளுநர் உரை ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களது ஏக்கப் பெருமூச்சை, எண்ணங்களை, ஈடேறச் செய்வதற்கு நல்ல தோர் நம்பிக்கை நாதமாக, ஏழை எளிய மக்களின் இதயத் தாகத்தைப் போக்குகின்ற இதய கீதமாக அமைந்திருந்தது என்பதைக் கண்ணுற்று உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன்.

இந்த உரையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இதிலே எதுவுமே சொல்லப்படவில்லை என்றெல்லாம் குறையினைக் கூறினார்கள். இந்த உரையில் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் எப்படி புரட்சித் தலைவரை தங்களுடைய தலைவராக, நம்பிக்கை நாயகனாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம், சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மழை பொழிந்தது போல அமைந்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் என் அருமை நண்பர்கள் அதைக் கேலி செய்து சித்திரித்து இதிலே சத்து இல்லை உப்பு இல்லை இது ஒரு புதிதான காட்சியாக இருக்கிறது, புரட்சி இல்லை என்று எல்லாம் கூறினார்கள். நண்பர் ஐசரி வேலன் கூறியதைப்போல கதாநாயகன் கதாநாயகியைக் காண்பித்து—அதற்கு முன்னால் திரைப்படக்

1977 ஜூலை 14] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

காட்சியைக் காண்பிப்பதற்கு முன்னால் மற்றவற்றை திரையில் காண்க என்று புத்தகத்தில் இருப்பது போல என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் எல்லாம் இந்த உரையை உண்மையிலேயே ஒரு போர் வாளாகக் கருதுகிறார்கள். ஓரவஞ்சனையை ஒரு சார்புடைய அரசாக இருந்ததை சஞ்சலமற்ற மக்களிடையே சார்புடைய ஒரு சில மக்கள் ஆண்டு கொண்டு இருந்த ஓரவஞ்சனையை இந்த ஆட்சி மாற்றியிருக்கிறது. இந்தப் போர் வாள் ஒரு பெரு வீரனுடைய கையில் இருக்கின்றது. அத்தகைய வீரனால்தான் இந்தக் குறைகள் களையப்படும். ஆகவே ஓரவஞ்சனையைக் களைந்து ஒரு சாராருக்குமட்டும் என்று இருந்த உரிமைகளை மாற்றி நல்லாட்சி மலரவும், அத்தகைய நல்லாட்சி உருவாவதற்கும் நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் இந்த உரை ஒரு உரைகல்லாக அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நம்மால் காணமுடிகிறது.

லஞ்ச ஊழலைக் களைவதையே தனது தலையாய கடமையாக இந்த அரசு கொண்டு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பித்து எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏதோ கூறினார்கள். கடந்த வரலாற்றைக் காண்பவர்கள் இதை ஒரு தலையாயக் கடமையாகக் கொண்டு இருப்பதை வரவேற்று இந்தக் கருத்து தான் தமிழ் நாட்டின் தலைவிதியை நிர்ணயித்து எங்களை இந்த மன்றத்திலே அமர வைத்து இந்த அரசு அமைத்து இருக்கிறது. ஆகவே லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பது என்ற கருத்து உண்மையிலேயே ஒரு தலையாய கருத்தாகும். லஞ்ச ஊழல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு எந்த இடத்திலே என்ன நடக்கிறது என்று ஆராயவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று இந்த உரையிலே கண்டு இருப்பது ஒரு உரைகல்லாக அமைந்து இருக்கிறது. இந்தக் கருத்து தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை இன்றைக்கு பிறப்பிக்க வைத்து இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11.20)

அடுத்து, அருமை நண்பர், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி மலர்ந்திருக்கிறது. ஆயினும் கடந்த 17 மாத கால குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலே தமிழகத்தில் நடந்த வரலாறுகள், கொடுமைகள், கொலைகள், சித்திரவதைகள் எதுவும் இந்த

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1977 ஜூலை 14]

ஆளுநர் உரையிலே சித்தரிக்கப்பட வில்லையே என்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு நமது மாநிலத்திலே நாட்டுமக்களால் Government of the people, by the people and for the people என்று ஆப்காம் லிங்கன் செட்டிஸ்பர்க்கில் நிகழ்த்திய வீர உரையின் அடிப்படையில் இனிய மக்களாட்சி மலர்ந்திருக்கிற சூழ்நிலையில், இந்த இனிய உணர்வினை மக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி மகிழ்வினையூட்டாமல், கடந்தகால கொடுமை வரலாறுகளை, பெரிய புராணத்தைப்போல கூறப்படவில்லையே என்றார்கள்.

அருமை நண்பர் திரு. துரைமுருகன் கூறியதுபோல அது ஒரு பாயிரமாக கடந்தகால வரலாற்றினைச் சொல்லிவிட்டால் காலமே போதாது, அது ஒரு பெரிய புராணமாகத்தான் இருக்கும், அதைவிடுத்து மக்களாட்சியின் இனிய உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்லி, இன்னின்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்பதை ஆளுநர் எடுத்துக்கறினமைக்கு நாம் மகிழ்வினைத் தெரிவித்து, மெத்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

எடுத்து, மொழிக்கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டால், உண்மையில் நான் மகிழ்ச்சிகொள்வது எல்லாம் இருமொழி கொள்கையே இந்த மாநிலத்தில் வற்புறுத்தப்படும் என்பது தான். இந்த நாட்டு மக்களின் ரத்தத்திலே, இந்த நாட்டு மக்களின் உணர்வினிலே காலம் காலமாக இருந்துவருகிற உணர்ச்சி இந்தத் திணிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதாகும். இந்த உணர்வினை மதித்து அவை முன்னவரவர்கள் இன்றைக்கு திட்டவட்டமாகக் கூறினதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது, அவைமுன்னவர் இந்தி வலுக்காட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டால் எத்தகைய நடவடிக்கையும் எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது நம்முடைய இருமொழிக் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட அதை எதிர்க்கும் என்பதாக உறுதியாக இருமொழிக்கொள்கை பின்பற்றப்படும் என்று தெரிவித்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அருமை நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கல்லூரியில் நான் படிக்கும்போது எனக்கு முதல் வகுப்பில் படித்தவர்கள். திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் என்னுடன் இணைந்து படித்தவர். என்

1977 ஜூலை 14 [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

தோடு போராட்டத்தில் இணைந்து ஈடுபட்டவர். அத்தகைய உணர்வில் இருப்பவர்கள், இந்தி எந்தப் பக்கமாகத் திணிக்கப்பட்டாலும் அதை எதிர்ப்பதிலே ஒன்றாய் நின்று தமிழகத்தின் உணர்விலே ஊறி நிற்கிற கொள்கையினை, நமது உயிருக்குயிரான கொள்கையினை, அண்ணா அவர்கள் நமக்குத் தந்த கொள்கையினை என்றென்றும் காப்பாற்றுவோம், எத்தகைய போராட்டத்திலும் கலந்துகொள்வோம் என்று அறிவித்திருப்பது, அவைமுன்னர் அதை திட்டவட்டமாக இன்று அறிவித்திருப்பது மகிழ்வதற்கு, பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். அவை முன்னவர் அவர்கள் கூறியதை எண்ணி எண்ணி புளகாங்கிதம் அடைகிறோம். அதனை எண்ணிப் பாராட்டுகிறோம்.

அடுத்து, இந்த உரையில் காணப்படுவது எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேண்டிய நலன்கள் செய்யப்படும் என்பதாகும். ஏழை எளிய மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசு இது. அமைச்சரவை இது. பல்லாண்டு காலமாக அவர்கள் கேட்டு வந்திருப்பது எல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி கொடுங்கள், பாதை வசதி கொடுங்கள் என்பதுதான். அவைகளை எடுத்துக்கொண்டால் உண்மையிலே கடந்தகால அரசு செய்தது என்ன என்று பார்க்கிறபோது விம்மி விம்மி அழவேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம்.

நாங்கள் தேர்தலுக்காக அங்கங்கே சென்றபோது அருமை நண்பர்கள் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்தார்கள். அங்கங்கே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுக்குப் பொன்வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. பொருள் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. குடிக்கத் தண்ணீர் தாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். நடக்கப் பாதை வசதி செய்துதாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள்.

தேர்தல் காலத்தில் ஒரு கிராமத்திற்கு நான் இரவு 11 மணிக்குச் சென்றிருந்தேன். முஸ்லிம் மக்கள் வாழ்கிற பகுதி அது. விஸ்வக்குடி, அன்னமங்கலம் பகுதிக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கிருந்த மக்களின் மன உறுதியைப் பார்த்தேன். அவர்களது உள்ளத் துணியைப் பார்த்தேன். என்னும் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையற்று இருந்த நிலையையும் கண்டேன்.

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1977 ஜூலை 14]

அவர்கள் மகுதியிலே கூட்டம்போட்டு, என்னையும் அழைத்து சென்று ஒரே ஒரு கருத்தைத்தான் சொன்னார்கள். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற எங்களுக்கு இந்த ஒன்றையாவது செய்துகொடுங்கள் என்றார்கள். அதாவது அன்னமங்கலம் ஏரி, அதைச் செப்பணிட்டு பாசனத்திற்கு வசதியுள்ளதாகச் செய்துதாருங்கள் என்றார்கள்.

அதேபோல கல்பாடி என்ற ஊருக்குச் சென்றிருந்தேன். தேர்தலுக்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பாக, அங்குள்ளவர்கள் நாங்கள் யாருக்குமே ஓட்டுப்போடமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டதாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் வந்து சொன்னார்கள். அவர்களிடம் சென்று நான் கேட்டபோது, நாங்கள் பலகாலமாக ஒரு கோரிக்கையை வைத்து வலியுறுத்தி வந்தும் எங்கள் கோரிக்கை பற்றக்கணிக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது. சாதாரண பாதைப் பிரச்சினை, குடிதண்ணீர் பிரச்சினை கூடக் கவனிக்கப்படவில்லை என்று மிக வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். இத்தகைய சாதாரண, குடிதண்ணீர் பிரச்சினைக்கு இது சாதாரண குடிதண்ணீர் பிரச்சினையானே என்று விடாமல் இந்த அரசு அதில் முதல் கவனம் செலுத்தும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அங்கே புளிந்தலை என்ற ஊர் இருக்கிறது. அது சிறிய ஊராக இருந்தாலும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் செல்லும்போது மிகவும் மகிழ்ந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு அணைக்கட்டு திட்டத்தினை அமைக்க சர்வே செய்யப் பட்டு, ஆய்வுகள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டு, அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்கிற கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டும் அந்தத் திட்டம் கிடப்பில் கிடப்பதாக அறிகிறேன்.

ஆறாயிரம் ஏக்கர் பகுதி நிலத்தை நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு அது மிகவும் அருமையான திட்டமாகும். அது அண்ணா அவர்களால் உவந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திட்டமாகும். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்ற முறையில் இந்த ஆளுநர் உரையில் அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

1977 ஜூலை 14] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

வழக்கறிஞர் என்ற காரணத்தால், திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூறியதுபோல் 'டெட் ரிலீப் ஆக்ட்' என்பது ஒரு தொடர் கதையாக இருந்து வருகிறது. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு சட்டவடிவம் தரும்போது மூன்று திங்களுக்கு நாங்கள் நீட்டிக்கலாம் என்று இருந்தோம் என்றார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும்.

கடன் கொடுத்தவர்களும் வாங்கியவர்களும் உண்மையிலேயே சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'புவர் க்ரெடிட்டார்ஸ்'-ம் இருக்கிறார்கள். எனது கட்சிக்காரர், ஒரு மூதாட்டி தன்னிடமிருந்த ரூ. 4,000-யையும் கொடுத்துவிட்டு இன்று ஒரு காசு கூட இல்லாமல், சாப்பிட சோறு இல்லாமல் அவதியுற்று ஒரு இல்லத்தில் இன்று வேலைக்காரியாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அதன் 'டோட்டல் இம்பாக்ட்' கண்டுபிடித்து அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை குறித்து பல வழக்கறிஞர்களும் வக்கீல் குமாஸ்தாக்களும் என்னிடம் கூறி புள்ளார்கள். இந்த அரசு இதன் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியில் (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரு கல்லூரிகூட. கிடையாது. நாற்பது மைல்களுக்கு அப்பால்தான் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. ஆகவே பெரம்பலூரில் ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டும்.

ஐம்பது கல் கடந்துதான் எங்கள் பகுதியில் இருந்து நீதி மன்றத்திற்கு துறையூருக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. டெட் ரிலீப் ஆக்டின் தத்துவமே கிராம மக்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்கிற செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே எங்கள் பகுதியில் ஒரு கோர்ட் அமைத்துத்தர வேண்டும்.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தின் பேரால் போலீஸ் நிலையங்களில் பெயில் கொடுப்பதன்பேரில் பணம் பெறுகிறார்கள். இந்த நிலை போக்கப்படவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இந்த உரை மக்களின் குறைகளையெல்லாம் களையும் முறையில் இனித்த உரையாக நாட்டில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பது மக்களுக்கு மெத்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நான் இந்த உரையைப் பாராட்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

[1977 ஜூலை 14]

திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துவிடவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி: நான் இந்த மன்றத்திற்குப் புதியவன் என்ற முறையில் மேலும் ஐந்து நிமிடங்கள் எனக்கு ஒதுக்கி தரவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களது ஆங்கில உரையை தமிழில் வடித்துத் தந்து சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்த தற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், இந்த உரையினை ஆங்கிலத்தில் ஆற்றியதற்காக ஆளுநர் அவர்களுக்கும் இந்திய தேசிய பார்வோட் ப்ளாக் கட்சி சார்பாக நன்றியும் பாராட்டும் உரித்தாகுக.

நாலரை ஆண்டு காலமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்திய தர்ம யுத்தத்தின் பயன்தான் இந்தத் தமிழ் உரையை சபையில் படிக்க நேரிட்டது என்பதை சபை நன்கு அறியும்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலிலும், நகராட்சி மன்றத் தேர்தலிலும் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது நடந்து முடிந்த சட்டமன்றத்தேர்தலில் மக்கள் ஆட்சித் தத்துவம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதை அப்படியே வடித்து எடுத்து கொடுக்கக் கூடிய முறையில் நகராட்சி, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பு இருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது; நன்றி கூறத் தக்கது.

இப்படி பலவிதமான அறிவிப்புகள் ஆளுநர் அவர்களது உரையில் இருந்தாலும்கூட எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் ஆளுநர் அவர்களது உரையில் ஒன்றுமே இல்லை, எந்தவிதமான புதுமையும் இல்லை, புரட்சியும் இல்லை என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

இந்த சட்டமன்றத்தை நாம் ஒரு வழக்குமன்றமாக வைத்துக் கொள்ளாமல், நாட்டு மக்களுக்காக நல்ல பணி ஆற்ற வந்திருக்கிற சபை என்று கருதி பணியாற்றினால், காலம் பொன் போன்றது என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு பணியாற்றினால், எல்லோருடைய கருத்துக்களை வெளியிடவும் நல்லதொரு பணியினை ஆற்றவும் முடியும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்

(முற்பகல் 11:30)

கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியை மாற்றி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை அமைக்க—மக்கள் ஆட்சியை அமைக்க நான் பாடுபடுவேன் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்கள் ஆட்சி இந்த நாட்டில் அமைவதற்கு புரட்சித் தலைவர்தான் அடிகோலி விட்டார் என்பதை இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற சட்டமன்ற அலுவல்களை பார்க்கின்றபோது நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

மதிப்பிற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி தலைவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு எந்த வகையில் அனுமதி கொடுத்து, அதற்கு எந்த முறையில் பதிலை வைக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் நல்ல வாய்ப்பினை நல்கி, மக்களாட்சி தத்துவத்தை எந்த முறையில் நடத்துகிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறுகிற படி, நிர்வாக சீரமைப்பில், லஞ்சத்தையும் லாவண்யத்தையும் ஒழித்தாகவேண்டும் என்ற உத்திரவாதம் தரப்பட்டிருக்கிறது. லஞ்சத்தையும் லாவண்யத்தையும் ஒழிப்பதற்கு பல ஆண்டுகளாக நடவடிக்கை எடுத்து வந்த போதிலும், அதிலும் உடனடியாக பயன்படாமல் போனாலும், புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற அரசானது நிர்வாக மட்டத்திலாவது உடனடியாக லஞ்சத்தையும் லாவண்யத்தையும் ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்திய தேசிய பார்வாடு பிளாக் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம மக்களின் அவல நிலை பற்றி ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக குடிதண்ணீர் பிரச்சினை பின்தங்கிய மக்களுக்கு மிக முக்கியமான பிரச்சினை

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1977 ஜூலை 14]

யாக இருக்கிறது. கிராமப்புற மக்கள் மட்டுமல்லாது நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்ற மதுரையில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை ஒரு காலக்கெடு நிர்ணயித்து குடிதண்ணீர் பிரச்சினையை தீர்த்து வைப்பதற்கு கங்கணம் கட்டி, இந்த குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு இல்லாமல் ஒரு மனிதன் ஒரு வாரம்கூட காலந்தள்ள முடியும். ஆனால் குடிக்க தண்ணீர் இல்லாமல் மனிதன் ஒரு நாளுக்கூட வாழ முடியாது என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டு, தல்ல நோக்கத்தோடு, குடிதண்ணீர் பிரச்சினையை நாம் முதலில் அணுகவேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற மதுரை மேற்கு சட்டமன்ற தொகுதி மாநகராட்சி பகுதியாக இருந்தாலும்கூட, மாநகராட்சியில் இருக்கிறோமா அல்லது கடலோரப் பகுதியில் இருக்கிறோமா என்கிற வகையில் மேற்குத் தொகுதி அமைந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மேற்குத் தொகுதி பகுதியானது, வகை அற்றதுக்கு இரு கரைகளிலும் அமைந்திருக்கிறது. மதுரை வடகரையில், சலவைத் தொழிலாளர்களும், நெசவுத் தொழிலாளர்களும், இன்னொரு கரையில் ஆலைத் தொழிலாளர்களும், ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலைப் வேலை செய்யக்கூடிய வர்கள் காலை 8 மணிக்கு வேலைக்குச் சென்றால்தான் சிறிய ஊதியத்தைப் பெற்று ஓரளவு தம் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். அப்படியிருக்கும்போது, 10 மணிக்கும் தண்ணீர் வர முடியாத நிலைமையில் மதுரை மேற்குத் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் கொடுமையும் கொடூரமானதும்கூட என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு இந்த அமைச்சரவை முன் வந்து செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சிக்கு நான் எதிர்கட்சி வரிசையில் இருந்தாலும், தோழமை உணர்வோடு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமன்ற

1977 ஜூலை 14] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

விவாதங்களில் அனைத்து எதிர்கட்சிகளும் தாங்கள் எதிரிக் கட்சிகள் என்று நினைத்துக்கொள்ளாமல், உண்மையான எதிர்க் கட்சியாக நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதை செய்ய பாடுபட வேண்டும், அந்த வகையில் எங்கள் கட்சி பாடுபடும் என்பதை நான் தோழமை உணர்வோடு, இந்திய தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும், நெசவாளர்கள் காலனி, அரிஜன் காலனி என்று பல காலனிகள் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய குடியிருப்புகள் மிக மோசமாக இருக்கின்றன. என்பதை இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படி இருக்கக்கூடிய காலனிகளை மீண்டும் பழுது பார்த்து, அங்குள்ளவர்கள் நல்லமுறையில் வாழக்கூடிய வசதி செய்து கொடுக்குமாறு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிஜன் காலனி, நெசவாளர்கள் காலனி அமைப்புகளைப் போன்று, சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு காலனி அமைத்துத் தரவேண்டும். மதுரை சலவைத் தொழிலாளர்கள் அதிகம் வசிக்கக்கூடிய பகுதி. அதிலும் வைகை நதியின் இரு புறங்களிலும் அவர்கள் தற்போது வசித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வைகை நதியில் வெள்ளப் பெருக்கெடுக்கும் காலங்களில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு அவதிக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பது இங்குள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருந்தும்கூட, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் காணாததால், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மதுரை மாநகரிலே சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு காலனி அமைத்துத் தருமாறு மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை நகர் ஒரு மாநகரமாகும். அங்கே ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமைக்க வேண்டுமென்பது தென்பாண்டிய மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகவும் இருக்கிறது. இந்த அமைச்சர் அவை நிதி நிலை பற்றாக் குறை என்று காரணங்காட்டி அங்கு உயர்நீதி மன்றம் அமைக்காமல் இருந்துவிடக்கூடாது. இன்றைக்கு அங்குள்ள மக்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டியுள்ளது; அப்படி வரும்போது பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை எடுத்துக்

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1977 ஜூலை 14]

கொண்டு வரவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, மதுரையில் ஒரு உயர்நீதி மன்றம் அமைப்பதற்கு இந்த அமைச்சரவை முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை நகர் 7 லட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்டது. அவ்வளவு மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியில், அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஒரே ஒரு பெண்கள் கல்லூரிதான் இருக்கின்றது. இது எவ்வாறு போதுமென்பதை இந்த அமைச்சர் அவை உணர வேண்டும். எனவே, கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், நிதித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் அங்கு மேலும் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி திறக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த மேற்குத் தொகுதியில், கரும்பாலே என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதேபோல் இந்திராணி நகர் என்ற மற்றொரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கு வாழக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் ஏழை எளியவர்கள். சுமார் 500 குடும்பங்கள் அங்கு வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த நேரத்தில் அப்புறப்படுத்தப்படுவோமோ என்ற ஒரு பயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை அப்புறப்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் எந்த நேரத்திலும் அப்புறப்படுத்தப்படலாம் என்ற பயத்தில், அங்குள்ளவர்கள் தினமும் செத்துப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வு காண இந்த அமைச்சர் அவை முன்வரவேண்டும்.

இந்தக் கரும்பாலேப் பகுதியிலே வாழக்கூடிய மக்கள் துப்புறவு மற்றும் சலவைத் தொழிலாளர்களும், நெசவாளர்களும் ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஜாரி செய்து கொடுத்து, அவர்களின் துயரத்தைப் போக்க இந்த அமைச்சர் அவை முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும், ஏழு ஏழு நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பண்ணை சேதுராம் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

* திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே ஆற்றிய உரையின்மீது நன்றி சொல்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, நானும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

கடந்த 6 தினங்களாக ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விமர்சனம் செய்தார்கள்.

(முற்பகல் 11.40)

அந்த உரையிலே எதுவுமே இல்லையென்று குறை சாடினார்கள். ஆளுநர் உரையிலே இப்படிக் குறை சாடியதற்கு காரணம் ஜனநாயகத்திலே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் என்பதை நாம் எல்லோரும் மிக நன்றாக உணர்ந்துள்ளோம். ஜனநாயகத்திலே ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சி எதிர்க்கட்சியாகவும், எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சி ஆளும் கட்சியாகவும் வருகின்ற தன்மை இயற்கையாகும். இங்கே ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி யான காரணத்தால் கவர்னர் உரையிலே எதுவுமே இல்லை என்று சாடி வருவதைக் கடந்த ஆறு தினங்களிலே நாம் எல்லாம் உணர்ந்தோம்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே நீதிமன்றங்களில் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி கொடுக்க இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த அரசும், அதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகளும் அதைச் செய்யத் தவறியது. ஏழை எளியவர்களுக்கு மருத்துவத் துறையிலே எந்த அளவுக்கு உதவி இருக்கின்றதோ அதைப் போல் சட்டத் துறையிலும், நீதிமன்றங்களிலே ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவச உதவி இல்லாத காரணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான லட்சக் கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போடுகின்ற நேரத்திலே பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் ஏழை எளிய மக்கள் அந்த வழக்குகளின் மீது நீதிமன்றங்களில் எதிர்த்து வாதிட முடியாத காரணத்தால் அந்தக் குற்றங்களை ஒப்புக் கொண்டு சிறைச்

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1977 ஜூலை 14]

சாலைக் கம்பிகளை எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே நல்ல நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக இலவச சட்ட உதவி கொடுக்க அரசு முன்வந்திருப்பது குறித்து ஆளுநர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்துணை பேரும், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட தியாகிகளுக்கு மானியம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எந்த ஒரு திட்டமும் எந்த வரிசையில் இருந்து வந்தாலும் நல்ல திட்டமாக இருந்தால் ஆதரிக்க வேண்டியது கடமையாகும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “மாற்றான்தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்” என்று.

நான் மெத்தப் பணிவோடு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட வீரர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கவில்லை என்று பேசுகின்ற அந்த உறுப்பினர்கள், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே உயிரைப் பணயமாக வைத்து, தன் தேக்குமரத் தேகங்களைத் தீக்கிரையாக்கிய சிங்கத் தமிழன் சின்னசாமி, சிவலிங்கம், அரங்கநாதன், வீரப்பன், முத்து போன்ற அந்த வீரர்களுக்கெல்லாம் இதுவரை ஆண்டு முடிந்த அரசு ஒரு சிறிய நினைவுச் சின்னம் கூட எழுப்பவில்லை என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துப் பேச வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் நடைபெற்று முடிந்த ஆட்சியை நடத்திய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுவதெல்லாம், இங்கே அவர்கள் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி கலைக் கல்லூரி, கருணாநிதி கலையரங்கம், கருணாநிதி அங்காடி, கருணாநிதி விளையாட்டு மைதானங்கள், கருணா நெல் என்று தன்னுடைய சொந்தப் பெயரையே விளம்பரப்படுத்துகிற அளவில் சர்க்கார் கட்டிடங்கள், சர்க்காருடைய மாளிகைகளில் அவருடைய பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே உயிர்விட்ட தியாகிகளில் பெயர்களை வைத்திருக்கலாம்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

அதை விட்டுவிட்டு இப்படியெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயருக்கு நல்ல பெயர் எடுத்துக் கொடுக்கின்ற வகையில், அறிஞர் அண்ணாவை மறக்காத வகையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் தெரிவித்து, தங்களுடைய பெயர்களுக்குப் பதிலாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயர்களை கல்லூரிகளுக்கும், கலையரங்கங்களுக்கும், சர்க்கார் மாளிகை, கட்டடங்களுக்கும், பொதுச் சொத்துக்களுக்கும் வைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. கபாலி: உறுப்பினர் பேசும்போது, இந்திக்காக உயிரிவிட்டவர்களுடைய பெயர்கள் எங்கேயும் வைக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பெயர்கள் சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: தனிப்பட்டவர்களுடைய பெயர்கள் சர்க்காருடைய அலுவலகங்களிலும், மாளிகைகளிலும் கட்டடங்களிலும் இருக்கக்கூடியதில் கருணாநிதி என்ற பெயரை எதிர்க்கட்சித் தலைவரே ஒப்புக்கொண்டு அந்தப் பெயர்களை நீக்கி விட்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பெயரை வைக்கும் என்னுடைய கருத்துக்கு ஒப்புதல் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியிலே கொடைக்கானல் வட்டமும், பெரியகுளத்தில் பாதியும் சேர்த்து இருக்கிறது. கொடைக்கானல் கிட்டத்தட்ட 7 ஆயிரம் அடிகளுக்கு மேலே உள்ள பகுதியாகும். அங்கே 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆங்கிலேயர் இந்த நாட்டிற்கு வந்த நேரத்திலே தார் ரோடு போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: சென்ற முறை அமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் கொடைக்கானலுக்கு வந்தால் அங்கேயுள்ள கோகினூர் மாளிகைக்குச் சென்று விடுவார்கள், ஆனால் அந்தப் பகுதிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள 5, 6 மைல் தூரத்தில் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்றது கிடையாது,

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1977 ஜூலை 14]

அந்தப் பகுதிகளிலே நல்ல ரோடு வசதிகள் கிடையாது, குடிநீர் வசதி கிடையாது என்பதைச் சொல்லி அங்கே சாலை வசதிகளையும், குடிநீர் வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அங்கே சிறிய சிறிய நீர்த் தேக்கங்களையும் Minor Irrigation Scheme அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள ஆளுநர் உரைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம். நன்றி.

* திரு. செள. வே. வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இருமொழிக் கொள்கை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. அதற்காக நான் ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல விவாசாயிகளுக்கு வேலையில்லாத நாட்களிலே மாற்றுவேலை கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதுவும் அண்ணாவின் ஆட்சி தொடர்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

அதைப்போலவே ஊராட்சி மன்றங்களிலே உள்ள தலைவர்கள், நகராசபைத் தலைவர்கள், ஒன்றியங்களின் தலைவர்கள் ஆகியவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறை கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது இங்கே அண்ணாவின் ஆட்சி மீண்டும் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும், அண்ணாவின் கனவு நனவாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நெசவாளர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் இந்த மாமன்றத்திலே ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெசவாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பாதி நாட்கள் வேலைவாய்ப்பு இருக்கிறது. வேலையில்லாத நாட்களில் அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தை நான் நெசவாளர்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலே இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

1977 ஜூலை 14] [திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

அடுத்து, தற்பொழுது செயற்கைப் பட்டு நூல் ஆகியவற்றின் விநியோக முறையிலுள்ள குறைபாட்டால் நெசவாளர்களுக்கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் செயற்கைப் பட்டு நூல் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. வெளிமார்க்கெட்டில் விற்கும் விலைக்கு வாங்கி உற்பத்தி செய்தால் அதிகப்படியான விலை கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் விநியோக முறையிலுள்ள குறைகளேயாகும்.

இங்கு இப்பொழுது செயற்கைப் பட்டு விநியோகத்திற்கென்று 'தமிழ்நாடு ரீஜினல் கமிட்டி' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். அது விநியோகிக்கும் முறையிலே மிகப்பெரிய மோசடி நடைபெறுவதாக அறிகிறேன். நெசவுக்கும் தங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாத பேர்வழிகள் சிலபேர் இந்த அமைப்புகளின் மூலம் நூலையும், பட்டையும் பெற்று வெளிமார்க்கெட்டிலே அதிக விலைக்கு விற்றுக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இதனால் உண்மையான நெசவாளர்கள் அதை வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. 'ஜெனியூன் யூசஸுக்கு', உண்மையாகப் பயன்படுத்துகின்றவர்களுக்குத் தேவையான பட்டு நூல் கிடைப்பதில்லை. காரணம், அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் ஒரு டீலர். உண்மையாகப் பயன்படுத்துகின்ற நெசவாளி இல்லை. அதிகமான பட்டு நூலை பல சங்கங்களின் மூலம் ஒருசிலர் தங்களுக்கிடையில் பங்கிட்டுக்கொண்டு அதிக விலைக்கு விற்று இலாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். இதனால் உண்மையான நெசவாளிகள் உபயோகிப்பதற்கு முடியவில்லை. இதற்குச் சான்று ஒன்றைக் கூற முடியும்.

இப்படிச் சம்பாதித்த ஒருவர் வருமான வரி அதிகாரிகளால் சோதனையிடப்பட்ட பொழுது அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்த வாக்குமூலமே சான்று. தான் இந்த முறையிலே சம்பாதித்தேன் என்ற வாக்குமூலத்தையே வருமான வரி அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்ததாக அறிகிறேன். இந்த விநியோக முறை பதிவேடுகளைப் பரிசீலனை செய்தால் கண்டிப்பாக அவர்கள் நடத்தியுள்ள இந்த அட்டேழியங்கள் மிக நன்கு தெரிய வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்] [1977 ஜூலை 14]

மேலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 60, 75, 100 என்ற நூல் மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது ஆனால் உண்மையாகவே அதை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அது கிடைப்பதில்லை. 120, 200, 500 என்று இப்படிப்பட்ட நூல்களைக் கொடுத்து, அதை அவர்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

இப்படி வெளி மார்க்கெட்டிலே விற்று கள்ள மார்க்கெட் ஏற்படுத்தும் நிலைமைகளை உருவாக்கி வருகிறார்கள். அவர்கள் உபயோகமில்லாத பல சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு, 60, 75, 100 நூல்களைக் குறைந்த விலைக்குத் தங்களுக்கு, பல சங்கங்களுக்கு எடுத்துக்கொண்டு கள்ள மார்க்கெட் மூலம் விற்று நிறையப் பணம் சம்பாதித்து வருவதாகத் தெரிகிறது.

ஆகவே, இந்தக் குறைகளை இதற்கு முன்னால் ஆட்சியிலிருந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவரது ஆட்சியில் இது சம்பந்தமாகப் பல புகார்கள் கூறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறியதாகவும் அறிகிறேன். ஆனால் யாருடைய நலன்களைக் கருதி இந்தப் பிரச்சினையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் இதன் மூலம் பல பெரிய மனிதர்கள் எப்படிச் சம்பாதித்தார்கள் என்று சேலம் மாவட்டத்து மக்களை விசாரித்தால் நன்கு தெரியவரும். யார் யார் எவ்வளவு இலாபம் அடைந்தார்கள் என்பதையும், அந்த விநியோகக் கமிட்டியை எப்படித் தக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் நன்றாக அறிய முடியும்.

அப்படி, இந்த அப்பாவிகள் பூனைகள் ஆப்பத்தைப் பங்கிடுவதற்காக குரங்கினிடத்தில் சென்று நியாயம் கேட்கப் போய் ஆப்பத்தையே இழந்ததைப்போல, குரங்கு தின்றுவிட்டு எப்பம் விட்டதைப்போல, இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்கும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் ஒன்றும் கிடைக்காமல் ரீஜினல் கமிட்டி என்று இவர்கள் எப்பம் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறையை இந்த மாமன்றத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

முந்தைய அரசு நெசவாளர்களிடம் வாய்ஜாலம் பேசியதே தவிர வேறு எதையும் செய்யவில்லை. இந்தமாதிரியான நடவடிக்கைகளைக் கொண்ட இந்தக் கமிட்டியைக் கலைத்துவிட்டு

1977 ஜூலை 14] [திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

உண்மையான உபயோகிப்பாளர்களின் தலைமையின்கீழ் கமிட்டியை அமைத்தோ அல்லது அரசின் நேரடிப் பார்வையின் மூலமோ செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செயற்கைப்பட்டு விநியோகம் சம்பந்தமாக சென்ட்ரல் கமிட்டியைத் தமிழ்நாட்டிற்கு என்று கையெழுத்து வாங்கியோ அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திடம் வாதாடியோ பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நெசவாளர் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இந்த மாமன்றத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையில் மாண்புமிகு முதல்வர், நமது புரட்சித் தலைவர், தொழிலாளர் துயர் துடைக்க, நெசவாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்க, வாங்கி உபயோகிப்போருக்கும் நியாயம் கிடைக்க நிச்சயமாக வழி செய்வார் என நம்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முன்னுரிமை கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறோம். சேலம் மாவட்டத்திற்குக் குடிநீர் அளிக்க ரூ. 1½ கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்று, சேலம் மக்களின் துயர் தீர்க்க வகை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் பெருமாபாளையம் காட்டேரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. சென்னைக்குப் புழலேரி இருப்பதைப் போல், சேலம் நகருக்குக் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அந்த ஏரி உதவும். அதுபற்றி முந்தைய அரசிடம் எவ்வளவோ தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அங்குள்ள பெரிய மனிதர்களின் தலையீட்டினால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின்கீழ் அமைந்துள்ள இந்த அரசானது யாருடைய தயவுக்கும் தலை சாயக்காமல் கண்டிப்பாக அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேட்டூரிவிருந்து இரண்டாவது பைப் லைன் போடப்படும் தண்ணீர் சப்ளை கிடைக்கவில்லை. அதையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாநகரிலே வீட்டு வரி அதிகமாக உள்ளது. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் மதுரை மாநகரிலே வீட்டு வரி அதிகம் உள்ளதை மறு பரிசீலனை செய்யப் போவதாகக்

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்] [1977 ஜூலை 14]

கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே சேலத்திலுள்ள நெசவாளப் பெருமக்களுக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கும் வீட்டு வரியைக் குறைத்து நல்வாழ்வு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரின் கீழ் அமைந்துள்ள இந்த அரசு எத்தனையோ நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததனால் தமிழகம் தழைத்தோங்கும் என்று உறுதி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி அறிவிப்பு தீர்மானத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்த திருத்தங்களை ஆதரித்து ஒரு சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இலஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பது சம்பந்தமாகவும், நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பது சம்பந்தமாகவும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்க அங்கங்கு கிராமப் பகுதிகளிலே தொழில்களை ஆரம்பிக்க திட்டங்கள் போடுவதாக சொன்னதையும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி ஏற்படும் என்று சொன்னதையும் நீண்ட நெடுநாட்களாக மக்கள் சொல்லி வந்த ஊராட்சி, ஒன்றிய, நகராட்சித் தலைவர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்தமைக்கும் நான் என்னுடைய வாழ்வேற்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே சொல்லாமல் விடப்பட்ட விஷயங்களைத் தங்கள் மூலமாக சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியின் பொழுது—அவசர நிலைப் பிரகடனத்தால்—தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த சில பலன்கள் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்ட காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசாட்சியிலே இருந்தது. அந்த ஆட்சி அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும் தெரியும், நமக்கும் தெரியும். அவசர நிலையைப் பயன்படுத்தி, எப்படி தங்களுக்கு

1977 ஜூலை 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

விரோதமானவர்கள் மிதெல்லாம் வழக்குகள் பதிவு செய்தார்கள் என்பதும் தெரியும். தங்கள் கோரிக்கைகளை முன் வைத்துப் போராடிய தொழிலாளர்கள் மீதும், மாணவர்கள் மீதும், விவசாயிகள் மீதும் பொது மக்கள் மீதும் எந்தவிதமான அடக்குமுறை துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைச் செய்தார்கள் என்பதையும், மக்களை பாதிக்கக் கூடிய முறையிலே எப்படி நடத்தினார்கள் என்பதையும் இந்த நாடு நன்கு அறியும். அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்த பொழுது, 7 மாத அவசர கால ஆட்சியிலே இந்த மாதிரி பல காரியங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்கு மாறாக, ஏழை எளிய மக்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டதன் காரணமாக, தமிழகத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்த ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டுமென்று கருதியது அனைவருக்கும் தெரியும். அவசர காலத்தில், ஜனாதிபதியினுடைய ஆட்சியை அமுல்படுத்தி, இந்த தி.மு.க. அரசை நீக்கியதை மக்களெல்லாம் வரவேற்றார்கள். நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் மக்கள் வெளியிட்ட தெளிவான அந்த முடிவுகளை நாம் அறிவோம். இந்த மாதிரி

(நண்பகல் 12.00)

நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அந்த நிலைகள் எல்லாம் மாறுகின்ற வகையில் அவசர கால பலன்கள் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைத்தது. படியரிசி 5 ரூபாய் 6 ரூபாய் என உயர்ந்த காலத்திலே எல்லா மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிராமத்திலே உள்ள அத்தனை குடும்பங்களுக்கும் 30 கிலோ அரிசி மாதா மாதம் கிடைக்கின்ற அளவு நடவடிக்கை இருந்தது நமக்குத் தெரியும். கொள்ளை லாபக்காரர்களையும் கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களையும் அந்த நேரத்தில் கைது செய்ததும் நமக்குத் தெரியும். அதுமட்டுமல்ல, அது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பலன் ஏற்பட்டதும் நமக்குத் தெரியும்.

முன்னாலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் சரியாக இயங்காமல் ஆளும் கட்சியினுடைய ஸ்தாபனமாக ஆக்கப்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். அறநிலைய அமைப்புகள் பூராவும் ஊழல் மன்றங்களாக ஆக்கப்பட்டது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். இதை எல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஜூலை 14]

சீரான நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக அப்போது நாங்களும் சொன்னோம், இப்போது ஆளுங்கட்கியிலே இருக்கக் கூடியவர்களும் சொன்னார்கள்.

குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அன்று மக்களுக்குப் பல உரிமைகள் கொடுத்தது. மீண்டும் அந்தப் பலன்கள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். விலை உயர்வு காரணமாக கள்ள மார்க்கட்டுக்காரர்களும் கொள்ளை லாபக்காரர்களும் மீண்டும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி விலையை உயர்த்துகின்ற பேராபத்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை இந்த சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மார்ச்சு மாதம் அரிசி குவிண்டால் 180 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 250 ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. பருப்பு 240 விருந்து 340 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. துவரம் பருப்பு 225 ரூபாயிலிருந்து 340 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

விலைவாசியைக் குறைக்க நியாய விலைக் கடைகளை திறக்கப் போகிறோம் என்று ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அத்தனை கிராமங்களுக்கும் அரிசி மட்டுமல்ல, கோதுமை மட்டுமல்ல. அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய அதே நேரத்தில் இடைத் தரகர்கள் லாபத்தைக் குறைக்கப் போகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இடைத் தரகர்கள் எதற்காகத் தேவை என்பதை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அத்தியாவசிய பொருள்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று கீழே விநியோகிக்கின்ற முறையிலே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது பல இடங்களில் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களைத் திரும்பப் பெற ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படுகின்றன. முதலமைச்சர் கூறும்போது சொன்னார்கள் ஜப்தி நடைபெறுது என்று, நேற்றைய முன்தினம் கூட ஜப்தி நடந்திருக்கிறது. தந்தி வந்திருக்கிறது. குறிஞ்சாகுளம் கிராமம்,

1977 ஜூலை 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சிங்கம்புனரி வட்டாரம் ஆகிய இடங்களில் ஜப்தி என்ற பேரால் அதிகாரிகள் தாறுமாறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கொடுமைப்படுத்தப்படக் கூடிய அளவுக்கு காரியங்கள் நடைபெற்றன. அதை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குடிநீர் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் அவசர நிலைக் காலத்தில் 100-க்கும் அதிகமான ஆழ் குழாய் துளைக் கருவிகள் மூலம் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டி பல கிராமங்களுக்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டன. நீண்ட நெடுங்காலமாக தண்ணீர் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்ட பகுதிகளில் தண்ணீர் சீராகக் கிடைத்தது. ஆனால் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு அந்த வசதி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. யுத்த கால நடவடிக்கை எடுத்தது போல இந்தப் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் எடுத்து மிக அவசரமாக செய்ய வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதைச் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்த உரையிலே குறிப்பிடாமல் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. என்.ஜி.ஓ.களுக்கு 3 அலகு சம்பளக் கமிஷன் அமைப்பது பற்றி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். என்.ஜி.ஓ. இறந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் அந்தக் குடும்பத்திற்கு குடும்ப நல நிதியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இறக்காமல் இருந்தாலும் ரிட்டையர் ஆகும்போது அவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ரிட்டையர் அவதற்கு 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னாலே கூட மனைவி கணவனைக் கொலை செய்தாள், தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் செய்தி வருகிறது. 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்காக இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கிறது. ஒய்வு பெறுகிற நேரத்திலே அவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் அந்த சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1386 ஆம் பசலி முத்தைய குத்தகை பாக்கி இருந்தால் அதற்காக நிலத்தை விட்டு வெளிப்பேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. வறட்சியாக, தண்ணீர் வடிக்கப்படாமலும்,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஜூலை 14]

தண்ணீர் இல்லாமலே பாதிக்கப்படக் கூடிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவர்களால் குத்தகை செலுத்த முடியவில்லை. அதைக் காரணமாக வைத்து ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளிலும் பல இடங்களிலும் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

திருத்துறைப்பூண்டி, திருச்சி, நெல்லையிலே திருச்செந்தூர் அதேமாதிரி புதுக்கோட்டையில் பல பகுதிகளில் இருந்தும் முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. குத்தகை பாக்கி இருந்தால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றுகிறார்கள்.

கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நல்வாழ்வு காண வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்—நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் 100-க்கு 70 சதவிகித மக்கள் கிராமத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிம்மதி அளிக்க வேண்டுமானால் இந்த நிலவெளியேற்றத்தை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமானால், கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமானால், உண்மையாக இன்றைக்கு இருக்கும் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டும் என்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை—ஒரு சூழும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் தான் என்று சட்டத்தை சரியான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முறையில் செய்தால் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் அதிக அளவில் கிடைக்கும். அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரமும் மேம்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாத வரையில் நாம் சரியான வேலைவாய்ப்பை அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாது. உண்மையான ஜனநாயக முறையை அமைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்த வினியோகத்தை மக்கள் கமிட்டி மூலம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேரள போன்ற மாநிலங்களில்

1977 ஜூலை 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

செய்துள்ள முறையும் அதுதான். வங்காளத்திலும் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தமிழ்நாடு அரசும் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரியாக கடன் நிவாரணம் சம்பந்தமாக பல சட்டங்கள் சென்ற காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டு இருந்தாலும் சரியான முறையில் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. சில இடங்களில் ஈடு கொடுத்த பாத்திரங்களை 1-க்கு 4/2 கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இன்றைக்கு லேவாதேவிக்காரர்கள் மறுபடியும் புத்துயிர் பெற்று அவர்கள் பெற்ற கடனுக்கு வட்டி மேல் வட்டி போட்டு வருவிக்கிற முறையில் முயற்சிகள் நடந்து வருகிறது. அந்த முறையில் லேவாதேவிக்காரர்கள் நடந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க ஒரு முழுமையான கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்றைக்கு நம்முடைய கிராமப்புறங்களில் கடன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இன்று தொடர்ந்து நிவாரணம் சரியான முறையில் நியாயமான முறையில் கிடைக்கவில்லை. எத்தனை சட்டம் வந்தாலும் அதே நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கின்ற சட்டங்களைத் திருத்தி ஒரு முழுமையான சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களிலே வரி விதிப்பு முறைகளிலே பல விதிக்கக் கூடாத முறைகளிலே வரி விதிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். பெரியார் நீர்ப்பாசன எக்ஸ்பென்சன் ஏரியாவில் திருப்பத்தூர், சிவகெங்கை, போன்ற இடங்களில் 6,000 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் தண்ணீர் விடாமலேயே ஏக்கருக்கு ரூ. 50 என்று வரி விதிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். அதை வருவிக்க கடுமையான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக எனக்குத் தகவல் வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தடுக்க அரசு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் 13,000 பேர் இன்றைக்கு வேலையில்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் இரண்டு நாளைக்கு முன் நெல்லைக்குச் சென்று இருந்தேன். அங்கே அந்த ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டு இருந்தார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஜூலை 14]

அவர்களைச் சந்தித்து விஷயத்தை அறிந்து, அவர்களிடத்தில் கூறினேன். அரசாங்கத்திடம் இதைச் சொல்லி அவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணத்தை அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறேன் என்று கூறி வந்தேன்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு இன்னமும் வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயிற்சி பெற்றவர்கள் எப்படியோ சிபார்சு பெற்று வேலை பெற்று விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த வேலை கொடுக்கிற முறையில் மாறுதல் தேவை. அது மாத்திரமல்லாமல், ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விதிதாச்சாரம் 1:20 என்ற அடிப்படையில் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும்; அந்த முறையில் மாற்றி அமைத்தால் பல பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தார்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் சமீப காலத்தில் சில ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளையும் மூடிவிட்டார்கள். ஆகவே புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு பிரச்சனை இல்லை. பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கும் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் இளைஞர் அணி என்று அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அது இன்றைக்கு கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அவர்கள் வேலை கிடைத்து விட்டது என்று சொல்லி திருமணம் செய்து கொண்டு குடும்பம் என்று ஆளபிறகு இன்றைக்கு வேலை இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கிடைக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரித்துறை போன்ற பல துறைகளில் இருக்கும் ஊழியர்கள் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அப்படி ஈராண்டு ஓராண்டு என்று வேலை பார்த்து இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக மாற்று வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இந்த நாட்டிலே வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் முறையில் புதிதாக பலதொழில்களை ஆரம்பிக்கும் நிலை இன்றைக்கு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை பின்தங்கிய மாவட்டமாக விளங்கும் நெல்லை மாவட்டத்தில், சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, விளாத்திசூளம், ஓட்டப்பிடாரம் போன்ற இடங்களில்—அவைகள் எல்லாம் பஞ்சப் பிரதேசம்—ஒரு ஆண்டு மழை பெய்தால் மூன்றாண்டுகள் மழை இருக்காது. அந்த ஒரு வருஷ மழையை வைத்துத்தான் பிழைப்பு நடத்த வேண்டும்—ஆரம்பித்தால் அந்தப் பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடையவும், அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழவும் வசதியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் வேலை இல்லாத நேரங்களில் மாற்று வேலை கொடுக்கக் கூடிய முறையில் தொழிற்சாலைகள் போன்ற சிறு திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரித் திட்டங்களை, பின் தங்கிய பகுதிகளான, கோயில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், ஓட்டப்பிடாரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் உடனடியாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதிகமான நெசவாளர்கள் எங்கள் வட்டாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. காலை 7 மணிக்குத் தொடங்கி மாலை 7 மணி வரை தறியில் வேலை செய்து விட்டு இறங்கினால் ரூ. 3 சம்பளம் கிடைப்பது கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுவும் மாதத்திற்கு 25 நாட்களுக்குக் கூட வேலை கிடைப்பதில்லை. இதற்கு முக்கியக் காரணமாகக் கூறப்படுவது, கைத்தறித் துணித் தேக்கம். ரூ. 25 கோடி அளவுக்கு துணிகள் தேங்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கமே வாங்கி விற்பனை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கமோ, மாநிலச் சங்கமோ, அல்லது வேறொரு நிர்வாகமோ, மானியம் கொடுத்தோ, நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில், அவற்றை வாங்கி விற்பனை செய்து, தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கிடைக்கவும் நியாயமான கூலி கிடைக்கவும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஜூலை 14]

போனசைப் பொறுத்தவரையில், இதில் மத்திய சர்க்கார் தான் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்றாலும், 8.33 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையிலே, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றி ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. மேற்கு வங்க அரசு இத்தகைய கைதிகளை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகள், தங்கள் சொந்த நலன்களுக்காக சிறை சென்றவர்கள் அல்ல. அரசியல் காரணங்களுக்காக சிறை சென்ற இவர்களை, சிறையில் அடைத்து பழி வாங்கக் கூடிய போக்கை கைவிட்டு, இவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து மேற்காகப் போகக்கூடிய தண்ணீரைத் திருப்பி விட்டால், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற வறட்சிப் பிரதேசங்கள் நல்ல செழிப்பான பகுதிகளாக மாறும். கடந்த காலத்தில், இரு மாநிலங்களுக்கிடையே சுமுகமான உறவு இல்லாத காரணத்தால், இதில் போதுமான அளவு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இப்போது அமைந்துள்ள அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி, பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, இதில் நல்லதோர் முடிவு கண்டால், மேற்கண்ட மாநிலங்கள் செழிப்படையும் என்பதோடு அங்கே உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும், வேலை கிடைக்காத காரணத்தால், வேலைக்காக தஞ்சை போன்ற பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் மாற்றமும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, கிரியாறு பம்பையாறு திட்டம் போன்ற திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உரையில் கண்டுள்ள மற்ற நல்ல அம்சங்களை அமல்படுத்துவதிலும், குறிப்பாக, தீவச்சீர்திருத்தச் சட்டம், நியாயவிலைக் கடைகளில் எல்லாப் பொருட்களும் குறைந்த விலையில் கிடைக்க வழிவகை செய்வது—இதைக் குறிப்பிடும்போது தற்போதுள்ள நிலையில், விலைகள் குறையவில்லை, உயர்ந்து கொண்டே போகிறது—எனவே, விலைகள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி—நல்ல திட்டங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1977 ஜூலை 14]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்திலே புதிதாகத் தேர்தல்கள் நடந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சரவையை அமைத்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவைக்கு முதலில் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையை அமைப்பதற்கு தமிழகத்திலிருக்கின்ற, கீழ்நிலையில் இருக்கின்ற சாதாரண மக்கள் பெரும் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய விதத்திலே அவர்கள் இந்த அரசிடமிருந்து பெரும் நன்மையை எதிர்பார்க்கிறார்கள். வெகு நீண்ட காலமாக சமுதாயத்தின் அடித்தட்டில் கிடந்து உழல்கின்ற மக்கள் எதிர்பார்ப்பதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வகையில், வேகமான முறையில் அவர்களுடைய கஷ்டங்களைக் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவையிலே பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் உருவப் படத்தைத் திறந்து வைப்பதற்கு முதல்வர் அவர்கள் இசைவு அளித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த நான்கு தினங்களாக இந்தப் பேரவையிலே பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதிலே மிகக் குறிப்பான கருத்து காங்கிரஸ் கட்சி ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்துவிட்டது, இந்த மாநில அரசைக் கலைத்தது. இதன் மூலம் ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்து விட்டார்கள் என்ற கருத்து பலமாகப் பேசப்பட்டது. அந்தக் கருத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்ற முறையில் உண்மையான சில கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டது என்பதுதான் உண்மை. அவசர நிலைமை பிரகடனம் செய்ததற்கு முன்னாலே இந்த நாட்டில் நிலைமை எப்படி இருந்தது? உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு அராஜகமான நிலைமை இருந்தது. எதையும் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைமை இருந்தது. எதிர்தரப்பில் இருக்கிற அரசியல் கட்சிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களைக் கவிழ்ப்பதற்கு முயற்சிகளைச் செய்தார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பலாத்கார சம்பவங்கள் நடந்தன. இந்த அவையிலேயே

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

அவை பற்றி எல்லாம் விவாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை விரிவாக நான் இங்கே சொல்லத் தேவையில்லை. அந்த நிலையில் அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழிகிடையாது. அவசரநிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதனால் பலாத்கார நடவடிக்கைகள் தடுக்கப்பட்டு, திரும்பத் தேர்தல் கொண்டு வரப்பட்டது.

முன்னாலே பேசிய ஜனதா கட்சித் தலைவர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தெய்வாதீனமாகத் தேர்தல் வந்தது என்று, தெய்வாதீனமாகத் தேர்தல் வரவில்லை, மத்தியில் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிதான் தேர்தலை வைத்து மக்கள் கருத்து எப்படி இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தேர்தலை வைத்ததே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை, தேர்தலை வைத்து திரும்ப ஆட்சியிலே மக்களுடைய கருத்துக்கு மாறாக உட்காருவதற்கு அல்ல.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மத்தியில் இருந்த ஆட்சி அவசர நிலை பிரகடனம் செய்தது தவறு என்பதை, நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல் மூலமாக மக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நாங்கள் கருதுவது--அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்ததை மக்கள் தப்பு என்பதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவசரநிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பின்னாலே கொள்கைகளை அமல்படுத்துவதில் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மக்களைக் கோப்பப்படுத்திவிட்டது என்று தான் கருதுகிறேன். அப்படி இருந்தால் தென்னகத்திலுள்ள மக்கள் அவசர நிலையை ஆதரித்தா வாக்காளித்தார்கள்? தென்னகத்திலே நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கட்சி, அதனோடு சேர்ந்த கூட்டணிக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்களே. குறிப்பாக எடுத்துக் கொள்வோம். அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்தது தப்பு, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அமைச்சரவையைக் கலைத்து ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்துவிட்டார்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வாக்களிக்கக்கூடாது என்று எல்லாம் பேசினார்கள் என்றாலும் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே நான்கு இடங்களைத்தானே அவர்களால் பிடிக்க முடிந்தது. 35 இடங்கள் அவசரகால நிலையை ஆதரித்த கட்சிக்குத்தானே கிடைத்தது. திராவிட

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

முன்னேற்றக் கழக அரசை அகற்றியதற்கு ஆதரவாகத்தானே வாக்களித்தார்கள். ஆகவே மக்கள் அவசரகால நிலையைப் பிரகடனம் செய்ததை எதிர்த்தார்கள் என்று நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: முந்திய பாரதப் பிரதமர் அவர்களையும், அவர்களது மகன் சஞ்சய் காந்தி அவர்களையும் மக்கள் எதிர்த்து, தேர்தலிலே அவர்கள் வெற்றிபெறாது செய்தார்களே மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு எதைக்காட்டுகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது கேள்வி பதில் நோம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தொடர்ந்து பேசலாம். தயவுசெய்து யாரும் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ரே பரேலி தொகுதியில் இந்திரா காந்தி அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள் என்றால் இன்றைய தினம் அந்தத் தொகுதியில் ஐந்து இடங்களில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அன்று அவர்கள் எப்படி தோற்கடிக்கப் பட்டார்கள் என்றால் வாக்குச்சாவடிகளுக்கு வாக்காளர்கள் போக முடியாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 46 சதவிகிதம் தான் அந்தத் தொகுதியில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வாக்குகள் பதிவானது. ஆகவே, இந்த நிலைகளை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது வட மாநிலங்களில் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முறையில் அணுகிய முறை மக்களுக்கு கோபத்தை ஊட்டியது. ஆகவே வட மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்கடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஜனநாயக அமைப்பில் பற்றுக்கொண்டவர்கள் நாம். இன்று இங்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற கட்சியும் ஒன்றைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு திட்டத்தை நல்லதொரு திட்டம் என்று நாம் கருதினாலும் மக்கள் தலைமீது அதைத் திணிக்காமல் அதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவைப்பது ஜனநாயக பூர்வமான ஆட்சியின் கடமை; இல்லை என்றால் மக்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள் என்பதைத்தான் இது நமக்கு உணர்த்துகிறது. அவசர கால நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு தென் மாநிலங்களில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருபது அம்சத் திட்டத்தை நல்ல

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

முறையில் நிறைவேற்றியதன் காரணமாக பல நன்மைகள் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையை யாரும் மறுத்து விடமுடியாது. கீழ் நிலையில் உள்ள மக்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் சாமான்கள் நல்ல முறையில் கிடைத்தன என்பதை யாரும் மறுத்துவிடுவதற்கில்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைத்தது ஜனநாயக படுகொலை என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆத்திரம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியை அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து அகற்றும்போது அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதிலுள்ள நியாயத்தை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

அவசர கால நிலை பிரகடனம் செய்தவுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்படவில்லை. அவசர கால நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டு ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் அது கலைக்கப்பட்டது. அவசரநிலை பிரகடனத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தலைவர்கள் எல்லாம் எதிர்த்தார்கள். அப்படி எதிர்த்தவுடன் அந்த அரசைக் கலைப்பதற்கு மத்திய அரசு எண்ணவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்டதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது குற்றச்சாட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. குற்றச்சாட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டவுடனே ஒரு அரசின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாது என்ற சம்பிரதாயத்தின் காரணமாக அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்பதுப் பற்றி விசாரிக்கப்பட்டு, அவை விசாரிக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவை என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது சட்டசபையின் ஆயுள் ஒரு மாதம் ஒன்றரை மாத காலம்தான் இருந்தது. ஒன்றரை மாதக் காலத்திற்குப் பிறகும் காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுப்பது என்றால் அந்த ஆட்சியை வைத்துக்கொண்டு குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கமுடியாது. ஆகவே, காலகெடுவை நீட்டிக்கமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது.

அப்போது மாநில சுயாட்சிக் கொள்கை வெகு தீவிரமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வில்லை என்றால் தனித் தமிழ் நாடு கோரிக்கை வளரும் என்று கோவை மாநாட்டில் பேசப்பட்டது. தஞ்சையில் நடந்த திராவிடர் கழக மாநாட்டில் இம்மாதிரிப் பேச்சுக்கள் எவ்வளவோ பேசப்பட்டன. இம்மாதிரி பல்வேறு நிலைகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அவை தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்கு விரோதமானது, அவை தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கெடுத்து விடும் என்ற நிலை வளர்ந்து கொண்டிருந்த நிலையில், கொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை அமைச்சர்களை வைத்துக் கொண்டு விசாரிக்க முடியாது. அது சாத்தியம் இல்லை என்ற காரணத்தால் அந்த அமைச்சரவையைக் கலைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

ஏன் முழுக் காலத்திற்கு விட்டு வைத்திருக்கக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. சட்டசபையில் காலம் முடிவடைந்து விட்டால் அதற்கான தேர்தலை வைத்துவிடும் தேர்தல் கமிஷன். சட்டசபைக்கான தேர்தலை தேர்தல் கமிஷன் அறிவித்துவிட்டால் தேர்தல் நடத்துவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. அப்போதைய நிலைமை பத்திரிகை சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் தேர்தலை நடத்த முடியுமா என்றால் நடத்த முடியாது. ஆகவே தேர்தல் கமிஷன் தேர்தலை அறிவிப்பதற்கு முன்னால் இந்த அரசைக் கலைத்து விடுவதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. இது சட்ட பூர்வமான நிலை. ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்டது. அப்படி கலைப்பதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன, ஆளுநர் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் அந்த குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் கலைத்தார்கள், அது நியாயம் தான், எந்த விதமான ஜனநாயக படுகொலையும் அல்ல என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தமிழ்நாடு அரசு கலைக்கப்பட்டது, ஜனநாயக படுகொலை என்று குறிப்பிட்டு பேசுகிறார்கள். பாராளுமன்ற தேர்தல் காலத்தில் அரசியல் சட்டத்தின் 356-வது பிரிவில் (ஆர்டிகிள்) மத்திய அரசு இஷ்டத்தின்படி மாநில

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

அரசு பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று பேசப்பட்டது. ஜனதா கட்சி சார்பில் இவ்விதம் பல தலைவர்கள் பேசியதை நாம் அறிவோம். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது?

ஒன்பது மாநிலங்களை எப்படி கலைத்தார்கள்? ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படுவதற்காக இப்படி கலைக்கப்பட்டது சரியா? அவர்கள் ஒரு படுகொலை செய்தார்கள் என்றால், இவர்கள் ஒன்பது படுகொலை செய்தால் அது என்ன நியாயம்? இதற்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டால், பாராளுமன்ற தேர்தல்களில் பெருவாரியான மக்கள் காங்கிரசுக்கு எதிராக வாக்களித்துவிட்டார்கள் ஆகவே, காங்கிரஸ் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

சட்டசபையின் காலம் ஆறு ஆண்டுகள் என்று காலவரம்பு நீடித்தாலும், அதில் 7 அரசுகள் நீடித்து வந்தது, அதில்லாமல் உத்திர பிரதேசம், ஒரிசா இரண்டுக்கும் காலவரம்பு இருந்தது. இதையும் சேர்த்துத் தான் கலைத்தார்கள். மக்கள் எதிராக வாக்களித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி படுகொலை செய்தார்கள். இதற்கு அடிப்படை காரணம் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலுக்கு போதிய வாக்குகள் இல்லை. அதற்காக ஒன்பது மாநிலங்களை எகர்தாக கலைக்கவேண்டும்? அங்கே ஆளுநர் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் ஏதாவது இருந்ததா? சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கக் கூடிய அளவில் ஏதேனும் இருந்ததா? எதுவுமேயில்லை. அப்படியில்லாத நேரத்தில் கவான் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் எதுவுமில்லாமல், தன்னிச்சையாக கலைத்தது மோசமான செயல் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பாராளுமன்ற தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோற்று விட்டது, ஆகவே தான் சட்டசபைகளை கலைத்தோம் என்று சொல்வது அவர்கள் சொல்வது போல் அது நியாயம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், சென்னை மத்திய தொகுதியில் வெற்றி பெற்ற மதிப்பிற்குரிய இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இன்றைக்கு மத்திய அமைச்சராக இருக்கிறார். இப்போது சட்டசபை தேர்தலில் ஐந்து இடங்களில் அவர்கள் வரவில்லை என்பதற்காக மத்திய அமைச்சர் இப்போது ராஜினாமா செய்ய முடியுமா?

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதுபோல், ரேபரேலி தொகுதியில் வெற்றி பெற்றார் ராஜ்நாராயண் அவர்கள். அதே தொகுதியில் ஐந்து இடங்களில் இப்போது காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது, ஆகவே ராஜ்நாராயண் அவர்கள் இப்போது ராஜ்நாமா செய்து விட முடியுமா? இதை நீங்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 42-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் அப்படியே கைவிடப்பட வேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இப்போது இருக்கின்ற ஆட்சிக்கு அது விரோதமாக இருந்தாலும் கூட அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமே தவிர, அதை நாம் அறவே விட்டுவிடக் கூடாது. திரு. மதுலிமாயி அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியே கைவிட வேண்டிய அவசியமில்லை, அதிலுள்ள நல்லவைகள் நமக்குத் தேவை. அதிலுள்ள தீமைகளை விட்டுவிடலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரேயடியாக 42-வது திருத்தத்தை கைவிட்டு விடவேண்டும், கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. அதில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்...

உதாரணமாக. . . Sovereign, socialist, secular, democratic, republic என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதை விட வேண்டுமா? Democratic என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகம் என்றிருப்பதை விட்டுவிட வேண்டுமா? இது அவசியம் என்பதை நாம் உணருகிறோம். இன்னும் Equal justice, free legal aid to poor. என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "பேண்டமென்டல் ட்யூட்டி" என்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல முக்கியமான அம்சங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த 42-வது திருத்தத்தை அறவே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து, தீமைகளை விட்டுவிட்டு, நல்லவைகளை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் நான் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய கருத்து.

(பிற்பகல் 12-30)

அதோடு, நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு வெளியிட்ட செய்தி ஒன்றைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஜனதா கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

கழகமும் சேர்ந்த கூட்டணியும் கலைந்துவிடாமல், நீடித்து நிலைத் திருக்குமானால் இன்னும் அதிகப்படியான இடத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பெற்றிருக்கலாம் என்று தெரிவித்துள்ளதைப் பார்த்தேன். இது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.

ஜனதா கட்சியும், தி.மு.க. கூட்டணியும் நிலைத்து இருக்கு மானால் நிச்சயமாக அதிகப்படியான இடத்தைப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால், இந்தப் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே இருந்த மாதிரி அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், காங்கிரஸ், சி.பி.ஐ. ஆகிய அவர்களது கூட்டணி நீடித்திருக்குமானால், இப்போது எதிர்த்தரப்பிலே இவ்வளவு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக வந்திருக்க முடியாது. மிகக் குறைந்த அளவுக்குத் தான் வந்திருக்க முடியும். இதுவும் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கூட்டணி சர்க்கார் அமைப்பது அவர்கள் நோக்கமல்ல என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகவே அந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் கூட்டணி சேர்ந்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆகவேதான், நான் எங்கள் கணக்கை எடுத்துச் சொன்னேன். அப்படித் தயாராக இல்லாத நிலையில், ஜனதாவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் கூட்டணி சேர்ந்திருந்தால் சர்க்கார் அமைத்திருக்கலாம், அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நேற்றையத் தினம் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைத் சேர்ந்த திரு. உமாநாத் அவர்கள் இந்த அவையிலே பேசிய நேரத்திலே நான் இல்லை. அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றி விமர்சிக்கலாம்; அதன் கொள்கையில் தவறு இருக்கிறது என்கூட சொல்லலாம். அதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு விஷப் பாம்பு; அந்த விஷப் பாம்பை அடித்துக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இம்மாதிரியான வார்த்தைகளை அவர்கள் உபயோகித்தால், நாமும் அவ்வாறு பேச முடியும். பதில் சொல்ல முடியும். மார்க்சிஸ்ட் கட்சியும் ஒரு விஷப் பாம்பு; அதை விட்டுவைத்தாலே தீமை என்று சொன்னால், ஒருவருக்கு ஒருவர் திட்டிக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலே அது

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பயன்படுமே தவிர, வேறு ஒன்றுக்கும் உதாவது. ஆகவே, அம் மாதிரியான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர் எங்களை விஷப் பாம்பு என்று சொன்னதற்காக, நான் தெருவிலே போனால் அடித்து விடப் போகிறார்களா; நாமும் அவர்களை அடித்துவிடப் போகிறோமா? அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. ஒருவர் பேசும்போது, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க லாமே தவிர, இவ்வாறு தவறான, கடினமான வார்த்தைகளை உப யோகப்படுத்தக் கூடாது. ஆகவே, ஒருவர் பேசும்போது கொஞ்சம் கண்ணியமாகப் பேசவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலாத்காரத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. ஆனால், அவர்கள் எப்படியோ, எனக்குத் தெரியாது.

தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நடந்த சிலவற்றைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பொதுவாக, சட்டசபை தேர்தல் அறிவிப்புகள் அறிவித்த உடனேயே அமைச்சர் அவை அமைப்பதுதான் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. பின்னாலே வருகின்றவர்கள், இந்த நல்ல முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதற்காகக் குறிப்பிடு கின்றேன். தேர்தல் முடிந்து, அறிவிப்புகள் அறிவித்த 15 நாட்கள் கழித்துத்தான் இந்த அரசு அமைச்சரவை அறிவிப்பு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காலநாமதம் ஏன் என்பதை நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்தியிலே ஜனதா கட்சியின் தேர்தல் முடிவு 22-ம் தேதி அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் 26-ம் தேதியே அமைச்சர் அவை அமைத்தார்கள். நான்கு நாட்களிலே அறிவிப்பு வந்தது. ஆனால், இங்கே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தேர்தலிலே வெற்றி பெறுவோம் என்று நிச்சயமாக நம்பிக்கை இருந்தது. அதிலே சந்தேகமே கிடையாது. அப்படி இருந்தும் 15 நாட்கள் கழித்து அமைச்சர் அவைபற்றி அறிவிப்பு வந்தது, முதலிலேயே அவர்கள் 'லாப்ஸ்' ஆகியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. இனி இவ்வாறு இருக்கக் கூடாது. காரியங்களை சுறுசுறுப் பாகவும், உடனடியாகவும் ஆற்றவேண்டும். இதிலே மிகவும் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். காரியங்கள் ஆற்றுவதில் தாதமப் படுத்தக் கூடாது என்பதற்காக இதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரை ஆரம்பத்திலேயும் சரி, இந்த அமைச்சர் அவை அமைக்கப்பட்ட பின்னரும் சரி, நம் முதலமைச்சர் அவர்களின் லட்சியங்களைக் கொண்ட ஒரு அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது.

‘நிர்வாகத்திலே லஞ்ச ஊழல் களையப்படும்; தூய்மையான, நாணயமான, திறமையான நிர்வாகத்தை அளிப்போம்’ என்று கூறினார்கள். இது நாம் எல்லாம் வரவேற்கக்கூடியது. நிர்வாகத்திலே தூய்மை இல்லையென்றால், ஊழல் இருக்குமானால், லஞ்ச ஊழல் இருக்குமானால் நியாயம் கிடைக்காது. அது அத்தியாவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இதை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செய்விர்கள் என்று மக்கள் எல்லாம் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எந்த அரசு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் லஞ்சம், ஊழல்களைக் களையோம் என்றுதான் கூறினார்களே தவிர, யாரும் களையமாட்டோம் என்று இதுவரை கூறவில்லை. 1947-ம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அமைக்கப்பட்ட அரசில் இருந்து, மாநில அரசுகளாக இருந்தாலும் சரி, மத்தியிலுள்ள அரசாக இருந்தாலும் சரி, பொறுப்பேற்றவுடன் எல்லாவற்றையும் சரி செய்து விடுவோம் என்றுதான் கூறினார்கள். அன்றைய மதிப்பிற்குரிய உள்துறை அமைச்சர் நந்தா அவர்கள் சபதமே கூறினார்கள். ‘இந்த நாட்டில் லஞ்சத்தை ஒழித்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பேன்’ என்று. ஆனால் லஞ்சம் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. ஊழல் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. என்ன காரணம்? ஏன் அப்படி இருக்கிறது? ஏன் அதைக் களைய முடியவில்லை?

அடிப்படையில் இதற்கான காரணங்களைக் கண்டு பிடித்துக் களையாத வரையில் அதைச் செய்ய முடியாது. முன்பு ஊழல், லஞ்சத்தை ஒழிப்போம் என்று சொன்னவர்கள் அதற்கே பலியாகி விட்டதையும் நாம் பார்த்தோம். எவ்வளவோ கமிஷன்கள் எல்லாம் போட்டார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் என்று மத்தியிலிருந்தும் மாநிலங்களிலிருந்தும் போட்டார்கள். நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தி அமைத்தால்தான் லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியும் என்று அவர்கள் அறிக்கை வந்தார்கள். நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த அவர்கள் வால்யூம் வால்யூமாக அறிக்கை தந்திருந்

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தார்கள். அதை அமுலாக்குவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. இருக்கின்ற அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு அதைச் செய்வது சாத்தியமில்லை. ஆசைப்படுவது மட்டும் போதாது. எண்ணியதை எப்படி அமுலாக்குவது, எப்படி செயற்படுத்துவது, செயல்படுத்துவதில் இருக்கக்கூடிய சிரமங்கள் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்து அந்த நோயைப் போக்க நோயின் அடிப்படையைக் கண்டு பிடித்தால்தான் அது முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இம்மாதிரி ஊழல் வஞ்சம் ஏற்படக் காரணம் இன்றைக்கு இருக்கிற நிர்வாக அமைப்பினால்; இந்த நிர்வாக அமைப்பை அடியோடு மாற்றியமைக்கவில்லை என்றால் இதைப் போக்குவது ரொம்பச் சிரமம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகள் அந்த நிலையிலே வளர்ந்து வந்தவர்கள்—நான் குறை கூறவில்லை. அடியோடு அமைப்பை மாற்றியமைத்தால்தான் இதைப் போக்க முடியும். இருந்தாலும் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு பரிபூரணமாக இருக்கும். நீங்கள் அதிலே வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற எங்களுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாசன வசதி. பாசன வசதியிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை காவிரிப் பிரச்சினையான் மிகப் பெரிய பிரச்சினை. காவிரி நீர்தான் தமிழகத்தின் தலையாய ஒன்று. இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாத வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தீர்க்கப்படாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம், தமிழகத்திற்கும் கர்நாடக மாநிலத்திற்கும் இருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்கிறதே அது காலாவதியாகிவிட்டதாக யாரும் சொல்லலாம், ஆனால் காலாவதி ஆகவில்லை, நீடித்திருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்.

அந்த ஒப்பந்த ஷரத்து அப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக தமிழகத்திற்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. இன்று வரை பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நிலங்கள் தண்ணீர் தட்டினால் பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது. அதை அமைச்சரவை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில் பாதகம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது,

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்போது இதை அடிப்படையாக வைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும். இதிலே, வேண்டிய கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதை அடிப்படையாக வைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இதைக் காலதாமதமாக விடக்கூடாது. விரைவிலே இந்த ஒப்பந்தத்தை முடிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதைக் காலதாமதம் ஆக விட விட ஆண்டு தோறும் நாம் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள், எங்களுக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமைக்கு ஆளாகிவிடக்கூடும், அந்த நிலைமை வரவிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு திட்டம் நீண்டநாட்களாகச் சொல்லப்படுகிற திட்டம், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம். மேற்குத் தொடர்ச்சிமலையிலிருந்து தண்ணீர் கோள மாநிலத்தில் சென்று கடலிலே கலந்து விடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாமல் அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்பி தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்கிற ஒரு நல்ல திட்டம் ஆகும். நீண்டநாட்களாக கோவை மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள் இதற்காகப் பெரும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் பேச்சு வார்த்தை பேசிப் பேசி இன்னும் முடிவடையாமல் இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இந்தத் திட்டத்தையும் விரைவிலே கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்துவது. நாம் ஆழ் குழாய்க்கிணறுகள் போடுகிறோம், பில்டர் பாயின்ட் போடுகிறோம். இந்த நிலத்தடி நீர் அதிகமாக இருக்கிற பகுதி தஞ்சைப் பகுதிதான். அங்கே வேகமாக இந்த நிலத்தடி நீர் பயன்படுத்தப் படுகின்ற திட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால் அங்கே கோடை காலத்திலே 5 லட்சம் ஏக்கர் தஞ்சை நிலங்கள் 2 போகம் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். தஞ்சையிலே தான் தஞ்சை நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது தமிழகத்திலே உள்ள மக்களுக்கு உணவுப்பொருட்களைக் கொடுக்கிற அந்த மக்கள் வருவாய் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது, அவர்களுடைய வருவாயை உயர்த்தக்கூடிய முறையிலே ஒரு போகம் சாகுபடி.

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

யாகிற நிலத்தை 2 போகமாக மாற்றக்கூடிய வழி இதன் மூலம் ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை இரண்டு போக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர இந்த நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி நல்ல நிலைமைகளை ஏற்படுத்த முடியும். இதற்காகத் தேவைப் படுவது 10 கோடி ரூபாய்தான். அதிகமான தொகை கிடையாது. அதைக்கூட மூலதனமாகப் போட்டால் போதும், செலவிடுவது அல்ல, அதாவது ரெவின்யூ எக்ஸ்பென்டிச்சர் அல்ல, கேபிடல் தான். ஆகவே 10 கோடி ரூபாயை அரசாங்கம் ஒதுக்கினால் 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை இரண்டு போகமாக்க முடியும். இதிலே பாராமுகமாக இருக்கக்கூடாது. இதை நான் பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறேன். முன்னாலே இருந்த அரசும் இதிலே கவனம் செலுத்தி வேகமாகத் திட்டம் போட்டது. அதை விரைவு படுத்தவேண்டும். போர் வெல்ஸ், பில்டர் பாயின்ட்ஸ் எல்லாம் போட்டால் போதும். 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது. இன்றைக்குக் காலையிலே ஒரு கிணற்றின் வேலை ஆரம்பித்தால் நாளைக்குக் காலையிலே தண்ணீர் எடுக்கலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களுடைய கருத்து நம்முடைய மாநில நன்மைகளுக்குக் குந்தகமாகி விடக்கூடாது என்ற முறையிலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே கர்நாடக மாநிலக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கூற்றும் அதுதான். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அடிநீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் காவிரித் தண்ணீரைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள், அவர்களுடைய வாதத்திற்கு ஒத்துக்கொள்வதுபோல தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள அடி நீரை எடுத்துக் கொண்டு பயன்படுத்தலாம் என்று பேசுவது கர்நாடக மாநில அரசின் வாதத்தை வலுப்படுத்துவதாக அமையும். அந்த வாதம் சரியான வாதம் அல்ல. காவிரியில் நீர் இருந்தால்தான் சிப்பேஜ் ஏற்பட்டு அடி நீர் கிடைக்கமுடியும். காவிரி வறண்டுவிடுமானால் அடிநீர் எடுக்கமுடியாது. கர்நாடக அரசுக்கு அனுசரணையான முறையிலே நம்முடைய வாதத்தை எடுத்து வைக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சரியான வாதமும் ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 14]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி, தொடர்ந்து காவிரியின் நீர் வந்தால்தான் தான் அது ரீபில் ஆகுமே தவிர அது எடுக்க எடுக்கத் குறையாத வற்றாத சமுத்திரமல்ல, நான் சொல்வது கோடை காலத்திலே அதைப் பயன்படுத்த முடியும். இப்போது தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் கோடை காலத்திலே தண்ணீர் எடுக்கமுடியாது. கர்நாடக அரசு இதை வைத்து வருஷம் பூராவும் சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கருதினால் அது தவறு.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சினை இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியிலே நாம் அதிக அக்கறை காட்டுகிறோம். உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுக்குகூட நல்ல முறையில் 73 இலட்சம் டன் உணவு தானியம் உற்பத்தியானது. அப்பொழுதே அரசுக்குப் பற்றாக் குறை, சங்கடங்கள் இருந்தன. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்தும்கூட சீரான முறையில் விநியோகிப்பதற்கான விநியோக அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால், பதுக்கல் போன்ற காரியங்களால் செயற்கைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட முடியும். இந்தச் செயற்கைப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட முடியாதபடி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

உற்பத்திப் பேருக்கம் என்று செயல்பட்டால் மட்டும் போதாது, அதோடு சீரான விநியோகத்தையும் ஏற்க வேண்டும். இதிலே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி; நியாய விலைக் கடைகளை அதிகப்படுத்துவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் 16,000 கடைகள் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்; அது போதாது. ஆரம்பத்தில் நீங்கள் அப்படிச் செய்யலாம். 5,000 பேருக்கு ஒரு கடை என்று வைத்தால்கூட 50,000 கடைகள் வேண்டும். 10,000 பேருக்கு ஒரு கடை என்று வைத்தால் (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் 35 நிமிஷங்கள் பேசியிருக்கிறேன். எனக்கு 45, 50 நிமிடங்கள்கூடக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு 1 மணி நேரம்கூடக் கொடுக்கலாம். ஆகையால் 45 நிமிடங்களாவது கொடுக்க வேண்டும். ஒரு மணி யோடு என்னை விட்டால் நான் பிசினஸ் அப்வைசரி கமிட்டிக்குப் போகிறேன். 10,000 பேருக்கு ஒரு கடை என்று வைத்தாலும் 25,000 கடைகள் திறக்கவேண்டும். அப்படியே

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

25,000 கடைகள் திறந்து விட்டோம் என்று சொன்னாலும் பேரதாது. அவை ஒழுங்கான முறையிலே நடப்பதற்கு வேண்டிய கண்காணிப்பும், ஏற்பாடும் செய்யவேண்டும். போதிய சாமான்கள், அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அந்தக் கடைகளிலிருந்து கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் ஷியாபாசி நம்மோடு போட்டிபோடுவார். தனியார் கடையை ஒழித்துவிட்டு நாம் கடை போடவில்லை. தனியார் கடைகளும் பக்கத்தில் இருக்கும் நாம் வாங்கி வைத்திருக்கும் சாமான் 9 ரூபாய் என்று வைத்தால், அவர்கள் 3 ரூபாய்க்கு கொடுத்தால் அங்கே போய் வாங்குவார்கள். நாம் 9 ரூபாய் என்று சொல்லி வாங்கி வைத்த சாமான் தூங்கும், இதுதான் அரசுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் நடக்கக்கூடிய நிலைமை. ஆகவே கண்காணிப்போடு இருந்து, தனியார் விற்கும் விலையைவிடக் குறைந்த விலைக்கு, நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 25 ஆண்டுக்கால வளர்ச்சித் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டிருந்தாலும்கூட வறுமைக் கோட்டுக்கும் கீழே 59 சதவீதம் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இது உண்மை. இதைப்பற்றி ரொம்ப நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். வறுமைக் கோட்டுக்கும் கீழே 59 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள், அந்த வறுமையைப் போக்க வேண்டும், உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ரொம்பத் காஸமாகப் பேசியாகிவிட்டது. ஆனால் எந்த அளவிற்குச் சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அந்தத் திட்டங்களெல்லாம், ஐந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போடப்பட்டனவே தவிர, ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய், ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலான கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித் திருந்தும் அடிமட்டத்திலே, கீழ் நிலையிலே வறுமை இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். ஏன் அந்த வறுமையைப் போக்க முடியவில்லை என்பதை ஆராய்ந்தாக வேண்டும். அதில் கோளாறு இருக்கிறது. எனவே, மத்திய அரசு புதிய கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டமாக வைத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

முற்படுகிறது. அது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் பலன் அதிகமாகக் கிடைக்கும்; நமக்கு உதவி கிடைக்கும். அதை வைத்து நாம் வளர வேண்டும்.

70 சதவீதம் பேர் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். 59 சதவீதம் பேர் பிலோ பாவர்ட்டி லயனில் இருக்கிறார்கள். இதை எப்படிப் போக்குவது? வீட்டுக்கு விடு போய், வறுமையிலே இருப்பவர்களிடம் மாதம் 500 ரூபாய் தருகிறோம், 1000 ரூபாய் தருகிறோம், வைத்துக்கொள்ளுங்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? வறுமையைப் போக்குவது என்றால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும், நியாயமான ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்குட்பட்டு வாங்கக்கூடிய வகையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வளவுக்கும் உத்தரவாதம் செய்தாலொழிய வறுமையைப் போக்க முடியாது, வறுமைக் கோட்டிலிருந்து மேலே உயர்த்த முடியாது. படித்தவர்கள் ஏகப்பட்ட பேர்கள் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்கள் அதைப்போல 10 மடங்குக்கு மேலே வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனக்கு வேலை கிடைக்க வில்லை, யாரிடம் போய்ச் சொல்வது என்று தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள உழைக்கக்கூடிய விவசாயக் கூலிகளுக்கு வருஷத்தில் 6 மாதங்களுக்கு வேலை கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்கப் போகிறோமா? இதையெல்லாம் எப்படிச் செய்வது? எப்படிச் செய்வது என்றால் கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களை இருக்கின்ற நிலங்களை வைத்துத்தான் செய்ய முடியும். இருக்கின்ற நிலங்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக ஆக்க வேண்டும். ஒரு போக சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களை இருபோக சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும், இருபோக சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களை மூன்றுபோக சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும். வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே விளைவுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு இடையூறுகளாக இருப்பவையையெல்லாம் அகற்ற வேண்டும். அதுதான் கிராம வளர்ச்சித் திட்டம். ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் என்று மத்திய அரசிலே முன்னாலே ஒரு

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அது, இங்கே எங்கே அமுலாக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எங்கோ ஒரு பகுதியில் அமுலாக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் போடப்பட வேண்டுமே தவிர, தமிழ்நாட்டிற்கென்று மொத்தமாகப் போட்டால் எல்லா பகுதிகளுக்குப் போய்ச் சேராது.

(பிற்பகல் 12.50)

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் திட்டம் போட்டு அங்கே வளர்ச்சி ஏற்பட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய அங்கே இருக்கிற மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். அந்த மனித சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை கிராம மட்டத்திலே போட்டால் மிக அதிகமான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பார்க்க முடியும். விளைவில் வளர்ச்சி இல்லாமல் விநியோகம் பண்ண முடியாது. உழைப்பில்லாமல் விளைச்சலைப் பெருக்க முடியாது. விளைச்சலைப் பெருக்காமல், பொருளாதார வளர்ச்சி காண முடியாது. பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தால் எல்லோருக்கும் நலம் பயக்கும். அதற்காகத்தான் நகராட்சிகளையும், பஞ்சாயத்துக்களையும் அமைத்தோம். இருந்தாலும் பெரும் பயனைக் காண முடியவில்லை. அதிலே பயனை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது.

விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல. அதற்காக ஊராட்சி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் ஏதோ செயல்படுகின்றன என்ற நிலைமையிருக்கிறதே தவிர, திட்டங்களை நிறைவேற்ற அவர்களுக்குப் பொருளாதார வசதிகள் கிடையாது. சட்டபூர்வமாக அவர்களுக்கு அதிகாரமும் கிடையாது. ஆகையினாலே அதைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நகர்ப்புறங்களிலே மாட மாளிகைகள், கூட கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற வருடம் பொட்டல் காடாக கிடந்தது, இப்பொழுது போய் பார்த்தால், 7, 8 மாடி கோபுரங்களாக இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அனுமதி கொடுக்காமல் நிறுத்தி, அந்தத் தொகையை கிராமத்திலே செலவு செய்யுங்கள். கிராமப்புறங்களை வளர்த்தால், அங்கேயிருக்கிற வெற்றுக் கூட்டம் இங்கே வராது. அங்கே வேலை கிடைத்தால் அவர்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஜூலை 14]

அங்கேயே இருப்பார்கள். இப்பொழுது கூட எனது தொகுதியான பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து ஒருவர் வந்தார். என்னவென்று கேட்டால், கூலி வேலை செய்ய வந்திருக்கிறேன் என்றார். இங்கே, கூலி வேலைக்கு ரூபாய் 2½ கொடுப்பார்கள் என்றால், வேண்டாமென்று திரும்பிப் போகிறார். இப்பொழுது கிராமப்புறத்திலே சரியான வேலையில்லை.

இலஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்குத்தான், நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று கூறியது, காங்கிரஸ் அரசு. அந்த அளவிலே கிராம வளர்ச்சிக்காக சிறந்த நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற மக்களுக்குச் சமூக நல திட்டங்கள் இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு முதியோர் பென்ஷன் ரூபாய் 20 கொடுக்கிறார்கள். கோளாவில் ரூபாய் 40 கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அவ்வளவு கொடுக்க முடியுமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். வயோதிக வயதில், உழைத்து, தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழியில்லாமல், ஒன்றுமே யில்லாமல் இருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்கிறார்களா என்று கிடையாது. ஒரு தாலுகாவிலே 300 பேருக்குக் கொடுக்கிறார்களென்றால், மனு கொடுத்த பாக்கி பேர்களெல்லாம், யார் சாகப் போகிறான் என்று காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதனே ஆபிரோடு இருப்பவர்கள்—பென்ஷன் வாங்கியவன் சாக வேண்டுமென்று எண்ணுகிற அந்த நிலை—வாங்காது மனு போட்ட மற்றவர்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. அந்த நிலையில்லாமல் அத்தனை பேருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்னாலே ஆட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஊழியர்களுக்கு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கியது. அலுவலிலே இருக்கும்போது, வேலையில் இருக்கும்போது இறந்து போனால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 10,000 கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் கொண்டு வந்தது. நல்ல திட்டம், ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு? யாராவது செத்தால் அதோடு சரி; யாரும் போய் ஏண்டா செத்தாய் என்று கேட்பதில்லை.

(சிரிப்பு—குறுக்கீடு)

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆகவே, அவர்களுக்கு இம்மாதிரியான பாதுகாப்பு எப்படி அளிப்பது? அவனும் உழைக்கின்றான். அரசு அலுவலில் இருந்து ரிட்டையர் ஆனால், அவனுக்கு பென்ஷன் கிடைக்கிறது. கிராமப் புறத்திலே கூலி விவசாயி உழைக்கிறான். 55, 60 வயதுவரைகூட உழைக்கிறான். உழைக்க முடியவில்லையென்றால், தெருவிலே பிச்சை எடுக்கிறான். அவனுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு வேண்டாமா? உழைத்து, உழைத்து, உற்பத்தி செய்து, நாமெல்லாம் வாழ்வதற்கு, இந்த அவையிலே பேசுவதற்குக்கூட உணவு அளிக்கும் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டாமா?

முன்னாலே ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள், சமூகப் பாதுகாப்பு திட்டம் என்று. அதை நான் பூராவாகப் படிக்க வில்லை. அந்தத் திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அது சாதாரண மக்களுக்குப் பெரும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. அதை மாற்றி, மாதம் ரூபாய் 1 கொடுத்தால், ரூபாய் 10,000 கிடைக்கும் என்ற வகையில் செய்தால் நன்மை பயக்கும். நான் மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்கிறேன். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் அது கிராமப்புற மக்களுக்கு செய்கிற பேருதவியாக இருக்கும். உழைக்கும் மக்களுக்கும் விவசாயப் பேருங்குடி மக்களுக்கும் செய்யும் பேருதவியாக இருக்கும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முதலிலே சொன்ன கருத்து உயிரோடு இருக்கிறவரை, 60 வயதுக்குப் பின்னாலே பாடுபட முடியாத நிலையில் உதவி தேவை என்ற அடிப்படையிலேதான் கேட்டார்கள். அதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்பதை உணர்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒருவேளை இறந்து போய்விட்டால், அவர் குடும்பத்துக்கு அளிக்கும் உதவி என்பது யாருக்குப் பாதுகாப்பாக அமையும் என்றால், அது குடும்பத்திலே உள்ள, உழைக்கக்கூடிய மற்றவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பாக இருக்குமே தவிர, இறந்து போனதற்குப் பின்னாலே செய்யும் உதவி சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற அடிப்படையிலே, அமைவதல்ல. இறந்து போன பின்னாலே அரசு ஊழியர்கள் குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே முறை இங்கும் கொண்டு வரப்படுமானால், முதலிலே அங்கத்தினரவர்கள் சொன்ன நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு இது வாய்ப்பளிக்காது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1977 ஜூலை 14]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் சொன்னது, அரசு ஊழியர் ஒருவர் இறந்து விட்டால், அவருடைய குடும்பம் பின்னால் சங்கடப்படாமல் இருக்கக் கொடுப்பதுபோல், கிராமத்திலே உழைக்கக் கூடிய விவசாயி, இறந்துவிட்டால், கொடுக்க வேண்டுமென்பது. விதவைத் தாயிருப்பாள், 4 வயது, 5 வயது குழந்தைகள் இருக்கும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற விதத்திலே இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு விதத்தில் அல்ல.

விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அதை அமுல்படுத்துவது எப்படி? அது எங்கே செயல்படுத்தப்படுகிறது? எப்படி அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதை கண்காணிக்கின்ற முறையிலே ஒவ்வொரு ஊரிலும் விஜில்ன்ஸ் கமிஷன்ஸ் போல அதிகாரிகளைப் போட முடியுமா? நாம் சட்டத்தை இயற்றி விடுவது சலபம். இயற்றப்பட்ட சட்டம் சரியாக அமுலாக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசு கண்காணித்தாக வேண்டும். நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட கூலியாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்க உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லாமல் அச்சட்டத்தினை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கத்திலே மேல்கிலையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு விவசாயிகளிடத்திலே நிறைய பணம் குவிந்திருப்பதாக எண்ணம். ஆகவே, டெவலப்மென்ட் வரியைப் போட்டு, அந்தப் பணத்தை வாங்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்திலே, சட்டத்தை ஏமாற்றி வைத்திருக்கிறவர்களிடத்திலே வேண்டுமானால் அதிகப் பணம் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் 5 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஒரு மணிக்குள் முடித்துவிடுகிறேன். நிலத்தின் பெயரால் வரிகள் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ரத்து செய்ய வேண்டும். புதிதாக, கடலை போட்டால் வரி போடுகிறார்கள். இந்த வரிகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்பேரிலே பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முன்னாலே உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்தக் குத்தகைக்காரர்களுக்கே நிலத்தைச் சொந்த

1977 ஜூலை 14] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மாக்க வேண்டுமென்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதே, அது பல காரணங்களால் அமுலாக்கப்படவில்லை, அப்படியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று. அந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து, அமுலாக்குவதற்கான முயற்சியைச் செய்யவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்பது மிகத் தலையாய சட்டம். ஒரு நிலத்தின் பேரிலே இரண்டு பேர் உரிமை வைத்திருக்க முடியாது. உழுபவனுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலே குத்தகைதாரர் இருக்கக் கூடாது. குத்தகைதாரர் என்பதை மாற்றி உழுபவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கி, அரசு, உழுபவன் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது எல்லோராலும் நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை அமுலாக்க இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கோயில் சொத்து என்ற பாகுபாடே இருக்கக் கூடாது. நாங்கள் முன்னாலே கமிட்டியிலே போனபோது, பெரும் பகுதியினர் எங்களுக்கு ஒன்றுமே வரவில்லை, நீங்கள் ஏதாவது கொடுத்தால் போதும். அதை வைத்திருப்பதால் பாரமாக இருக்கிறதே தவிர, வேறென்றும் இலாபம் ஒல்லையென்று கூறினார்கள். அந்தச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மனைக்கட்டுப் பட்டாக்கள் வழங்குவதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. முனிசிபல் ஏரியா, டவுன் பஞ்சாயத்து ஏரியாவிலே இருந்தால் மனைக்கட்டுப் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அந்த ஏரியாவிலிருப்பவர்களுக்கும் மனைக்கட்டுப் பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்னும் அதிகப்படியான கருத்துக்களைப் பேசவேண்டுமென்று இருந்தாலும் அடுத்த பட்ஜெட் உரையிலே இதைப்பற்றி கூறலாம் என்ற அளவிலே நிறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்து, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இனி பேச இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து 5 நிமிடங்களுக்குள் முடித்து விடுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, திரு. டி. கே. கபாலி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 14]

திரு. டி. கே. கபாலி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீதான விவாதத்தில் பேசுகிற சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்கு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பதினேழு மாத காலமாக நெருக்கடி நிலையின்போது நடந்த ஆட்சியிலே நடைபெற்றதைப்பற்றி இங்கே சொல்லாததற்கு நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். நெருக்கடியின்போது பெருமதிப்பிற்குரிய தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்த சர்க்காரைக் கண்டித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிய ஒரே குரல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களதுதான் என்பதை இந்த நாடு மறக்காது என்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றி யாராவது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் 5-6 நாட்களாக இந்த விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருவர்கூட நன்றி சொல்லவில்லை. அதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். அண்ணாவின் வழி வந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள், அந்த அண்ணாவின் பண்பு வழியில் நன்றி சொல்ல மறந்ததற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அண்ணாவின் வழியில் ஊழல் அற்ற ஆட்சியை நடத்துவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் கடந்தகால வரலாற்றை மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக வருத்தப்படுகிறேன். நடந்து முடிந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் அவர்கள் ஆதரித்த முன்னாள் மத்திய அரசில் இருந்த அம்மையார் அவர்கள் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும், பேச்சுரிமைக்கும் எழுத்துரிமைக்கும் மற்றும் பலவற்றிற்கும் தடை விதித்தார்கள். இந்த நாட்டில் அப்படிப்பட்ட உரிமைகள் அறவே இருக்கக்கூடாது என்று தடை விதித்த அந்த ஆட்சியை ஆதரித்த நண்பர்கள்தான் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். அண்ணாவின் வழியில், அண்ணாவின் பண்பின் வழி நடப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஊழல் அற்ற ஆட்சியை அமைப்போம் என்று கூறும் அருமை நண்பர்களைக் கேட்கிறேன், உதாரணத்திற்காகக் கேட்கிறேன், அண்ணா அவர்கள் இருந்து இருப்பாரானால் உண்மையில் அன்றைக்கு என்ன செய்து இருப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 14]

[திரு. டி. கே. கபாலி]

காரணம், தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆகஸ்ட் 15-ம் நாளை இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற நாளை துக்க தினமாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அன்றையதினம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தச் சுதந்திரத்தை நாம் பல ஆண்டுகாலம் தியாகம் செய்து பெற்றோம். ஆகவே இதைத் துக்க தினமாகக் கொண்டாட முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அண்ணா சொன்ன அந்தத் தத்துவத்தை இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் எங்களை விட்டுச் சென்ற நண்பர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அந்தக் காரியத்தைச் செய்த ஆட்சியினருக்கு நீங்கள் ஆதரவைத் தந்து இருக்கிறீர்கள். இன்றைய தினம் தமிழக மக்களால் நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லக்கூடும். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம், மக்கள் தீர்ப்புக்குத் தலைவணங்குகிறோம். ஆனால், அண்ணாவின் அன்றைய கருத்துக்களை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று வருத்தப்படுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அன்றையதினம் ஜனநாயகம் அழிக்கப்படவும், ஒழிக்கப்படவும் பாடுபட்டு இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு புதிதாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மீது இந்த நேரத்தில் நாங்கள் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சொல்ல விரும்ப வில்லை. எங்கள் தலைவர் மிக அருமையாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்து இருக்கிறீர்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் உங்களிடமிருந்து அதிகமான பலனை எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் பொறுத்து இருப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு அதை விட்டுவிட்டு ஒருசில கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெருக்கடி நிலையின்போது பல ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அந்த ஊழியர்கள் எல்லாம் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களா இல்லையா என்பதை எதிர்த்தரப்பில் பேசுகின்ற நண்பர்கள் எவரும் பேச வில்லை. ஆகவே, அதையும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில் இருக்கிறதா என்றால் அங்கேயும் காணப்படவில்லை.

[திரு. டி. கே. கபாலி]

[1977 ஜூலை 14]

சென்னையில் மூன்று மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று மருத்துவ மனைகளும் மூன்று பகுதிகளில் இருக்கின்றன. ஆனால் தென்கோடியில் இருப்பவர்களுக்கு, அதாவது இப்போது வந்து இருக்கக்கூடிய பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் இருக்கிற பகுதியில், ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமத்தில் வாழும் மக்களுக்கு, வசதி ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் கிண்டியிலோ அல்லது வேளச் சேரியிலோ ஒரு புதிய மருத்துவ மனை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கும் மருத்துவ மனைகளில் சென்று பார்த்தால் ஏழை எளிய சாமான்ய மக்கள் வெராண்டாவில்தான் படுத்து இருக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி ஒரு மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை வருகிற பட்ஜெட்டிலாவது சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவரவர்களே, அடிக்கடி மணி அடிக்க வேண்டாம். சீக்கிரமே முடித்து விடுகிறேன்—ஸ்பீடாகத் தான்—ரையில் மாதிரிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்—அப்படியும் முடியவில்லை.

மீனவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் தி.மு.க. அரசு—தகைமை வாய்ந்த தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் குடிசைமாற்று வாரியங்களை ஏற்படுத்தி செயல்படுத்தி வந்தார். அதைத் தொடரப் போகிறீர்களா? அல்லது அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப் போகிறீர்களா என்பது இங்கே காணப்படவில்லை, என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசைமாற்று வாரிய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தயவுசெய்து நான் பேசுவதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அட்கோ நிறுவனம் பணம் கொடுக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் தருகிற வரைபடத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்படுகிறது. இதை மாற்றி முன்பு இருந்த பிளான் மாதிரி கட்டப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். இப்பொழுது கட்டப்படுகிற வீடுகளில் மக்கள் வாழ முடியவில்லை. எதிர் எதிரில் இரு வீடுகளுடைய வாசல்கள் அமைந்துள்ளன. ஒரு வீட்டு வாயில் கதவைத் திறந்தால், எதிர் வீட்டில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியும். அதை மாற்றி, தி.மு.க. அரசு

1977 ஜூலை 14] [திரு. டி. கே. கபாலி]

கொடுத்த—குடிசைமாற்று வாரியம் கொடுத்த வரைபடத்தை—
பிளானை அடிப்படையாகக் கொண்டு வீடுகள் கட்டப்பட்டதால்
நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில், தென்கோடிக் கடற்கரையிலிருந்து வடகோடி
வரை மீன் பிடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலருக்கு
விசைப் படகுகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. விசைப் படகுகள்
வைத்திருப்பவர்களுக்கு என்று சில விதிமுறைகள் உண்டு. மூன்று
மைலுக்கு அப்பால் போய்த்தான் மீன் பிடிக்க வேண்டும் என்பது
அந்த விதிகளில் ஒன்று. ஆனால் பலர் அந்த விதியைக் கடைப்
பிடிப்பதில்லை என்று அறிகிறேன். மூன்று மைலுக்கு இப்பாலேயே
மீன் பிடிக்கிறார்கள். இதனால், சாதாரண படகு வைத்துக் கொண்டு
மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இவா
களுக்குக் கிடைக்கின்ற அளவு குறைந்து விடுகிறது என்பதோடு,
இவர்கள் போடுகின்ற வலைகள், விசைப் படகுகளால் கிழிக்கப்பட்டு
விடுகிறது. எனவே, அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி, இது
சம்பந்தமான விதிகளை விசைப் படகினர் சரியான முறையில்
கடைபிடிக்க வேண்டுமென உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

தற்போது, கல்வித் துறையில் மூன்று ஆயிரம் ரூபாய்வரை
வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்குத்தான் இலவசப்
புத்தகங்கள் தரப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரூ. 3 ஆயிரம் என்ற
வரம்பை ரூ. 5 ஆயிரமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

தனியார் கல்லூரிகளைப் புற்றி எனக்கு ஓரளவுக்குத் தெரியும்.
பச்சையப்பன் கல்லூரி அறங்காவல் தலைவராகவும், நான்கு ஆண்டு
காலம் உறுப்பினராகவும் பணிபுரிந்திருக்கிறேன். அங்கே
பேராசிரியர்கள் படும் தொல்லைகள் அதிகம். தனியார் கல்லூரிகளை
விரிவுபடுத்தவும், அழகுபடுத்தவும்—நண்பர்—முஸ்லீம் லீக்கைச்
சேர்ந்த உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல—மேற்
கொண்டு சாதனங்கள் தேவைப்படுவதால், கல்லூரியை நடத்திச்
செல்லக் கூடிய நிலையில் கஷ்டம் இருக்கிறது. எனவே, இதில்
சர்க்கார் தலையிட்டு, போதிய நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இதில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்
களுக்குச் சம்பளம் சரியான முறையில் கிடைப்பதற்கும் தக்க
நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
(மணியடிக்கப்பட்டது) முடித்து விடுகிறேன்.

[திரு. டி. கே. கபாலி]

[1977 ஜூலை 14]

பச்சையப்பன் அறங்காவல் நிலையத்திற்கு நிறைய சொத்து இருக்கிறது. ஆனால் வருமானம் இல்லை. சொத்து இருந்தும் வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்றும், நான்கைந்து மாதங்களாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்றும் தெரிய வருகிறது. ஆசிரியர்களுக்காகவே நாங்கள் வாழ்கிறோம் என்று இரண்டு தரப்பினரும் சொல்கிறோம். எனவே, இத்தகைய குறைகளைச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பல ஆசிரியர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதாகக் கூறப் படுகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் அங்கே ஆசிரியர் வேலை இல்லா விட்டாலும், சர்க்கார் கல்லூரியில் வேலை கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பொறுத்தவரையில் மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுமா, மாட்டாதா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் காணப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சித் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், நான் அங்கே பத்தாண்டுகள் பணிபுரிந்தவன்—கடந்த முறை நான் இல்லை—குறுக்கீடு செய்யவேண்டாம்—அந்த மாநகராட்சி எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைப் பற்றி அரசு கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். நேற்றைய தினம், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்றதாகக் கேள்விப்பட்டேன். மிக்க மகிழ்ச்சி. அமைச்சர்

(பிற்பகல் 1-10)

மாநகராட்சியைப் பார்வையிடும்போது, மாநகரத்தின் விபரம் தெரிந்த உறுப்பினர்கள் எங்கள் பக்கத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்தாலும் அழைத்துச் சென்று, மாநகராட்சியைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மாநகராட்சி நிர்வாகம் எந்த அளவுக்குச் சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தேர்தல் நடத்துகிறார்களா இல்லையா என்பது பிரச்சினை இல்லை.

நகரில் விளக்குகள் இல்லை. ரோடுகள் இல்லை. குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. கக்கூஸ் வசதிகள் இல்லை. சாமான்கள் வாங்கப் பணம் இல்லை, பஞ்சம், பஞ்சம் என்கிறார்கள். இப்போது 6 மாதத்திற்குத்

1977 ஜூலை 14] [திரு. டி. கே. கபாலி]

தேர்தலை ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் இருந்து மட்டும் 14 தொகுதிகளில் 12 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இது முக்கியமான பிரச்சினை. நகரமன்ற அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு உடனடியாக அழைத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் திட்டங்களை ஏன் உடனடியாகச் செயல்படுத்தக்கூடாது என்று கேளுங்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

முடித்துவிடுகிறேன். குடிசைமாற்று வாரிய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். குடிசைமாற்று வாரியத்தினால் கட்டித்தரப்படுகிற வீடுகளில் தண்ணீர் வசதி, விளக்கு வசதி, கக்கஸ் வசதியார் செய்து தருவது என்கிற இக்கட்டான நிலைமை இருக்கிறது. மேற்கண்ட வசதிகளை குடிசைமாற்று வாரியம் கண்காணிப்பதா, நகரமன்றம் கண்காணிப்பதா என்ற சர்ச்சை இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இருதரப்பினரையும் கூட்டி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, எங்களை, நேரம் கொடுத்துக் கூப்பிடுகிறார்கள், கூப்பிட்டுவிட்டு வேறு யாருடனோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த நிலை இல்லாது உறுப்பினர்களோடு பேச வேண்டுமென்று குடிசைமாற்று வாரிய அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கிட்டு: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற முறையில் எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1977 ஜூலைத் திங்கள் 7 ஆம் தேதி அன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி, பாசன வசதி, வேலைவாய்ப்பளிக்க சிறு தொழில்கள், மற்றும் பாதை வசதி போன்றவற்றை ஏற்படுத்தித் தர இந்த அரசு திட்டங்களை வகுக்கும் என்று ஆளுநர் உரையில் மிகத் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு மிகவும்

[திரு. பி. ஜி. கிட்டு]

[1977 ஜூலை 14]

பிடித்தமான இந்த கிராம முன்னேற்றத் திட்டத்தை நான் மிகவும் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை எந்த அரசும் அறிவிக்காத நல்லபல திட்டங்களை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. உள்ளபடியே கிராமங்களில் வாழ்கிற 70 சதவிகித மக்களும் இதை வரவேற்பார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குகின்ற முறையில், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர், எங்கள் தானைத் தலைவர், சேனைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் கிராம முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதை உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன்.

குடிநீரைப் பொறுத்து இதுவரை ஆண்ட அரசு எதுவும் செய்ய வில்லை என்ற அளவுக்கு கிராமங்களுக்குச் செல்கிற நேரத்தில் மக்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள சூழ்நிலை இதற்குமுன் இருந்த அரசு என்னதான் செய்தார்கள் என்று யோசிக்கின்ற அளவில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் வேறு எதையும் கேட்கவில்லை. எங்களுக்கு எந்தத் திட்டமும் வேண்டாம், மத்திய, மாநில சார்பில் தொழில்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூடக் கேட்கவில்லை. எங்களுக்குத் தண்ணீரைக் கொடுங்கள் என்றுதான் மிகத் தீவிரமாக வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்த அரசு முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது என்பதாக கவர்னர் பெருமகனார் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருப்பதற்கு நான் உள்ளபடியே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டு கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் மற்றப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு முயலும் எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் விளைவிக்கிற விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதோடு இடைத்தரகர்கள் அடிக்கிற கொள்ளை லாபத்தைத் தடுத்து அவர்களுக்கு குறைந்த அளவிற்கு லாபம் கிடைக்கிற வகையில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலையும் வாங்குபவர்

1977 ஜூலை 14]

[திரு. பி. ஜி. கிட்டு]

களுக்கு முறையான விலையிலும் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு முயலும் என்று கூறியிருப்பதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருமொழிக்கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தார்கள். அந்த இருமொழிக் கொள்கையைத் தன்னால் முடிந்த அளவிற்கு இந்த அரசு கடைப்பிடிக்கும் என்று அறிவித்திருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், மீனவர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், விவசாயக் கூலிகள் இவர்களின் நிலையை உயர்த்த இந்த அரசு முயல் இருக்கிறது. அதற்காகவும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள் இவர்களை மக்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டமானது மிக மிக வரவேற்றுப் பாராட்ட வேண்டியதொரு திட்டமாகும். மக்களுக்கு அந்த உரிமையைக் கொடுப்பதன் மூலம் சிலபல உழல்கள்—இதற்கு முன்பு அரசு நடத்தியவர்கள் நகராட்சித் தேர்தல்களிலும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களிலும் அதிகமான முறையில் லஞ்சம் கொடுத்து நகராட்சித் தலைவர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் உருவாக்குகின்ற மோசமானதொரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள்—அதனால் தமிழ்நாட்டில் நல்லதொரு சூழ்நிலை கெடுகிற அளவிற்கு முறைகேடுகள் நடந்து வந்தன, அவற்றை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் நகராட்சி மன்ற, ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட இந்த அரசு திட்டமிட்டிருப்பது உள்படியே வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும்.

எனது தொகுதி பல்லடம் தொகுதியாகும். அங்குள்ள சிலபல குறைபாடுகளை நான் இங்கே சொல்லியாகவேண்டும். குடிநீர் பிரச்சனை பல்லடம் தொகுதியில் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அனைத்துத் தொகுதியிலும் அந்நிலை இருந்தாலும் என் தொகுதி மிக மிகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட தொகுதியாக இருக்கிறது. என் தொகுதிக்கு பாண்டியாறு-புன்னம்புழா அல்லது பெரியாறு-ஆளியாறு திட்டத்தை, ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை பல்லடம், அவினாசி, கோவை ஆகிய மூன்று தாலுகாக்களுக்கும் சேர்த்து அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு

[திரு. பி. ஜி. கிட்டு]

[1977 ஜூலை 14]

நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆளுநர் அவர்களின் இந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சனை வறட்சிப் பகுதிகளில் மட்டுமல்லாமல் செழுமை நிறைந்த எங்கள் பகுதியிலும் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது. நிதி வசதி இல்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் தங்கள் கிராமங்களில் சரிவர குடிநீர் வசதி செய்து தர தேவையானதொரு திட்டத்தை அமல்படுத்தவேண்டும். ஒன்று குடிநீர் வாரியமே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அல்லது கிராம மக்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களே குடிநீர் வசதி செய்து தருவதற்குரிய வசதியைச் செய்து தரவேண்டும்.

லஞ்சத்தை ஒழித்து ஊழலற்ற ஒரு அரசை இயங்கச் செய்வதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பேசியுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நேர்மையாக நடப்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அதாவது; அயோக்கியத்தனம் செய்தால்தான் இந்த நாட்டில் செழுமையாக வாழலாம் என்று பலர் எண்ணுகிறார்கள், அந்த எண்ணத்தைப் பரவலாக எண்ண ஆரம்பித்துவிட்டால் எந்தக் கட்சி அட்சிக்கு வந்தாலும் நல்லதொரு அரசாங்கம் இயங்கமுடியாது; ஆகவே, தமிழக மக்களுக்கு அந்த எண்ணம் ஏற்படும்படி விடக்கூடாது என்று கவனியுக்கிறார்கள். அதனால் தான் காந்தியின் கொள்கையாகிய அன்பு, அகிம்சை, நீதி, நேர்மை முதலியவற்றைப் பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் பாப்பு கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே லஞ்ச ஒழிப்புத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.20)

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குத் திட்டம். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு பெர்மிட் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். நான் தேர்தல் காலத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்ற போது பல கிராமங்களில் தாய்மார்கள், குறிப்பாக அரிசனத்

1977 ஜூலை 14] [திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன்]

தாய்மார்கள், கள்ளச்சாராய விற்பனையைத் தடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நிச்சயமாக முயற்சி எடுப்பேன் என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு ஆதரவாக இப்போது இதில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்த தீவிர முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுப்பதோடு, கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். மதுவிலக்கு கொண்டு வரும்போது, இப்போதுள்ள போலீசாரிடம் இதை ஒப்படைக்கக் கூடாது. தனியாக இதற்கு ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தி அதனிடம் இதை ஒப்படைத்தால்தான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியும்.

காவிரி நீர் பிரச்சனையைப் பொறுத்த அளவில், இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டும். ஏனென்றால், காவிரி டெல்டாப் பகுதிகளில், நிலத்தடி நீரைக்கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியாது காரணம் அங்கேயிருப்பது ஓர் சாயில், மலையில்லாத பகுதி, இதில் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி சாகுபடி செய்தால் கண்டிப்பாக நஷ்டம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஒரு நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லப் பட்டது. நெல் களஞ்சியமாக இருக்கின்ற தஞ்சையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் பாய்கால் வடிகால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலுள்ள கொங்கன் வாய்க்காலைச் செப்பனிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கிராமங்களில், அரிசனங்கள் வாழும் பகுதிகளில், கவனம் செலுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக மின்சார வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமங்களில், ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களில் மின்சார வசதியிருக்கிறது. ஆனால் அரிசனங்கள் வாழும் இடங்களில் மின்சார வசதி கிடையாது. இதைப்பற்றிப் பல முறை வளர்ச்சி மன்ற கூட்டங்களில் பேசியபோதும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க இந்த அரசு உடனடியாக அரிசனங்கள் வாழும் இடங்களில் மின்சார வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று

[திரு. ரெ. வி. சவுந்திரராஜன்] [1977 ஜூலை 14]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போலவே ரோடு வசதி, வீட்டு வசதி இவையெல்லாம் கிடையாது. அவர்களுக்கு சுடுகாட்டுக்குப் போவதற்கு வழி கிடையாது. இந்தக் குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பட்டதாரிகள் அனேகம் பேர்கள், 4-வது குரூப் அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்கள் எழுதக்கூடிய 4-வது குரூப் எழுதியும் பாஸ் செய்யவில்லை. வேலையும் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுள்ள பட்டதாரிகள் வேலையின்றி இருக்கின்றார்கள். வாட்ச்மேனாக கூட வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு வயது வரம்பு கட்டுப்படுத்தாமல் வேலை வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன ஆஷ்டல்களில், அதாவது மாணவர்களின் விடுதியில் சேரவேண்டும் என்றால் மாத வருமானம் அதிக பட்சம் 300 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறையில் உள்ள பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை நேரடியாகச் சர்க்கார் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அதிலே பல குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பட்டதாரிகளின் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பள விகிதத்தை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல விஷயங்கள் பேசவேண்டியது இருந்தாலும், நேரமில்லாத காரணத்தால் இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொண்டு, தங்களுக்கு என் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து முடித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டிற்கு விடுதலைப் பெற்றுத் தந்த, உலகப் புகழ்பெற்ற அண்ணல் காந்தி அடிகளின் உருவப்படம் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல், சமுதாயச் சீர்திருத்தச் செம்மலும், பகுத்தறிவுப் பாசறையை வகுத்துத் தந்தவருமான

1977 ஜூலை 14] [திரு. டி. சுப்பிரமணியம்]

தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு உருவப் படம் வைக்கப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த அமைச்சர் அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. சுப்பிரமணியம் : மேன்மை தங்கிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி கூற முன்மொழியப்பட்டுள்ள திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் நாட்டின் வாழ்விற்கும், வளத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழி காட்டக்கூடிய வகையில், தமிழ்நாட்டில் வசிக்கக்கூடிய மக்கள் வாழ்க்கை உயரக்கூடிய வகையிலே பல முயற்சிகள் மேற்கொள்வதென்றும், அவ்வாறு வளம் பெறுவதற்கு ஆங்காங்கே சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் நிறுவி, செயல்படுவதன்மூலம் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கும் வகையிலும் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அறிவித்திருப்பது நன்றியுடன் வரவேற்கக் கூடியது.

மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்படி, எனது தொகுதி மக்களின் முக்கியப் பிரச்சனையாகிய குடிதண்ணீர் வசதி, சாலைப் போக்குவரத்து வசதி ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் அதிகமாகக் கிடையாது. அங்கு முந்திரி அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டு, முந்திரிக் கொட்டை அதிகமாக உற்பத்தியாவதால் அதற்கான சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் நிறுவினால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏழை மக்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும். அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையிலும், அதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் வளம் பெறவும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.27 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

[1977 ஜூலை 14]

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 4. The Second Annual Report of the Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited for the year 1973-74. [Laid on the Table of the House under Section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

@ 5. The Third Annual Report of the Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited for the year 1974-75. [Laid on the Table of the House under Section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

@ 6. The Fourth Annual Report of the Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited for the year 1975-76. [Laid on the Table of the House under Section 619-A of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

B. Reports, Notifications and other papers.

% 5. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Tamil Nadu Municipal Councils (Appointment of Special Officer) Amendment Ordinance, 1977. (Tamil Nadu Ordinance No. 1 of 1977).

% 6. Statement under Rule 91-A of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules explaining the circumstances which necessitated the promulgation of the Coimbatore Municipal Council (Appointment of Special Officer) Amendment Ordinance, 1977 (Tamil Nadu Ordinance No. 2 of 1977).

(அ) Kept in the Legislature Library with reference to the proviso to Rule 21 (5) of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules.

% Despatched to Members on 13th July 1977.